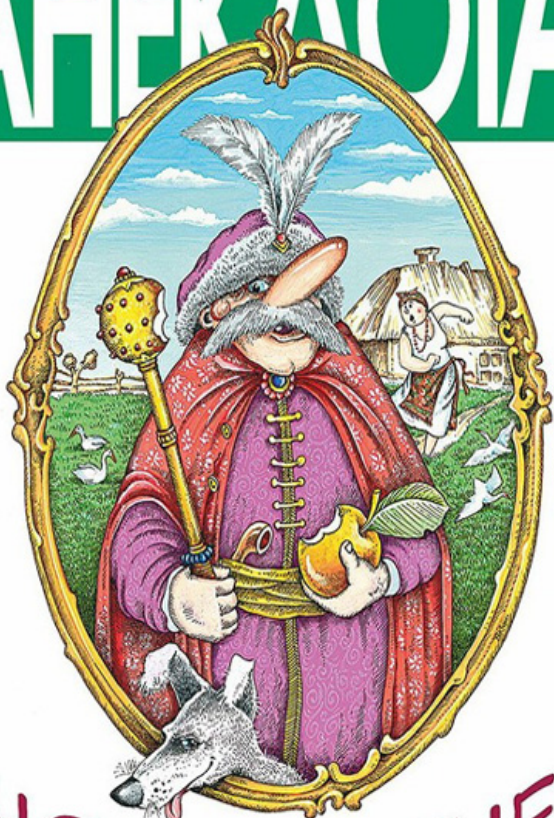

АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОГО

АНЕКДОТА

ЧОЛОВІЧЕ
ЧТИВО

CF FOLIO

ЧОЛОВІЧЕ ЧТИВО

*Український народний гумор
Серія видань анекдотів у семи книгах*

• Українська веселка •

- 1. Жіноча і чоловіча роліка*
- 2. Ні пуху ні луски!*
- 3. Жезлом по батарею*
- 4. Чоловіче читиво*
- 5. Здоровенькі будьмо!*
- 6. Хуми та кутки*
- 7. Все-всі-вся*

Київ | Харків
Видавництво | Видавництво
«Криниця» | «Фоліо»

Антологія українського анекдота

ЧОЛОВІЧЕ

Мені теща родина -

вона жінку родила!

«Українська веселка»

ЧТИВО

Комедія з елементами драми

Автор-упорядник
Олексій Кононенко

Київ | Харків
Видавництво | Видавництво
«Криниця» | «Фоліо»
2013

УДК 821.161.2-7
ББК 84.(4Укр)-7
Ч75

Серія «Антологія українського анекдота
«Українська веселка»

ЧОЛОВІЧЕ ЧТИВО

Автор-упорядник – Олексій Кононенко
Художник – Віктор Кононенко

«Автор цих анекдотів – народ» – не втомлюється повторювати Олексій Кононенко у своїй семибарвній-семиструнній серії із 7 книг «Антологія українського анекдота «Українська веселка». Він не один рік збирав, упорядковував і супроводжував авторськими текстами ці збірники і веселих, і сатиричних історій та примовок.

Український народний гумор має віковічне коріння, на якому виростає та рясно родить і сучасний сміхограй. Тут є і так звані «мандрівні» сюжети, і дружні «позички» з гумору інших народів, є посилання на конкретних співтворців деяких гуморинок і тематичні варіанти анекдотів.

Книги цієї серії мають яскраві своєрідні теми, і кожному із них адресовано широкому колу читачів.
Смійтеся на здоров'я!

- © Кононенко О. А.,
тексти і впорядкування, 2013
- © Кононенко В. А., ілюстрації, 2013
- © Мельничук В. С., розробка
серійного оформлення, 2013
- © Криниця, підготовка видання, 2013

ISBN 978-966-2434-08-8 (серія)

ISBN 978-966-2434-12-5

*Ну хто не скаже вам хоч децю
На тему - про сварливу тещу?
Та забувають оповідачі оті,
Що різні тещі є і різні є зяті.*

Любовмир Дмитерко

Сімейні звання

ДЛЯ ДРУЖИНИ:

свекор – батько чоловіка,
свекруха – мати чоловіка,
дівер – брат чоловіка,
зовиця – сестра чоловіка,
свояк – чоловік зовиці,
своячка – дружина дівера.

ДЛЯ ЧОЛОВІКА:

теща – мати дружини,
тесть – батько дружини,
своячка – сестра дружини,
шурин (шуряк) – брат дружини,
своячка – дружина шурина,
свояк – чоловік сестри дружини.

ДЛЯ БАТЬКІВ, СЕСТРИ І БРАТА:

невістка – дружина сина, братова,
зять – чоловік дочки, чоловік сестри,
сват – батько нареченої, батько зятя,
сваха – мати нареченої, мати невістки.

СТАНДАРТ-ДІАЛОГИ
ТЕЩА – ЗЯТЬ:

1.

– Коли моїй доні було 17, за нею упадав один дуже перспективний молодий чоловік...

– Так я ж його знаю. Він у моєму відділі нині працює кур'єром. Як він існує на 1500 гривень з дружиною, дітьми і тещею – не уявляю!..

2.

– Коли ми з чоловіком побралися, геть же молодесенькими були, нам батьки взагалі не допомагали...

– А я не хочу, щоб мої діти проходили той шлях, який пройшов я. Я буду їм допомагати, доки матиму сили...

3.

– Мені здається, що пора вже закінчити суботні пивні зустрічі з друзями!

– Та я ж просто даю змогу дружині відпочити від мене. Вона кожної суботи зустрічається з подругами в кав'ярні...

4.

– Ти хоч знаєш, скільки грошей витрачаєш щомісяця на цигарки?

– Це наші улюблені цигарки. Я думаю, що у моєї дружини непоганий смак.

5.

– Ти хоч би раз у житті виправ свої шкарпетки...

– Я роблю це щосуботи...

СТАНДАРТ-ДІАЛОГИ
СВЕКРУХА – НЕВІСТКА:

1.

– Коли мій син був молодший, йому подобались дівчата зовсім іншого типу...

– З віком у нього покращився смак!

2.

– Тобі не здається, що ти довгенько-таки крутишся перед дзеркалом?

– Я маю гарно виглядати, щоб бути достойною такого чоловіка, яким є мій чоловік.

3.

– Ти собі вже надцятку сукню купила, а мій син другий рік в одних і тих же черевиках ходить!

– Сукня я взяла на розпродажу за смішні гроші. А чоловікові приглянула такі гарнезні черевики у фірмовому магазині. Але дорогуші... Може, скинемося?

4.

– Щось мій синочок схуд... Може, ти його не годуєш?

– То ж він зарядку робить, скинув кілька кілограмів... Серце не дає про себе знати, у боці не коле...

5.

– Щось ви рідко навідуєтеся, геть про мене забули!

– Це поки що таємниця... Мого любчика скоро підвищать на посаді. Ми зможемо забезпечувати вас усім необхідним.

НЕВІСТЦІ –
ТЕ, ЩО НЕ МОЖНА
ГОВОРИТИ СВЕКРУСІ:

– Тепер зрозуміло, чому ваш синочок так рано одружився...

– Ваше тугодумство – це сімейне?

– Я вашому синові служницею не наймалася!

– А моя мама борщ зовсім по-іншому готує...

– Я хатнім господарством ніколи не займалася і ніколи цього робити не буду!

ЗЯТЮ –
ТЕ, ЩО НЕ МОЖНА
ГОВОРИТИ ТЕЩІ:

– Дивлюся на вас і думаю, що жінці моїй рано чи пізно доведеться сідати на діету...

– Я на відміну від вашого чоловіка хоч гроші заробляю!

– У мене нині фінансові проблеми, тож після весілля жити ми будемо у вас...

– Краще вже харчуватися концентрами, аніж їсти те, що готує ваша доня!

– Ось розійдемося ми з вашою дочкою, тоді я вам ці слова пригадаю...

Звідки, чому і як народилася ця книга

Теща — слово тепле, а поняття — священне. Можливо, ніколи би не взявся збирати анекдоти про тещу, складати їх у збірку і видавати друком, якби не один знайомий. Так, добрий знайомий Сидір Приймак. У колі друзів Приймак відгукується тільки на філософсько-величне — Сид.

Отож, якби не Сид, не було б цієї книги. У більшості чоловіків є (була, буде) теща. У декого за життя — дві, три і більше. У мене теж є теща. Стосунки — добрі, навіть гарні... Але ж Сидір Приймак і його теща — це класика.

Кожна їхня зустріч, кожна розмова — шедевр, достойний камери, пера, глядачів, слухачів. І, повірте, 99,9% анекдотів з цієї книги — це те, що або сталося, або цілком реально могло бути між Сидом і його тещею.

Любов Сидора Приймака до тещі — і Марії Іванівні (тещі Сиди) до зятя всепоглинаюча, все-спопеляюча, всюди проникаюча. Взаємна! Причина для заздрощів! Предмет для калькування! Взірець!

Вершина! Олімп!.. Ця любов така висока, що може у тій тонкій частині вершини, яка зветься піком, різко, секундню, миттєво переходити у ненависть (її ще можна назвати — неприязнь). Таку ж взаємну і палку, як і любов.

Отак і живуть вони, Сидір Приймак (Сид, показовий зять) і Марія Іванівна (Маріванна, еталонна теща) у вічній любові-ненависті. Як вода і вогонь, як тепло і холод. Дякуючи їм і на їхню честь хай побачить світ ця книга. Бо тільки Сид міг такими філософськими «пострілами» прославити свою тещу. Короткими, кількаслівними, але влучними і вартими деяких романів чи повістей.

— Головне — ніколи не заперечувати тещі. Треба дати їй можливість говорити стільки, скільки її душа побажає. І прийде час, коли вона почне сама собі заперечувати...

— Моя заповітна мрія — пограбувати банк і залишити відбитки пальців моєї тещі...

— Найважче чоловікові приховувати свої почуття, коли він прощається з тещею на вокзалі...

— Як казала моя теща, домашні тварини роблять нас добрими, а в скрутну хвилину — ситими...

— У тещі повинно бути два зуби: один — щоб відкривати зятю пиво, а другий — щоб болів...

— Теща вчора п'ятдесят копійок проковтнула! І, здавалося б, дрібниця, а приємно!..

— Я часто прокидаюсь вночі і, захлинаючись від сліз, накриваючи голову мокрою подушкою, думаю — і не можу зрозуміти: за які наші гріхі Господь допустив, що на світ з'явилися Гітлер, Чикатило і моя теща Маріванна...

— Моя жінка народилася у рік Півня, значить, вона — курочка. Я народився у рік Бика, значить я — бугай. А теща народилася у рік Собаки...

— За сорок років роботи в магазині моя теща тільки один раз правильно дала здачу. Коли покупець назвав її «стерво».

— Тещі нові зуби вставив. За «штуку» баксів. Увічлива тепер. Не перечить. Відмовчується...

— От бджоли у мене, ото бджоли! Ще навіть меду не брав, а вони вже кілька разів тещу покусали!

— Я б не сказав, що моя теща така вже огрядна... Хоча з готових речей вона купує тільки хусточки...

— Моя теща зовсім від рук відбилася... А від ніг — не змогла...

— Коли моя теща сказала: «Випий за моє здоров'я!» — я звернув увагу, що у неї таки людський голос...

— Моя теща дуже не любить їздити у поїзді. В неї зуби стукотять. У склянці.

— Моя теща так турбується про здоров'я нашої сім'ї. Вона завжди після всіх допиває мікстуру і доїдає таблетки, примовляючи: «Зайве здоров'я ніколи не завадить»...

— У мене теща така музикальна. Її вже втретє збила машина на вулиці Чайковського...

— Природа — то є скульптор. Все, що вона у молодості відсікла від моєї тещі, нині їй повертає...

— Моя теща сіла на діету і за чотирнадцять днів втратила два тижні...

— Моя теща працює буфетницею в Спілці письменників і усіма силами бореться з п'янством і ожирінням серед літераторів. Вона не доливає горілку і недодає закуску. Дякуючи моїй тещі, письменники отримують набагато менше алкоголю і холестерину. Наша література стає здоровішою!..

— Я теж думав, що куріння не впливає на голос жінки... Я так думав, поки попіл з моєї цигарки не впав на тещин килим...

— Моя теща не марнує роки, які віднімає у себе. Вона додає їх своїм приятелькам...

— За радянських часів моя теща єдина в нашому місті мала дозвіл торгувати з-під прилавка. Її зріст — 1 метр 10 сантиметрів...

— Маріванна! Ти фарбуйся як завгодно, молодися скільки завгодно, але ж пам'ятай, що у тебе з донькою дев'ять місяців різниці...

— Десять років кожен день я проводив на горіші, я працював і, накінець, мені вдалося вивести нову породу голубів! Це крилате створіння летить точно до тещі на балкон і там гадить!..

— Інколи я думаю: добре, що моя теща не має атомної бомби!..

— Кожного ранку моя теща мене запитує: «Що б його таке з'їсти, щоб схуднути?»

— Якщо вона вважає, що ви багато їсте і спите, значить, це не ваша мама!

— Після одруження я сказав тещі: «Протопчу я стежку! У вашому домі! Від дивана до холодильника...»

— Вважається, що мудрість приходить з віком. До моєї тещі вік прийшов один...

— Моя теща не викидає пігулки, у яких закінчився термін, вона ними дуже гарно прикрашає торти і тістечка...

— Ех! Виколю собі око, щоб у моєї тещі був одноокий зять!..

Але ж і Марія Іванівна, укохана теща Сиди, відповідає йому подібною «дзвінкою монетою».

— Мій зять як літак — на землі від нього ніякої користі!..

— Цей Сидір — дивний хлопець. Коли позичив у мене мішок зерна, я не могла отримати його назад кілька років. А коли видала за нього заміж свою доньку, він готовий повернути її кожного тижня...

— Обіди смакуватимуть твоєму Сидору більше, донечко, якщо їх готувати не часто...

— Я купила цю картину, щоб подарувати зятю на день народження, але потім ми з ним подружилися...

— Мій зять страшенно лінивий! Він навіть встає о п'ятій ранку, щоб довше нічого не робити...

— Медицина досягла значних успіхів! Коли я була молодою, треба було роздягатися, а нині досить показати язик.

— Сидоре, а як правильно казати: Шу-ман чи Шу-берт?..

— І тут зять мені каже, що Англія — це острів... Ну я його зразу ж поставила на місце: «Не може бути, тому що це було б відомо...»

— Моїй доні в житті треба всього чотири тварини: норку на плечі, «ягуара» в гараж, тигра в ліжку і... осла, який би за все це платив!..

— Він їй довго клявся, що не образить, навіть пальцем не зачепить, а потім взяв та й одружився з нею...

— Ти так любив мою доню! Це було прекрасно! Але ж ти з нею одружився і... все зіпсував!..

— От я була красунею! На всю вулицю Київську! Від 5-го до 9-го будинку!

— Якби не твій Сидір, доню, ви були б ідеальною парою!

— Доню, запам'ятай дві ключові фрази. Перша: «Як я тебе люблю!», друга: «Милий, може ти і правий, але...»

— Доню, ніколи з чоловіком не сперечайся, відразу починай плакати...

— Сидоре, ти недолугий! У тебе навіть бутерброд з маслом упаде маргарином униз!..

— Доню, якщо хочеш доброго життя, то вибирай чоловіка уважного, розумного, спокійного... Не роби так, як зробила твоя мати. Не виходь заміж заради грошей...

— Доню, мій день закінчується увечері. А твій — вранці...

— Доню, виделка з чотирма зубцями — для гарніру, виделка з трьома зубцями — для м'яса, виделка з двома зубцями — для риби, виделка з одним зубцем — це ніж...

— У мене нема життя із зятем...

— Ти, Сидоре, кажеш, що я для вас тягар...
А хто ж мене зробив тещею, як не ти?!

«Дорога мамо, — писала донька, — ти справді прекрасна мати, і я від усього серця бажаю тобі доброго зятя».

Зять побачив у вікно тещу і каже тихо:

— Знову її чорти несуть!

Зайшла теща в хату, а мала Катруся питає:

— Бабусю, я тебе жду і жду!

— Та йшла собі помаленьку...

Катруся здивувалася:

— А тато казав, що тебе чорти несуть.

— Я не кажу, що моя теща погано готує... Але я починаю розуміти, чому мій тесть молиться перед вечерею...

Сімейні анекдоти

Чоловік повинен мати гарну сім'ю, щоб відпочивати від роботи.

Ї добру тещу, щоб з радістю на ту роботу ходити.

— Ваша теща дуже любить вас.

— Ні, коли б вона мене любила, то не нав'язала б мені на шию своєї дочки.

Теща говорить зятю:

— Ти, Іване, кожного вечора розказуєш моему онукові нову казку. Але чому у тебе всі казки закінчуються однаково? Ну що це таке: «Вони побралися і жили довго та щасливо, бо наречена була сиротою...»?

Зять показує тещі майбутню квартиру:

— Це зала, це спальня, — прочиняє двері, — а тут буде балкон... Проходьте, мамо, проходьте.

Син:

— Татку, а чому бабуся по городу зигзагами бігає?

— Кому бабуся, а кому й теща... Подай, синку, ще набої...

Зять збирається в закордонне відрядження.

Теща:

— Купи мені черевики. Підбери, щоб не тісні, щоб скромні і щоб виглядали вишукано!

— Тобто, мамо, ви хочете черевики великі всередині і маленькі зовні?..

Зять на похоронах показово плаче над могилою тещі:

— Ох, мамо, як же ми вас любили... Як нам без вас важко... На кого ви нас покинули... Хоч би ж на хвилиночку ви повернулися...

Над ним якраз пролітала пташка і нагидила на піджак. Він з подивом підняв голову:

— Як, мамо, ви вже тут?!

Помирає теща. Зять сидить поруч. Теща дивиться у вікно:

— Яка осінь гарна!..

Зять:

— Мамо, зосередьтеся на чомусь одному. Не роззирайтеся на всі боки...

— Мамо, як мені довідатися, що насправді про мене думає моя дівчина?

— Одружися з нею!

Теща сидить на дивані. Над її головою висить

старовинний масивний годинник. Тільки теща встає — годинник падає.

— Вічно він запізнюється! — чухає потилицю зять.

На вокзалі зять проводить тещу. Теща:

— Іване, скільки там, голубе, залишилось до мого поїзда?

Зять:

— Одна година сім хвилин тридцять дві секунди.

Вирішила теща перевірити своїх зятів.

Іде старший зять берегом, бачить — теща тоне. Він її врятував. Вранці дивиться — під вікном «Жигулі» стоять і на склі записка: «Дорогому зятю від тещі».

Середульший зять іде берегом, бачить — теща тоне. Врятував. Вранці дивиться у вікно — «Жигулі» стоять і на склі записка: «Дорогому зятю від тещі».

Іде молодший зять берегом, дивиться — теща тоне. Попробував воду — холодна. Та й пішов далі. Вранці дивиться — під вікном «мерседес» і на склі записка: «Дорогому зятю від вдячного тестя!»

Жила сім'я: чоловік, дружина, діти і теща. Якось вночі чоловік пішов на кухню водички по-

пити. Аж там теща плює в каструлю з борщем!
Він:

— Мамо! Ми ж те їмо!

Теща:

— Злі ви! Піду я від вас!

— Ваша теща упала в басейн з крокодилами!

— Ваші крокодили, ви їх і рятуєте.

Перед палацом арабського шейха зупиняється автобус, із нього статечно виходять літні жіночки.

— Втомився я вже від цих туристів! — коментує шейх.

— То не туристи, — шепоче збоку секретар, — то ваші тещі приїхали в гості.

— Пане директор! Я хотів би піти з роботи раніше на похорон своєї тещі...

— Я теж...

— Що таке двоєке почуття?

— Це коли бачиш, як твоя теща летить в провалля на твоєму авто!

— Я дам тобі 10 доларів, якщо ти поїдеш на вокзал і зустрінеш мою тещу.

- А якщо вона не приїде?
- Тоді дам 20 доларів!

- Тату, а бабуся точно їхатиме цим поїздом?
- Ти б менше патякав, а швидше розкручував рейки!

Чоловік шукає в коморі пилку, ніяк не може знайти, кричить до жінки:

- Ти не знаєш, де наша стара пилка?
- З кухні обзивається теща:
- Якщо я й пилка, то ще не така стара!

– Значить, ви бачили, як злочинець душив вашу тещу?

- Бачив, пане суддя.
- Чому ж ви не прийшли на допомогу?
- Я хотів, але зрозумів, що він сам справить-ся, і вирішив не втручатися.

- Мою тещу вчора укусив пес!
- Ну і як себе твоя теща почуває?
- Теща нічого... А от пес – здох!

На змаганнях з метання молота один із спортсменів говорить іншому:

– Сьогодні мені треба постаратися, на трибуні сидить моя теща.

– Старайся, не старайся – все одно не докинеш.

Зустрічаються два приятелі, один штовхає візок з двома кольоровими телевізорами.

– Навіщо тобі два телевізори?

– Теща сказала, що півжиття віддасть за кольоровий телевізор!

На прийомі у психоаналітика. Пацієнт:

– Лікарю, вона постійно нас тероризує своїми повчаннями, втручається у наші справи, навчає жити... І замочити б її – так ні ж, бо вона нам гроші дає... Що робити?

– Не переймайтеся ви так, у багатьох конфлікти з тещею...

– Яка теща?! Я про Америку!

Син запитує у батька, чи є різниця між словами «біда» і «катастрофа».

– Коли у мене украли машину, це була біда, але не катастрофа... А якби моя теща, а твоя бабуся, поїхала б у Мінськ, потрапила б там під автобус і загинула... Це катастрофа. Але ж біда в тому, що вона не їздить у Мінськ!

– Чому, коли моя матуся приїздить до нас

погостювати, ти ніколи не повезеш її куди-небудь?

— А толку? Вона все одно знайде дорогу назад.

Зять приходив з поліклініки додому і говорить тещі:

— Плюй на спину!

— Ти що, здурів?! — обурюється теща.

— Плюй, тобі кажу! Лікар сказав зміїною отрутою розтиратися. А де я її зараз дістану — зима надворі!

У тюремній камері:

— За що тебе посадили?

— Тещу лікував. У неї кров носом пішла, а я на горло джгут наклав.

Бабуся у захваті розглядає купальний костюм онуки:

— Ох, коли б я в молодості могла носити такий, який би у тебе був дідусь!

Сидить такий собі чоловічок і здригається при кожному шересі. Раптом прямо перед ним з'являється чорт і запитує:

— Хочеш — будь-яке твоє бажання виконаю?

— Граєшся зі мною?

— Ні, я серйозно! Хочеш — твоя теща сконає повільно в жахливих муках?

— Сконає?.. Нехай. Але швидко!

Перехожий відступився, щоб пропустити траурну процесію, і запитує чоловіка, який іде за труною:

— Кого хороните?

— Тещу.

— А чому труну боком несуть?

— А коли на спину перевертаємо — хропіти починає.

Дзвінок. Чоловік відкриває двері. На порозі — теща. Він:

— Здрастуйте, мамо. Надовго до нас?

— Та поки не надокучу.

— Що ж так, навіть чаю не поп'єте?

Теща приходить до зятя.

— Оце, тобі зятю, сто тисяч гривень! Крутись, як хочеш, але вибий мені місце для могилки на Байковому кладовищі!

Наступного дня зять приходить до тещі.

— Мамо! Крутись, як хочеш, але завтра похорон!

Чоловік виштовхує літню жінку з балкона восьмого поверху. Знизу інший кричить:

- Що ти робиш?! Облиш жінку!
- Це моя теща.
- Диви, вона ще й пручається!

– Ми в цьому році по одній путівці всією сім'єю відпочили!

- Як то?
- А тещу відправили в санаторій.

Горить будинок. Усі метушаться, гасять. Прибігає господар:

- А вилийте на мене відро води!

Вилили, побіг в дім. Через деякий час вискочив:

- Відро води на мене!

Знову побіг в дім. Вибігає, одяг димиться:

- Ще лийте воду на мене!

– Куди вже? Дах он зараз впаде, речей не врятуєш, сам загинеш!

- Які речі! Там моя теща, а я її перевертаю...

– Щоб моя доня займалась музикою, я подарував їй скрипку. Але, на жаль, це не дало результатів...

– Те ж саме було у мене з тещею, коли я подарував їй дорожню валізу.

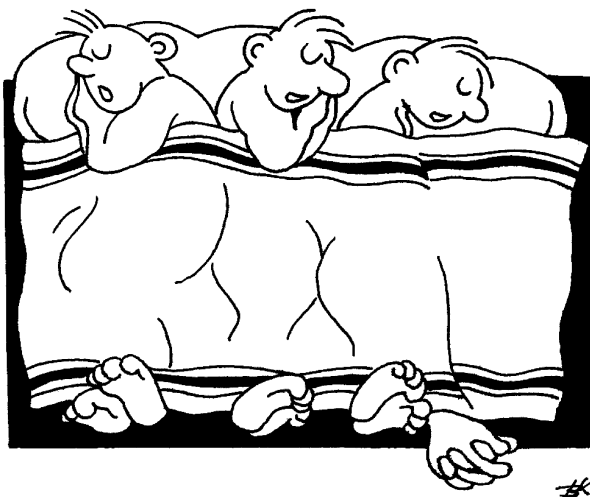
Генерал дав наказ збирати гриби, вишикував полк і спрямував у ліс. Раптом із-за кущів голос:

- Товаришу генерал, а мухомори збирати?
- Збирати!
- Так вони ж отруйні!
- Сказано брати! Тещі все одно, що жерти...

Зять зіштовхує наче ненароком тещу з балкона, перехилиється через поручні і кричить:

- Мамо, ви куди?!

– Вчора у мене захворіла дружина, а сьогодні приїхала її мати, щоб доглядати за нею.

– Так... Біда одна не ходить, іншу за собою водить.

Лежить зять на канапі, аж тут до кімнати заходить теща з віником.

— Мамо, ви прибрати чи політати?

Мати говорить доні:

— Коли ж це ти, дівчинко, заміж вийдеш? Мені так не подобається твій Іван, що не можу діждатися, коли вже стану його тещею!

Біля церкви перед вінчанням мати нареченої підходить до жениха, обіймає його і каже:

— Віднині ти маєш не тільки тещу, але і друга...

За хвилину підходить батько нареченої, плеще жениха по плечах:

— З таким «другом» і ворогів не треба!

Чоловік уночі раптом закричав.

— Що з тобою? — запитує дружина.

— Та... відьма приснилася.

— На кого ж вона схожа?

— Та... обличчям на тебе, а ніс — як у твоєї матері...

Теща пригощає сина і зятя:

— Їж, їж, синку, і ти, зятю, смакуй.

Почав зять їсти, а син йому:

— Тебе ж тільки посмакувати припросили, а ти вже їси на весь дух!

Зять захотів поставити могильний пам'ятник своїй тещі. В бюро ритуальних послуг він запитує щось пристойне, але недороге.

— Є одна плита, але на ній вже викарбуване інше ім'я.

— Нічого, моя теща не вміла читати.

Чоловік підходить до міліціонера:

— Заберіть мене, інакше я уб'ю свою тещу!

— А ти убий і мою, а я тобі допоможу, щоб ти менше сидів...

Пішов чоловік до прокурора:

— Заберіть мене, інакше уб'ю свою тещу!

— Убий і мою — менше сидітимеш...

Іде суд. Суддя оголошує вирок:

— За убивство трьох жінок громадянин Іваненко позбавляється волі на шість місяців!

Потім суддя повертається до підсудного:

— А якби й мою убив — звільнили б у залі суду...

Літню жінку добре поганяв пес. Господар виправдовується перед нею:

— Мій боксер дуже милий пес, нікого ніколи не чіпає... Але у вас такі ж парфуми, як у моєї тещі!

Надокучила чоловікові сварлива теща, узяв він простирадло, розрізав посередині, розсунув стіл, накрив тим простирадлом, заліз під стіл, висунув голову в розріз, навкруг шиї намастив курячою кров'ю, язик висолопив і чекає. Заходить теща. Побачила відрізану голову зятя на столі і давай побиватися. А чоловік тим часом вирячив очі на неї та: «Гав!» У тещі миттєвий серцевий напад. Чоловік пояснює в міліції:

— Вона на мене все життя гавкала, а я на неї всього тільки один раз...

Судять боксера за побиття жінки. Суддя:

— Ну от скажіть, підсудний, за що ви побили жінку?

— Яку жінку, це ж моя теща!

— А хіба теща не жінка?

— Взагалі-то, жінка...

— Розкажіть суду, як все сталося?

— Ну, значить, прийшов я, значить, додому. Іду на, цей, на кухню, поїсти, значить. Там теща — жу-жу-жу, жу-жу-жу... А я їм, значить. А теща — жу-жу-жу, жу-жу-жу — все ближче... І тут вона відкрилась!

По вулиці йде брудний чоловічок — все обличчя в сажі. Брудний, але задоволений.

— Ти де так забруднився? — запитують його біля пивного бару.

— Та... я... паровоз цілував...

— Ти що, здурів?

— Та ні! Тещу додому відправив!

На базарі бабця продає яблука. Біля клунка лежить картонка, на якій великими буквами написано «Яблука чорнобильські». Підходить міліціонер:

— Хто ж їх у тебе візьме, село?! Навіщо той напис?

— Хто візьме? Беруть, синку, ще й як беруть! Хто для свекрухи, хто для тещі...

Жінка подає на пошті бланк телеграми: «Вітаю Люсю внуків Настю Ваню святом».

— Ви б могли написати «Вітаю всіх святом», — радять їй.

— Здрастуйте! Як то всіх, якщо я зятя терпіти не можу?!

— Коли загорілася хата, я виніс тещу на руках...

— Так, так... За таких обставин легко втратити голову.

Похорон. Жінка плаче, побивається, а чоловік поруч стоїть мовчки.

— Плач, чоловіче, — штовхає його жінка, — хіба моя мама тобі чужа?

Підійшов чоловік до покійної і заголосив:

— Ой, ненько ж моя, та не рідная, а жінчина мати! Та ви ж було вдвох з дочкою вареники в маслі їсте, а й мені сироваточки дасте! А я ж їм, їм, їм, їм, та й напиться не можу!

— Годі вже, годі, чоловіче, не побивайся так!

У далекій Америці адвокат факсує клієнтові: «Сьогодні вночі померла ваша теща. Що замовити: похорон, кремацію чи бальзамування?»

Клієнт шле факс у відповідь: «Замовте все, не хочу ризикувати».

— Моя теща — ідеальна!

— Не зрозумів?!

— Жоден анекдот про тещу до неї не приклеїш!

— Голубе, що ми подаруємо цього разу моїй мамі на день народження?

— А що ми дарували минулого разу?

— В минулому році ми подарували їй стілець.

— Ну а тепер підведемо до нього електричний струм...

Тато з сином загорають на пляжі, теща тим часом пішла купатися і раптом почала тонути.

— Тату! — кричить хлопчик. — Дивись, бабуся не пливе, а кричить і махає руками!

— Так і ти їй, синку, помахай.

Їдуть чоловік із жінкою попри аптеку.

— Ваню, а що та вивіска означає? — показує жінка на емблему над аптекою.

— А... то твоя мама чай п'є...

— Алло! Це аптека? Зараз до вас прийде моя теща з собакою, дайте їй отрути...

— А ви впевнені, що собака знає дорогу додому?

Чоловік приводить до ветеринара собаку і просить відрізати йому хвіст.

— А навіщо? — дивується лікар.

— Завтра приїздить моя теща, і я не хочу ніяких дружніх жестів.

— Іване, чому не женишся?

— Боюся! Жінка може попастися погана і теща гадюка...

— Не бійся, одружуйся! І жінку можна виправити, і теща буде ангелом...

Через деякий час.

— Ти, я чув, одружився?

— Так.

- Як жінка?
- Виправив.
- А теща?
- Вже стала ангелом.
- А моя ще живе...

Чоловік і жінка йдуть з крематорію, несуть урну з прахом жінчиної мами.

– Поставимо на піаніно. Дочка буде грати, і мамі, і нам усім буде приємно... – міркує вголос жінка.

– Ні! Засиплемо в пісочний годинник – хай ще попрацює!

- Ахмед, звідки синець під оком?
- А-а-а, шуряк підбив...
- Який шуряк, у тебе ж їх немає!
- Ну, шуряк... Жінчин мама.

– Алло, міліція? Я тут з тещею сильно посварився – не знаю як мені й бути!

– Слушайте, у нас і без вас роботи вистачає! Помиріться – та й по всьому!

– Та вже не про те мова! Я думаю: тіло приховати чи з повинною йти?

– Чому ти одружився на сестрі твоєї колишньої дружини?

— Е-е-е... Дві тещі чоловікові на один вік — це занадто!

Бабуся у дверях зустрічає внук:

- Бабо, тебе хтось носить чи ти сама ходиш?
- А то?
- Бо татко каже: «Знову тещу нечистий несе!»

- Як справи? Чого журишся?
- Та з жінкою посварився.
- Що не поділили?
- Тещу! Я пропонував навпіл розділити, а жінка сказала, щоб я їй дав спокій...

За домовиною суне великий натовп чоловіків. А перед домовиною ведуть на мотузці козла. Перехожий запитує:

— А що то за козел? Чи у вас традиція така?

— Традиція! Та цей козел он у того мужика тещу рогами заколов!

— А-а-а... Мужик! Позич козла на тиждень! Або за гроші дай!

— Ти що, сьогодні народився? В чергу ставай! Думаєш, ми тут покійницю проводжаємо?!

— Синку, — каже теща до зятя, — пообіцяй, що не будеш співати на моїх похоронах веселих пісень!

— Та ви що, мамо? Як можна?

— Ні, ти присягай, я тебе знаю! А то не помру!

Ходив, ходив...

— Йй-богу, мамо, не буду!.. Але знайте — похорон ви собі зіпсували!

На день народження зятя теща дарує йому дві краватки. Одну з них зять відразу пов'язує на шию.

— Чим же ж тобі друга краватка не сподобалась? — ображено запитує теща.

– Любий, коли ми одружимося, у нас буде троє діточок!

– Звідки ти знаєш?

– А їх твоя майбутня теща нині доглядає...

В магазині електротоварів чоловік запитує у продавця:

– Я шукаю подарунок для тещі, що ви мені порадите?

– Є електропраски, електрочайники, електросамовари, електричні вентилятори...

– Це все не те...

– Вибачте, електричних стільців у нас немає...

– Від чого твоя теща померла?

– Мухоморами отруїлась...

– А чому вона вся в синцях?

– Та ж їсти не хотіла!

Прокинувся вранці малий і плаче. Мама:

– Чому ти плачеш?

– Теща присни-и-и-ла-а-а-сь!!!

– Любий, ти впевнений, що ти хочеш розповісти це моїй мамі? Я боюсь, що це її уб'є!

— Ну що ти, люба? Убити не вб'є. Маю надію, що хоч контузить...

— Іване, твоя теща упала в колодязь!
— Ми все одно з нього не п'ємо.

Теща до зятя:

— Ти де був?
— За хлібом бігав.
— Догнав?

— Пане директоре, відпустіть на сьогодні, тещу хоронити треба!

— Ну, як треба...

Після обіду чоловік з'явився на роботі.

— Ти чого приперся, а хто тещу хоронить буде?

— Та я вже! І пам'ятник поставив!

— ?..

— Я її по пояс в землю закопав і лаком покрив.

Кожної суботи у гості до зятя приїздить теща. Вона привозить із собою булочки з маком, і вони п'ють чай. Теща п'є зелений, а зять — чорний. Потім теща від'їжджає, а зять ставить залишки свого чаю у тепле місце, щоб до наступної суботи він став такого відтінку, який так подобається тещі. А теща приїздить додому, відсипає із старо-

го протигаза вугільний порошок і старанно промиває його від слідів тарганів, щоб до наступного приїзду зробити для зятя його улюблені булочки з маком.

Підходить день народження тещі, зять не знає, що подарувати. А потім придумав – за пристойну суму зарезервував їй місце на шикарному кладовищі. Минає рік, знову у тещі день народження... Цього разу зять про подарунки мовчить.

Теща:

– Що ж ти, синку, вже мене й не любиш?

– Та я вас, мамо, дуже люблю. Тільки ж ви мене ображаєте... Так і не скористувалися моїм минулорічним подарунком...

Новий весільний обряд започаткували в селі Великогусівка на Одещині. Там замість нареченої викрадають тещу. 200 гостей, які були на весіллі, отримали задоволення від нового обряду. Тещу, правда, досі ще не знайшли.

Ранок. Дзвінок у двері. Сонний чоловік відчиняє. На порозі – теща з великими валізами. Мовчанка. Потім чоловік повертає голову і кричить в кімнату:

– Марійко! Вставай, допоможи з валізами! Тут мама вже їде!

Василь Іванович повертається з відпустки.
Петька:

- Ну, як удома? Відпочив?
- Дякую, добре. Усі живі-здорові. Відпочив.
- Теща як?
- З тещею взагалі чудово вийшло. Вчора картоплю чистила, палець порізала... Довелося пристрелити, щоб не мучилась.

— Чи може бути у фільмі хеппі-енд, якщо в кінці головний герой гине?

- Може. Якщо головний герой — теща.

Теща до зятя:

- Ти вже бачив мужчину, який мене врятував?
- Так, він вже переді мною вибачився...

Теща повчає зятя:

- Якись ви молоді нині заклопотані, ділові усі. От я була у ваші роки весела і дзвінка, як бубон!
- Ну чому ж — була? Ви й зараз на бубон схожі, бубните, бубните...

- От мені з тещею повезло!
- Невже? Де ж ти відкопав такий скарб?
- Закопав, друже, закопав.

— Петре, що робитимеш цієї суботи? — запитує Іван.

— Йдемо з сином на природу, будемо запускати в небо змія! А ти?

— У мене така ж програма — тещу в аеропорт поїду проводити.

На кордоні України з Росією, який проходить через велике село, зустрічаються два куми, Іван і Николай. У Николая руки пофарбовані в різні кольори, а в Івана синець під оком.

— Що з тобою, Миколо? — запитує Іван.

— Склероз замучил! Вот левую руку покрасил в лиловый цвет, на букву «Л», а правую — в кофейный.

— А як же ти такі складні слова запам'ятав зі своїм склерозом?

— Да очень просто, теща у меня Лилия Прокофьевна, а этот ужас у меня вбит на уровне подсознания! А у тебя-то, Ванька, откуда синяк под глазом?

— А... Теща хотіла коцюбою по спині дістати, а я, бач, встиг відвернутися...

Дружина запитує у чоловіка:

— Ти, часом, не знаєш, де наша книга «Як прожити 100 років»?

— Я її спалив!

– ?..

– Бо теща хотіла почитати...

– Як англійською мовою сказати «Моя теща не прийде сьогодні на вечерю»?

– Yeah!!!

Дружина:

– Ти ненавидиш усіх моїх родичів!

Чоловік:

– Ну як же?! Наприклад, твою свекруху я люблю набагато сильніше, ніж свою тещу!

Шановний Бен Ладен! Від спор сибірки, які ви прислали в конверті з білим порошком, ледь

не померла моя теща. Переконливо прошу вислати що-небудь надійніше.

(З листа Бен-Ладену)

Йому хотілося стрибати від радощів, але на його плечі лежала тяжка домовина з тещею...

- Як дорого обходиться реклама!
- Ви щось рекламуєте?
- Ні. Але дружина читає, теща читає...

Дружина розмовляє по телефону, кладе слухавку і каже сама до себе:

– Здається, моя мама вже наполовину зійшла з розуму...

Чоловік не відриваючись від газети:

– А-а-а... Значить, вже трохи краще...

– Уявляєш, у всіх на весіллях крадуть наречених, а у мене вкрали тещу!

– Ну!?

– Більше дорогих подарунків не було.

Теща приїхала в гості... Зять кличе сина:

– Пам'ятаєш, ти просив минулого року бубон, а в цьому році хотів дудку? Так ось, завтра ми купимо і бубон, і дудку!

Жінка під час пожежі отримала страшні опіки. Шкіру для пересадки, звичайно, брали у чоловіка. На обличчя — найніжнішу, із гепи. Жінка трохи оклигала, роздивилася на себе у дзеркало і до чоловіка:

— Любий! Я навіть не знаю, як тобі дякувати!

— Не варто, люба. Найкраща для мене подяка — бачити, як твоя ненька цілує тебе в щічку!

Теща замріяно розповідає зятю про своє минуле:

— Коли я була молодою — я була дурненькою, наївною і навіть негарною...

— Мамо, ви прекрасно збереглися.

— Алло! Швидка допомога?!

— Ні! Ви помилились!

— А-а-а! Вибачте, будь ласка!

— Нічого, буває!

— Ні, ні, правда, вибачте! Розумієте, у мене теща помирає, кожна секунда на вагу золота, отож, поспішаючи, мабуть, і помилився. Але ж ви не ображаєтесь? Правда-правда? Ні, мабуть-таки, ображаєтесь? У вас голос якийсь пригнічений... Ні? Чесно ні? Чесно-пречесно?! Ну, добре. До побачення. Ще раз вибачте. Не ображайтесь...

Теща запитує у зятя:

— Що це у вас в каструлі було таке чорне, ледве відмила?

— Де? А... Це так... Тефлонове покриття.

На прийомі у психіатра.

— Лікарю, я кожної ночі бачу один і той же жахливий сон: мою тещу з крокодилом на повідку. Ви тільки уявіть собі ці хижі гострі зуби, холодні ненависні очі!..

— Це дійсно жахливо!

— Чекайте, я вам ще про крокодила не розказав!

— Чому ви так сумуєте?

— Я вже рік не бачила свого зятя!

— Заспокойтеся! Що ж ви тільки про себе й думаєте? Адже це був найщасливіший рік його життя!

У коридорі лікарні, поруч з операційною, нервово тупцює чоловік. Через дві години з операційної виходить втомлений хірург:

— У мене для вас погана новина... Я нічого не міг зробити... Ваша мати...

Чоловік перебиває:

— Теща!

Хірург:

— У мене для вас гарна новина...

— Завтра до нас приїде моя мама!

Мовчання...

— Ненадовго, лише на пару тижнів.

Мовчання...

— Ти чув, що я сказала?

Мовчання...

— От і добре. Я знала, що ти не будеш сердитися...

Зітхання...

— І не треба на мене кричати!

Теща до зятя:

— Пора за розум братися, не все пити...

Зять:

— Треба й похмелятися!

Теща:

— А з похмілля...

Зять:

— Знову на весілля!

Два приятелі зустрічаються у ветлікарні.

— Що сталося з твоїм псом?

— Та ось, тещу вкусив.

— Ти що, усипляти його зібрався?

— Ні! Просто зроблю собаці прививку від сказу.

Зять лестить тещі літнього віку, яка приміряє капелюшок з пером:

— Це перо на капелюсі робить вас молодшою на десять років!

— Ти так і хочеш на мені зекономити! Ладен одне лиш перо купити...

Хоронять якогось чоловіка. Перехожий записує:

— Від чого помер?

— А читай написи на вінках: «Від вірної дружини», «Від любимої тещі»...

Теща до зятя:

— Синку! Що ж це ти по господарству нічого не робиш? Дах протікає, тин повалився...

Зять:

— А воно моє? Воно мені треба?

Теща переписала будинок на зятя, а той як не робив, так і не робить нічого.

— Синку, що ж ти знову нічого не робиш? Я ж все на тебе записала.

— Чого ти носа сунеш? Воно твоє? Воно тобі треба?

Зять:

— Мамо, я дарую вам автомобіль.

— Прекрасно! Тільки знай: без тебе я на ньому не їздитиму!

Дід з бабцею гуляють парком.

— Пам'ятаєш, — каже стара, — саме на цьому місці сорок років тому ми зустрілися вперше...

— Пам'ятаю, пам'ятаю... А он на нашій лавці знову чекає якийсь дурень...

Зять:

— Мамо, Зіночка просила передати вам один поцілунок!

— Брешеш!

— Чому?

— Вона не скупа, ніколи одного поцілунку не передає!

— Я чув, що ви залишаєте наше місто і їдете до свого зятя? Дуже, дуже шкода!

— Кого ви жалієте: місто... чи мого зятя?

Теща дає двом зятям по пиріжкові, а синові нічого не дає, та й каже:

— Хлопці, то поділіться ж із моїм сином. Маєте по одному пиріжкові, дайте йому по половинці.

Теща:

— Я бачила сон, наче мене повісили...

Зять:

— Ну-у!!!

— Не дуже радій. Мотузка обірвалась, і я прокинулась.

— Уяви собі, яка рідкісна людина мій зять: ніколи і нічого від мене не вимагає.

— Це дрібниці! А ось мій зять прямо-таки незвичайна людина! Він не тільки нічого не вимагає, а ще й дочку мені повернув...

Зять до тещі:

— Коли ви, мамо, помрете, мабуть доведеться поховати вас із вогнегасником.

— А це чому?

— Ну, ви розумієте, пекло і всі такі речі...

Чоловік прочитав листа від тещі і невдоволено каже дружині:

— Геть совість втратила твоя мати!

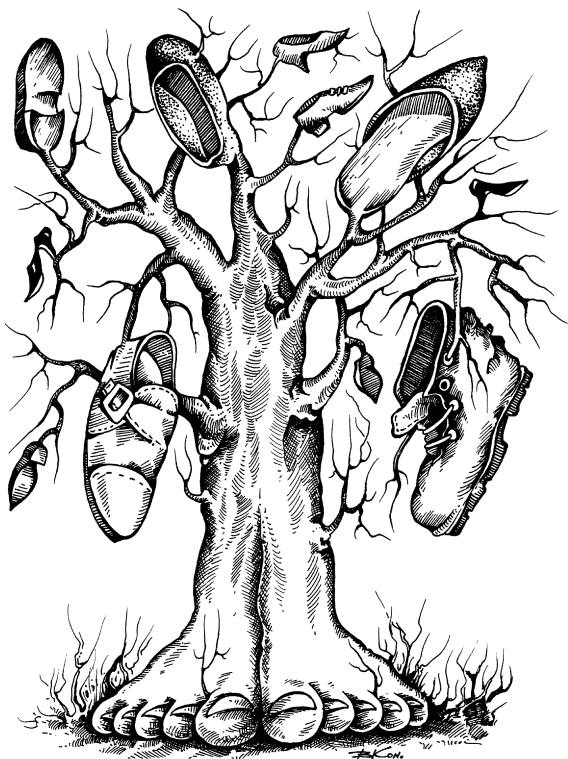
— Що таке? — обурилась жінка.

— Коли кабанчика кололи, я їздив? Їздив! Коли горіхи збирали, їздив? Їздив! Коли мед качали, був? Був! А тепер пише: «Приїдь, синку,

допоможи город скопати і картоплю посадити...»
Вже зовсім на шию хоче сісти...

- Микито, скоро нас буде троє!
- Невже, Ганю?!
- Так! Моя мама приїде до нас жити!

— Чого це твоя теща вчора увечері так верещала?

— То я їй перед сном ноги мив...

— І я своїй мию!

— Ти витираєш?

— Ну!

— Отож. А я викручую!..

— Мамо, — каже доня, — може ті гриби отруйні, давайте собаці дамо, побачимо, що буде?

— Здуріла, чи що? Такого доброго собаку загубити! Он скоро твій Іван на обід прийде, тоді й побачимо.

Теща з валізою на поріг, а зять:

— Мамо! Ми вам такі раді! Якраз машину купили, то давайте я вас одразу і відвезу!

Заїхав зять до тещі бричкою, прив'язав коня, зайшов до хати. Вона якраз вареників наварила. Подала в макітрі.

— Дякую, мамо, я сьогодні не снідав, — присів до макітри зять.

Дивиться теща — вареники кінчаються. Вона хутенько коня відв'язала, забігає до хати:

— Ой, Іване, кінь утік!

Зять схопив макітру з варениками і з порога:

— От сказаний кінь — не дасть поснідати!
Я побіг, мамо, макітру жінка увечері принесе...

— Ну, ти, друже, на морі відпочив, шоки рожеві, товсті!

— Ага! Місяць тещі й дружині гумові матраци надував!

— Бабо, а твій ніс влізе в цю пляшечку? — запитує онук.

— Що ти плетеш, халамиднику?!

— А чому ж тато каже: «Моя теща куди хоч свого носа всуне!»?

— Мамо! Я заміж іду!

— Ти хоч познайом з майбутнім зятем!

— Он, бачиш, «мерседес» припаркувався? Бачиш, чоловік виходить з машини?

— Доню, він же майже мого віку!

— То не він, мамо!

— Його батько?

— Ні! Його молодший син!

Теща подає зятю гвіздок. У того на той момент випадає з рук молоток і тюкає тещу по голові.

— Мамо?! Куди я попав?

— А, синку, куди й цілився...

Теща купила зятеві машину. Перша поїздка. Зять за кермом, дружина позаду, а теща поруч.

— Чого летиш, як на пожежу?! — теща.

— Чого повзеш, як черепаха?! — жінка.

Вийхав зять за село, зупинив авто, вийшов:

— Ану обидві — за кермо!

Сидить літня жіночка у черзі до зубного лікаря. Та все крутиться, та все зітхає, та все стогне.

— Не переймайтеся, тітко! Нічого такого страшного там немає! — заспокоює її якийсь чоловік.

— Ага! Немає! Лікар — мій зять!

— Опанасе! Як то може бути, з жінкою увесь час гиркаєшся, а тещу хвалиш?

— Теща завжди була проти нашого шлюбу!

— Ото, куме, дощ! Благодать! Тепер усе із землі полізе!

— Як усе? Як полізе? І моя теща?!

Гостює теща у зятя. Та вже й другий тиждень. Заходить якось зять до хати:

— Мамо, їхав через ваше село, бачив, як ваша хата загорілась. Може ще досі горить...

— Господи! Куди ж я тепер піду? Буду у вас доживати.

Шле теща зятю телеграму з санаторію: «Вишли грошей, горю»!

Зять не шле. Думає: «Може ж таки згорить!»

Було це давно. Насипала теща каші у миску на двох. З одного боку помастила добряче маслом і поставила тим боком навпроти дочки. Сів зять до столу та й каже:

— Якщо я, мамо, чим перед вами завинив, то хай мене Бог розверне так, як я цю миску!

І розвернув миску мащеним боком до себе.

— Як тобі, Микито, вдалося так зберегтися, ти так молодо виглядаєш!

— То не дивина. Моя теща відняла у мене півжиття.

Взяв зять тещу на руки, виніс на балкон:

— Подивіться, мамо, які люди кругом. Той з тещею свариться, той б'ється, а я вас відпускаю...

У перший день після весілля зять прокинувся раненько, прибрався, зготував сніданок, розбудив жінку і тещу, покликав до столу, дістав

горілку, налив по чарці, подав сніданок, а потім запитує:

- А що, жінко, добрий був сніданок?
- Добрий, – каже жінка.
- А що, мамо, гарно поснідали?
- Гарно! – каже теща.
- Дивіться, щоб так мені кожного дня було!

- Як живеш?
- Непогано. А ти?
- Та здоров'я вже не те... Погано бачити став... Он іде якась людина, а хто – не впізнаю...
- Та протри свої баньки! Хіба ж то людина? То ж моя теща!

Іде зять-приймак понад хатою і зачепився за кут.

- А щоб ти згоріла! – штурхає хату ногою.
- Ти їй хазяїн, що ти її клянеш?! – шипить на нього теща.

Наступила корова зятеві на ногу.

- А щоб тебе чорти забрали! – лається чоловік.
- Ти їй хазяїн, що чортам віддаєш? – піниться теща.
- Ох і теща у мене, молода, гарна, весела, так і хочеться обняти! – жартує зять.
- Ти хазяїн, що хочеш, те й роби.

— Мамо, позичте трохи грошей, машину куплю! — просить зять.

— Вгадай, що таке — один попереду, а чотири позаду?

— Не знаю...

Теща показує дулю:

— Ось тобі гроші!

Зять якось заробив тих грошей і купив машину. Приходить теща:

— Синку, підвези на базар.

— А вгадайте, мамо, що таке — два попереду, а вісім позаду?..

Ходить чоловік по базару, вибирає поросля. Пригледів гарненького кабанчика, змовилися з продавцем, сторгувалися, вже й гроші дістав і питає:

— А звідки ви?

— З Гусівки.

— Е, чоловіче, не візьму я у вас кабанчика!

— Чому?!

— У мене теща з Гусівки!

Зупинилася у Леоніда машина. Ніяк не їде. Він особливо не розбирається, спиняє зустрічні авто, просить допомоги. Один водій спинився, подивився:

— Наче все в порядку... Може у тебе який секрет?!

— Немає.

– Тоді не знаю...

Другий спинився. Подивився. Теж про секрет запитав. Третій довго дивився, крутив щось...

– Слухай, хлопче, усе тут на місці. Може у тебе який секрет є?

– Дався вам той секрет! Є! Є у мене секрет! Ну, люблю я свою тещу! Люблю! Але при чому тут машина?!

– Чому, коли моя
мама до нас
приїжджає, ти
нікуди її
не поведеш?

– Нема смислу, все одно кожен раз вона знаходить дорогу назад!

Приходить Опанас до Микити в гості і бачить у кутку порваний баян.

– Що? Теща померла?!

– Моя теща кинула курити!

– Як то?

— Я перестав їй давати гроші на сигарети. Зрозумів, що крапля нікотину не може вбити таку кобилу!

— Тату, розкажи казку!
— Жив-був, синку, у одного дяді злий пес, і звали його... Теща!

Сидять Абрам і Мойша в літаку поруч. Увесь переліт мовчать. Вже літак на посадку. Мойша важко так зітхнув. Абрам:

— А ви думаєте, у мене немає тещі?

Тато привів сина у дельфінарій, показує, розказує:

— Он — тато-дельфін, он — мама-дельфін, а між ними — синок-дельфін. Зрозумів?

— Ні.

Тато знову пояснює. Син знову:

— Не зрозумів.

— Що ти не зрозумів?

— А де баба Галя?

Чоловік повертається з відрядження і бачить на воротах табличку: «Обережно! Злий пес!» Нишком заходить, відкликає дружину:

— Твоя мама до нас надовго?

— Ти звідки, Семене? Увесь в синцях, в под-
ряпинах...

- А... Тещу хоронив.
- А чому ж побитий?
- Та... пручалася...

У далекій Америці судять Білла за побиття
тещі. Суддя:

- На вас накладається штраф 1007 доларів!
- Дивна якась цифра! Чому не 1000 дола-
рів?
- 1000 доларів — штраф за рукоприкладство,
7 доларів — місцевий податок на розваги.

В аптеці:

- Та зрозумійте ж ви, врешті-решт, щоб ку-
пити миш'як, фотографії вашої тещі не досить,
треба рецепт!

Теща так допекла зятя — хоч вовком вий.
Якось він увечері:

- Мамо, у Києві збирають з'їзд приймаків.
Мене обрали делегатом! — сам не знає, звідки те
придумав.

А теща:

- Треба їхати! — і дала грошей.

Три дні погуляв з хлопцями, являється додому.

— Що там на з'їзді рішили? — зразу ж взялася за нього теща.

— По-перше, — мудрує зять, — назва «приймак» відмінюється, вводиться термін «зачуха» — завідуючий чужим хазяйством.

— Нормальне рішення, — погоджується теща, — а ще що?

— Тещинога kota називати не на «ви», а на «ти»...

— Може бути, — киває теща.

— Приймак стає повним господарем не через десять років, а через п'ять...

— І через десять навряд! — показує дулю теща.

— А ще...

— Ну, ну!

— Вирішили: зять один день любить жінку, а другий — тещу!

— Не може того бути! — втручається жінка.

— Мовчи, дочко! — перебиває теща. — Як з'їзд вирішив, так уже й буде!

Сидить зять біля тещиної хати. Сусід запитує:

— А де ваші?

— Пішли до наших.

— А ти що ж?

— А я ж не їхній...

Майбутній зять — тещі:

— Ваша донька хоче стати моєю дружиною.

— Ти сам винен! Навіщо ходив до нас щовечора?

— Нехай уже моя жінка, — каже зять тещі, — молода, дурна. То ж ви, мамо, хоч не будьте такою!

— Якою?!

— Молодою...

Йде весілля. Жених і наречена вирішують, куди поїдуть у весільну подорож. Майбутня дружина:

— На море поїдемо поїздом.

— Ні, полетимо, — майбутній чоловік беззаперечно.

— Добре.

Теща — доні:

— Чому це він так розкомандувався?

— Ну, мамо, це він виказує останню волю.

Після аварії.

— Друже, моя теща розбилася в машині.

— От нещастя! Вона була стара?

— Ні. Всього два місяці, як купив.

Теща гостює у зятя, гостює та й гостює. Яюсь запитую:

— Не набридла я вам? Може, поїду вже?

— Та ні, — каже зять, — не набридли... Але якщо хочете їхати — я ось вже й квиток купив...

— Мамо, навіщо ти без причини вилаяла мого чоловіка?

— Бачиш, йому зараз треба вибивати килими, а коли він сердиться на мене, то вибиває їх енергійніше.

З розмови в метро:

— Через тиждень наступає кінець світу.

— Знаю. Повертається з відпустки моя теща.

Дружина пішла від чоловіка. Ділиться із своєю матір'ю переживаннями:

— Як тільки я пішла, пролунав постріл. Як ти думаєш, він застрелився?

— Думаю, від відкоркував шампанське.

— Твоя теща цілий день бурчить, лається, галасує. Як ти все це терпиш?

— Це ще нічого. Гірше, коли вона в доброму настрої. Тоді вона співає...

Померла теща. Дружина каже чоловікові:

— Дорогий, ти, як близький родич, понесеш домовину.

— Звісно, люба...

Похорони у розпалі. Прощання з тілом. Дружина знову до чоловіка:

— Дорогий, поцілуй маму в чоло.

Чоловік пошепки:

— Відчуваю, похорони будуть мені не в радість...

Молоде подружжя вечеряє з тещею. Теща до зятя:

— Синку, відріж мені кусінчик ковбаски!

— Я так тонко не відріжу...

Адвокат — тещі:

— Ви впевнені, що зробили все, аби відмовити зятя розлучатися?

— Звісно. Ще б не впевнена! В хаті не залишилося жодної цілої тарілки!

Чоловік виграв у лотерею велику суму грошей.

— Як це сприйняла твоя теща? — запитує щасливчика приятель.

— О, вона від здивування померла...

— Боже, скільки щастя відразу...

— Ти знаєш, мені так не повезло із зятем.

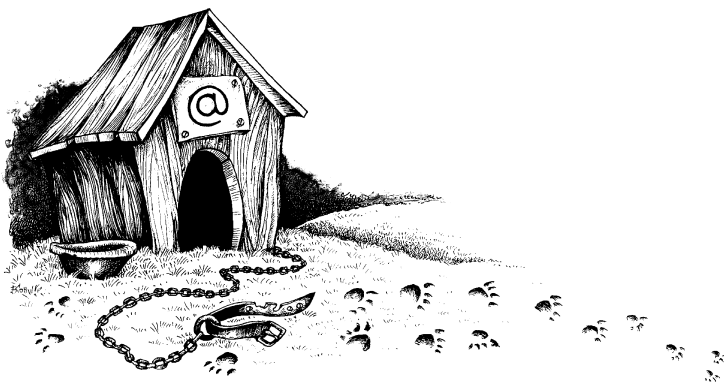
— А в чому біда?

— Виявилося, що він ні в карти не вміє грати, ні пити.

- Так це ж чудово!
- Чудово?! Не вміє пити і весь час п'є, не вміє грати в карти і лізе грати!

- Скоро твоя мати стане моєю тещою.
- Ой! Правда?!
- Так, я одружуюся з твоєю сестрою.

- Кажуть, ти зараз маєш свій бізнес? Який саме?
- Продаю предмети жіночого туалету.
- Ну і як? Успішно?
- Цілком. У дружини ще залишилися деякі речі, а теща сидить вдома майже гола.

Свекруха – тещі:

– Наталочка ваша усім нам дуже подобається. Тільки от живе вже другий рік, а народити ніяк не може.

– Не знаю, що з нею сталося. Дома кожного року народжувала...

Чоловік і жінка повертаються з гостей. Бачать – на дверях їхньої квартири сліди черевиків. Чоловік, розмірковуючи:

– Гм... Мабуть твоя мама приїжджала...

Тато оповідає Василькові на сон історію про Адама і Єву. Потім син запитує:

– Тату, а як звали тещу Адама?

– Та не було в Адама ніякої тещі! Він же жив у раю!

Обідають чоловік, жінка і теща. Теща похлинулася. Жінка:

– Ти що, не бачиш, мама вдавилася? Поплеши!

Чоловік плеше в долоні:

– Браво!

– Маріє, а як там твій зятьок поживає?

– Як пив – так і п'є, як гуляв – так і гуляє,
як не працював – так і не працює.

– Ну й слава Богу, аби не хворів.

Зять проводить тещу на курорт, ледве тягне
тяжкі валізи:

– Мамо! Треба брати вдвічі менше речей!

– Я б так і зробила, якби ти дав мені вдвічі
більше грошей.

Йде одесит по Дерибасівській з тещею. Фо-
тограф до нього:

– Не бажаєте сфотографуватися з мавпою?

– Відчепись, братан, я на неї і так дивитись
не могу!

– Ти уявляєш, у мене теща померла!

– Та ти що? А що у неї було?

– Так... Дріб'язок... Стіл, шафка...

– Василю, чув, що у тебе дружина померла,
прийми мої співчуття.

– Не дружина, а теща.

– Теж непогано.

Молода жінка заходить у квартиру своєї ма-
тері:

- Мамо, я буду у тебе жити!
- Все зрозуміло. Я знала, що твій чоловік негідник. Він тобі зраджував?
- Не зовсім... Він несподівано застав мене із своїм другом...
- Ясно! Значить, він ще гірший паскудник, ніж я думала.

- Батько доньки, який побачив у неї округлений живіт, запитує у її кавалера:
- Так ви одружитесь з моєю донькою чи ні?
 - О-о-о! Я й не знав, що у мене є вибір!

- Це правда, що ви видаєте свою старшу доньку заміж?
- Так. Правда. Через тиждень весілля.
- А ваш майбутній зять знає, що у неї одне око скляне?
- Ні. Ми хочемо зробити йому сюрприз.

- Чому ви сватаєте мені свою кульгаву доню?
- Але вона кульгає лише тоді, коли ходить...

- Юнак до майбутньої тещі:
- Ми з Галинкою йдемо гуляти, може і вам в аптеці що-небудь купити?

Через декілька місяців після знайомства:

— Любий, чи не пора тобі познайомити мене із твоїми рідними?

— Не знаю навіть, як це зараз зробити... Розумієш, діти зараз у мами, а дружина на курорті... Хіба що з тещею...

Теща:

— Ти мені купив зубну пасту! Так щоб ти знав, то не паста — то отрута!

Зять:

— Яка вам різниця, мамо, все одно ви її будете випльовувати!

— Якщо ти, Федю, все-таки вирішив одружитися, одружуйся з японкою.

— Чому?

— Японки — ніжні, милі, роботящі дружини. А найголовніше — твоя теща буде жити за декілька тисяч кілометрів!

Їдуть чоловік і жінка в машині, лаються. Вона побачила дві свині в калюжі й каже:

— Он твої родичі в грязюці!

— Ага, тесть і теща!

— Ох, Катю, який же це гріх, що дитина у нашої Галі народилася до шлюбу.

— Та що тут такого? Звідки та дитина могла знати, коли весілля?

— Ура! Бабуся приїхала! — кричить малий Василько. — Значить, татко фокус покаже!

— Який фокус?

— А тато казав, що як ти ще приїдеш, то він на стелю залізе...

— Мамо! Тату! — кричить Петрик. — Мене бабуся за руку вкусила!

Тато, не піднімаючи голови від газети:

— А хто тебе, нечому, просив руку в клітку засовувати?

— Яка різниця між тещею і євро?

— До євро можна звикнути.

— Яшо, учора біля будинку, де живе твоя теща, я бачив катафалк...

— Ой, в тому будинку 60 квартир... Це така лотерея!

— Стасику, твоя теща за літо втретє грибами отруїлась?

— У неї склероз. Готує для мене, а потім сама пробує.

— Хочу купити книгу...

— Якого змісту?

— Та... розумієте, у мене теща в лікарні...

— Може, Біблію?

— Ні. Вона не тяжко хвора.

Помер чоловік. На небі розподілили його на працю на сортувальну станцію. Аж це йде поїзд з написом «У ПЕКЛЮ». Спинається. Бачить чоловік у вікні поїзда — теща! Розгубився було, а потім:

— Мамо! Який я радий вас бачити! Ви на процедури?

— Сьогодні приходили з будинку перестарілих... — каже чоловік.

— Ти їм хоч щось дав? — запитує жінка.

— Аякже!.. Твою маму.

Стюардеса в літаку оголошує:

— Літак перевантажений, треба вискочити одному пасажирові, інакше всі загинемо!

І чується шепіт пасажира:

— Так завжди, коли теща не треба, вона очі муляє! А коли потрібна, так її немає!

Суддя:

— Так ви кажете, що випадково убили дружину?

— Так, вона підбігла до тещі у той момент, коли я вистрілив...

Тещу тіпає — попала під струм. Вона кричить до зятя:

— Відключи мене! Та швидше!

— Зараз, мамо! Ось за кувалдою збігаю.

Зять із дверей:

- Мамо, вам плита не треба?
- Електрична?
- Гранітна...

Теща показує нову сукню. Донька схвалює.
Зять невпевнено:

- Мамо... Гарно... Але мені здається, що горизонтальні лінії вас повнять...

Теща:

- Ти що, думаєш, я її їстиму?!

— Отож, молодий чоловіче, ви хочете стати моїм зятем?

- Чесно кажучи, не дуже, але іншого способу одружитися з вашою дочкою не бачу...

Потрапив чоловік у пекло. Його там запитують дружбани:

- Що такого натворив, що сюди?
- Та було діло. У тещі на похороні два баяни порвав...
- Ну то й що? Діло житейське...
- Ага! Теща тепер у вас тут у відділі кадрів працює!

Похорон. Прощання. Підійшов зять, припав до тещі і відірватися не може. Приятель підходить, нахилиється і тихенько:

— Слухай, ти ж її терпіти не міг, що ж ти так побиваєшся?

— Та у мене на похмілля голова розколюється, а вона така холодна, така холодна...

Чоловік:

— Я нині маю змогу заробляти стільки грошей, щоб утримувати двох жінок!

Дружина:

— Прекрасно! Тоді моя матуся буде жити з нами!

Мати дівчини майбутньому зятю:

— Ви тільки послухайте, як вона грає на піаніно! Вона й готує так!

— Це нічого, — заспокоює жених, — ми будемо ходити в кафе.

Хлопець прийшов додому після знайомства з батьками дівчини. Мати запитує:

— Ну як, синку?

— Знаєш, здається, я їм сподобався. Майбутня теща тричі пропонувала відвезти мене додому.

Хлопець викрадає дівчину з дому, хапає таксі, мчить на вокзал. На вокзалі дістає гаманець...
Таксист:

— Не треба, не треба... Ваш тесть розрахувався наперед...

— Микито, чому ти літаєш з тещею літаком? Поїздом набагато ж дешевше.

— Не для неї. Вона на кожній зупинці тратить стільки грошей, що квиток на літак обходиться мені майже за копійки.

— Петре, правда, що у вас було романтичне кохання, і ти викрав свою дружину?

— Чистісінька правда!

— А теща?

— Кинулась наздоганяти!

— Ну?..

— Наздогнала.

— І?..

— Тепер живе з нами...

— Ваша теща виглядає зовсім здоровою, навіщо їй санаторій?

— У неї невралгія, неврит, неврастенія, починається невроз...

— Чекайте! Як вона може відчувати усі симптоми одночасно? Це неможливо!

— Можливо, лікарю! Вона зараз читає медичинську енциклопедію на букві «Н».

— Мамо, — каже доня, — я цього літа працюю за трьох і не зможу взяти відпустку. Поїхали б ви з Миколою в круїз, чому путівка має пропадати?

— Добре. Тільки в різних каютах.

— А ще краще — в різних океанах! — відгукується Микола.

— А чому це ти до нашої Галі з ліхтариком ходиш, боягуз нещасний?! Я до своєї нареченої найтемнішої ночі ходив без ліхтаря! — глузує батько дівчини з її кавалера.

— Коли я побачив вашу жінку, так і подумав...

Діалог зятя з тещею:

— Чули, мамо?

— Чула! Як не чути — все село говорить!

— Все село?

— Від старого до малого!

— А що говорять?

— Скажеш — буду знати...

— Миколо, навіщо ти береш на море свій новий чорний костюм?

— Ти знаєш, треба бути передбачливим. От, мама твоя їде з нами, а плавати ж вона не вміє...

Такий собі чоловічок з Одеси оженився на Сарі, дівчині з багатодітної сім'ї. Через рік дружина померла. Він взяв собі за жінку її сестру, Раю. Через рік і та померла. Він оженився на наймолодшій сестрі. Через рік приходиться до тещі:

— Мамо, ви будете сміятися, але Розочка теж померла!

Тоне дівчина. Рятувальник кілька разів пірнає, дістає її з глибини і виносить на берег. Першою підбігає мама дівчини:

— Що ви так довго робили з моєю донею під водою?! Тепер ви повинні з нею одружитися!

— Що це ви, Поліно Микитівно, так задумались?

— Та... Маю трьох донечок і... жодного зятя!

— Мені б ваші проблеми! Я маю одну доню, і вже третій зять!

Три товариші випили добре. А ще хочеться. Грошей вже немає.

— Ходімо до мене, — каже один, — якраз і жінка, й теща вдома.

— Ти що, здурів? Вони ж нас попруть!

— Ходімо!

Приходять. Жінка й теща миттю на стіл горілку, закуску.

— А ще чого забажаєте, кличте, — каже теща.

— Як тобі вдалося так їх виховати? — в один голос приятелі.

— Була у мене кішка. Нагидила на килим. Я їй виніс перше попередження. Ще раз нагидила. Ще раз попередив. Втретє нагидила — повісив! Так от, і жінка, і теща вже мають по два попередження!

— Алло, це швидка допомога? Моя адреса..., *(називає)*, як будете у нашому районі, заїдьте, будь ласка. Справа не термінова.

— А що сталося?

— Та... Теща звихнула щелепу і не може розмовляти.

Теща приїхала здалеку. Нахилилася над ліжечком:

— Господи, які ж гарні близнюки! Хлопчики?

Зять:

— Справа — хлопчик, зліва — диня...

Теща:

— Огіркова маска допомагає мені покращувати зовнішність!

Зять:

— Допмагає, мамо... Тільки не розумію, навіщо ви її знімаєте?

— Тарасе! Закрий квартиру, на вулиці холодно! — вимагає теща.

— Ну, закрию... На вулиці стане тепліше?

Теща полізла до зятя в кишеню, знайшла лотерейний квиток, перевірила — виграла 150 тисяч гривень! Вирішила підготувати зятя, щоб той раптом не схопив інфаркт.

— Сашуню, а якби ти виграв у лотерею п'ять тисяч, що б ти зробив?

— Віддав борги...

— А десять?

— Одягнулися б сім'єю...

— А п'ятдесят?

— Ремонт би зробив у квартирі.

— А сто п'ятдесят?

— Вам би дав половину...

Теща зойкнула і впала замертво.

— Мамо! Ви такі ж молоді і так же гарно виглядаєте! — зустрічає зять тещу після довгої розлуки.

— На жаль, синку, я тобі такого сказати не можу!

— А ви б збрехали, як і я...

- Кажуть, у тебе теща згоріла... Як то сталося?
- Спала...
- І не можна було врятувати?
- Так вже солодко спала... Жаль було будити...

- Пробач, кажуть, ти вчора похоронив тещу. Що з нею сталося?
- Вона, знаєш, померла...

Дружина у відрядженні. Телефонує чоловікові, поговорили про дітей, а потім ще запитусь:

- А як наша киця?
- Здохла.
- Жах! Міг би якось по-іншому мені сказати... Приміром, пішла киця на дах погуляти, послизнулася...
- Та зрозумів я!
- А як моя мама?
- Твоя мама пішла... на дах погуляти...

Теща:

- Ти, Василю, мене ненавидиш! Ти дочекатися не можеш, коли я помру, щоб прийти і плюнути на мою могилку!
- Ой, мамо! Невже ви думаєте, що я буду стояти в черзі?..

Теща:

— Дивлячись на тебе, Петре, можна подумати, що в країні голод!

— А дивлячись на вас, мамо, можна подумати, що причиною того голоду є ви!

— Алло, міліція?

— Так.

— Молю вас, прошу вас, допоможіть! Пропала моя теща...

— Зрозумів. Постарайтеся не класти слухавку. Відповідайте тільки «так» або «ні». Вам загрожують зброєю?

— Мамо, — запитує зять, — а чому ви звільнилися з роботи?

— Маю причину — втома!

— Яка у банку втома, мамо?

— Не знаю. Вони усі кажуть, що від мене втомилися.

— Петре, глянь, мені теща краватку подарувала!

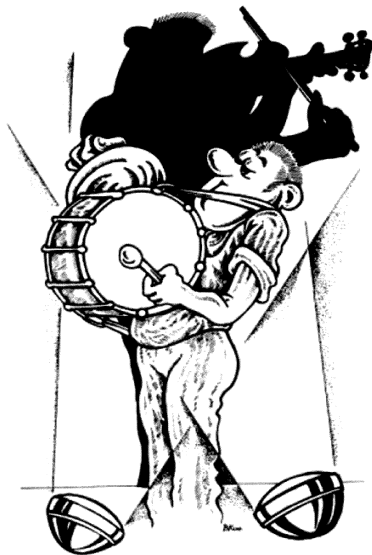
— Ну, Опанасе, у твоєї тещі досить прозорі нятяки...

Поставила теща перед зятем полумисок борщу. Той швиденько з'їв.

— Щось мені здається, сьогодні борщ не-смачний, — каже теща.

— Чому ж ви мовчали, я вже все з'їв!

— Ти тещі хутрянку справив?

— З кошачих шкур.

— Ну?

— Нічого. Тепла, каже... Але тільки весна — на горіще бігає...

Зять прийшов з роботи, умився і кричить:

— Мамо! Ходить сюди швиденько!

— Що трапилось? — прибігає наполохана теща.

— Не трапилось, а трапиться! Як не дасте рушника, сам обсохну!

— Мамо, якого б чоловіка ви мені порадили?

— Ой, доню, облиш тих чоловіків їхнім жінкам! Знайди собі гарного парубка.

— Твоя теща така весела. Увесь час посміхається!

— То їй протез не того розміру поставили!

Зять заходить після роботи. Вдома теща.

— Мамо, — запитує, — який я подарунок сьогодні приніс для того, кого люблю найбільше у світі?

— Пляшку горілки, — не задумуючись відповідає теща.

В музеї:

— А це — статуя Мінерви...

— Вибачте, а позаду — це її чоловік?

— У неї не було чоловіка! Вона була богинею мудрості!

Теща:

— Я обожнюю природу!

Зять:

— І це після того, що вона з вами зробила?

Теща накупила в косметичному салоні усіляких засобів і натирається. Зять приходиться увечері з роботи.

— Федю, глянь на мене, скільки ти років мені даси?

— Обличчя — 25... Волосся — 20... Руки — 30...

— Ох, ти мені лестиш...

— У сумі це буде...

— Купив дачу! — хвалиться Микита.

— Яку ж ти вибрав?

— Досить велику, щоб дружині не вистачало часу висиджувати у матері, і... таки маленьку, щоб теща не переселилася до нас.

— Ця жінка обдурила мене тисяч на сто гривень!

— Але ж у тебе ніколи не було стільки грошей!

— Вона відмовилася віддати за мене свою дочку!

Теща:

— Я завжди мріяла про круїз по Середземно-
му морю. Скільки він коштує?

Зять:

- Взагалі нічого не коштує.
- Як то?!
- Мріяти можна безкоштовно.

Теща плаче. Зять:

- Що сталося?
- Голку проковтнула!
- Візьміть другу.

Теща:

- Ой, синку, у мене випадає волосся! Так лі-
зе — жах! Як його зберегти?
- Не хвилюйтеся, мамо. Складайте його у ко-
робочку.

— Ну, Андрію пощастило! Ну пощастило! Ви-
грав у лото 2 мільйони, теща від щастя онімїла,
а жінка почала заїкатися!

Моя теща займалася лікувальним голоду-
ванням... Знаєте, скільки вона грошей зеконо-
мила?

Вистачило і на похорони, і на поминки, навіть на сорок днів ще лишилося...

Перший раз одружився в Конотопі. Невдало.
Вдруге одружився у Жмеринці. Невдало.
Втретє одружився в Бердичеві. Вдало!
Тепер буду одружуватися тільки в Бердичеві!

— Мене з моєю Марією товариш познайомив...
Я хотів знайти йому дружину... Шукав по всіх світах... Але не знайшов такої, щоб помститися...

Зять:

— Коли теща каже: «Скажи мені, тільки чесно», з жахом розумію, що доведеться брехати.

— Як там ваша теща? Вона досі з'їжджає по перилах?

— Так. Тільки нині їй складніше. Я поклав на перила колючий дріт.

— Це її зупинило?

— Ні. Але тепер вона їздить набагато повільніше.

— Донечко, якщо ти даси чоловікові перед шлюбною ніччю хоч десять устриць, — у тебе буде незабутня ніч!

Наступного дня.

— Ну як, доню?

— Спрацювало лише чотири устриці...

Теща відпочивала в Криму. Перегрілася на сонці і померла. Похорони.

— Вона непогано виглядає, — каже один чоловік зятю.

— А як же інакше! Десять днів сонця і моря пішли їй на користь!

— Алло! Страхова компанія? У моєї тещі була страховка на випадок пожежі. Недавно вона померла. Чи не міг би я отримати страхову суму?

— Причиною смерті була пожежа?

— Ні. Вона померла від грипу... Але я їй замовив кремацію.

— Миколо, сьогодні Петрусь проситиме руку нашої донечки.

— Що я маю робити?

— Мовчати і кивати головою. Ні в якому разі не цілуй йому руки і не репетуй: «Спасителю наш!»

Тамада:

— А тепер вип'ємо за хороших людей! За вас (до тещі)... наступний тост!

Пане Президент! До нас із Донбасу кожного літа приїздить теща. Міжнародного масштабу в цих подіях, звичайно, немає, але елементи тероризму присутні.

(З листа Президенту).

Чоловік іде по вулиці. Раптом чує тоненький такий крик:

— Стій!

Він зупиняється. Перед очима пролітає цеглина і розбивається під ногами.

— Хто це мене попередив?

— Це я, твій хранитель, — чується тоненький голосочок з кишені.

Чоловік дістає з кишені маленького гномика, підносить його на долоні до очей, довго роздивляється, думає, потім раптом стискає долоню:

— А де ж ти був, коли я женився?!

— Тату, а жаби бувають в окулярах?

— Ні, синку.

— Значить, то бабця в ставку плаває...

Чоловік у дворі до дружини:

— Жінко, ти бачила, кінь хотів укусити мене за голову!

Теща з хати:

— Має нюх, полову чує...

Сім'я обідає. Раптом зі столу падає виделка. Батько в останню мить встигає підхопити її. Усі полегшено зітхають: «Гостей не буде...» Аж забігає з вулиці по сходах найменший син:

— Тату, там бабуся в ліфті застрягла!

Теща до зятя:

— Давно вже пора змінити весільні традиції.

— Які?

— Замість букета краще кидати дівчатам гарного, багатого, сильного неодруженого хлопця.

Теща:

— Ой, синку, мене оце так просили, так не пускали!

Зять:

— Куди ж вас, мамо, не пускали?

— В хату.

— А просили?

— Із хати!

Парубок написав листа батькам, що має намір одружитися. Отримує відповідь: «Синку! Ми з татом дуже раді за тебе і повністю підтримуємо»

твое рішення. Добра дружина — дар Божий. Вона направляє чоловіка, надихає на правильні рішення, завжди зрозуміє і зробить його життя щасливим!»

Нижче приписка іншим почерком: «Мати пішла за маркою. Не женися, дурнику! Залишайся холостяком!»

Слідчий з-під лоба позирає на даму в літах у траурній сукні.

— Громадяно, — запитує він, — чи не можете ви повторити останні слова вашого зятя?

— Можу. Він сказав: «Не злякаєш ти мене рушницею. Ти навіть у двері з неї не влучиш!»

– Тату, бабуся сказала, щоб ти ходив по кімнаті без капців.

– Чому це?

– Вона голку згубила і ніяк не може знайти.

– Хочеш подивитися на сутичку двох хижаків?

– А що ж то за дійство?

– Приходь до мене сьогодні увечері, я буду своїй тещі п'явки ставити!

– Моя донька виходить заміж.

– Поздоровляю! І кого ж вона ошасливила?

– Мене!

На природі відпочиває сімейка. Зять до тещі:

– Та ні, мамо, трава зовсім не сира. То ви просто сіли в олів'є...

– Донечко, твій кавалер клянеться, що покінчить життя самогубством...

– Ой, мамо, до нього усі казали те ж саме!

– Але, може, хоч одного треба врятувати?

– Я люблю вашу донечку, я не можу без неї жити!

— То що ж ви робити тут, на порозі? Похоронне бюро в іншому кінці міста.

— Юначе, скільки ви вже знайомі з моєю дочкою?

— Поки ще жодного разу...

— Куди б нам почепити цю картину? — запитує теща.

— Он на ту стіну, — показує поглядом зять, — молоток і гвіздки — на балконі, йод і бинти — в аптечці.

Дві подружки прийшли на танці в сільський клуб. Довго стояли біля стінки, ніхто не запрошував. Аж заходить в клуб чоловік, синюшний, увесь татуйований, і запрошує одну на танець. Під час танцю дівчина запитує:

— Ви такий видний мужчина, чому я вас раніше не бачила?

— Я п'ятнадцять років на зоні відсидів.

— За що?

— Дружину застрелив, тещу сокирою зарубав.

Дівчина зраділо моргає подружці: «Не жонатий!»

Теща — крута бізнесменша запрошує зтя на розмову.

— Я дуже люблю свою доню, тому пропоную вам 50% свого бізнесу. Ви маєте приходити на виробництво і виконувати мої доручення.

— У вас тут так гамірно...

— Добре. Тоді приходьте в офіс і вивчайте бухгалтерію.

— Це так нудно...

— Чекайте! — нервує теща-бізнесменша. — Я вам віддала половину свого бізнесу, а ви не хочете працювати ні на виробництві, ні в офісі. Що ви пропонуєте?

— Все дуже просто. Я пропоную вам викупити у мене мою долю.

— Хто був першою людиною на землі?

— Адам.

— Ні. Теща. Вона сиділа на дереві й пропонувала Адаму та Єві яблуко.

Теща:

— Наче ще вчора була молодою, а вже й помирати час...

Зять:

— Ой час, мамо, час...

— Була на базарі, там мене дурепою обізва-ли! — скаржитися теща.

— Не ходіть мамо туди, де вас знають, — ози-вається зять.

- Де ти, доню, була цілу ніч?
- Ви, мамо, краще запитайте, з ким...
- Ну?
- З національним героєм!
- Хто ж він?
- Невідомий солдат.

- Донечко, мені здається, що я підбрала тобі гарного чоловіка.
- У цьому, мамо, я твоєму смаку довіряю, але матеріал для шлюбної сукні я виберу сама.

- Донечко, чому ти не запросиш свого Юрасика, щоб я з ним познайомилась?
- Я його запрошувала... Він сказав, що бачив тебе кілька разів, але все одно мене любить...

- Я не хочу виходити за нього, мамо, він старий!
- Доню, заспокойся, тобі що, його – варити?

- Теща перед поїздкою на курорт одягнула купальний костюм і запитує зятя:
- Після купання він не сяде?
- Куди йому сідати, мамо?!

- Як життя, куме?
- Погано.
- Чому?
- Жінка з тещею дістали!
- А ти бахни стограмчик для хоробрості, прийди додому, садони кулаком об стіл і запитай: «Хто в домі хазяїн?»

Приходить той кум додому, торохнув кулаком об стіл:

- Хто в домі хазяїн?!

Жінка:

- Що?!

Теща:

- Що, що?!

Чоловік:

- Та вже й запитати не можна...

Розмова в травматології:

- Що з головою?
- Та... посварився з тещею... Я її газетою по голові – бах, а вона мене праскою – тюк...

- Доню, я б не хотіла, щоб ти зустрічалася з Василем.
- Чому?
- Справа в тому, що вчора він запропонував мені руку й серце.

- А я вчора свою тещу в зоопарк водив!
- Ну і як?
- Не взяли...

– Ой, Петре, а чому це теща в Остапа на горді в касці ходить?

– Ти ж знаєш, який він ледачий. Ото копає ямки під картоплю, а лопату лінується чистити. А, між іншим, об каску лопату дуже зручно оббивати...

– Петре, зовсім не обов'язково, щоб моя мама бачила, як ми цілуємось!

- Галю! Та я ж не посмію...
- Та ні. Це я кажу про всяк випадок...

Ідуть Петро й Василь по вулиці. Назустріч їде таксі. Петро швиденько ховається за Василя.

- Ти чого?
- Та... вчора двоє схопили мою тещу, затягнули в таксі і десь повезли. То... боюсь, раптом назад привезуть...

На суді:

– Як так трапилося, що ви при пограбуванні магазину взяли лише дріб'язок і дешеву біжутерію, а до каси навіть не підійшли?

— От лихо! І ви про це! Мало того, що теща спокою не дає!..

— Уявляєш, як тільки донька з женихом увійшли в церкву, так раптом погасло світло!

— О Боже!

— Нічого. Вона довела його прямо до вітваря. Моя дівчинка цю дорогу знає добре!

— Послухай, доню, не дозволяй цьому хлопцеві приходити до тебе. Ти ж знаєш, як це мене турбує!

— Гаразд, мамо. Сьогодні я піду до нього.

Два англійці грають у гольф. Один довго приміряється, але ніяк не може вдарити.

— Я сьогодні щось дуже невпевнений у собі, — виправдовуючись, каже він, — боюсь, що не влучу — там вдалині стоїть моя теща.

— Так, на такій відстані важко поцілити.

Сидять два грузини, їдять шашлики, запивають молодим вином. Один каже:

— А я вже місяць жінки не бачив!

— Так ти ж жонатий!

— Вай, вай, ти ще тещу згадай!

Один глухонімиий розповідає іншому:
— Вчора теща так лаялася, так кричала!.. А я закрити очі і не слухав.

Повернувшись із круїзу, службовець розповідає:
— А біля Кіпру ми попали в страшний шторм...

— Боже! — хапається за голову один із слухачів. — Як чудово, що ви нагадали — сьогодні у тебе день народження.

Молодий чоловік прийшов до батька коханої дівчини.

— Я хотів би одружитися з вашою донькою.

— Так-так... А ви вже говорили з моєю дружиною?

— Звичайно. Але я, все-таки, віддаю перевагу вашій доньці...

— Трапляються такі чоловіки, яких не візьмеш голими руками, — скаржиться донька матері...

— Таких, доню, беруть голими ногами.

Батько дівчини запитує у жениха:

— Ви граєте в карти? П'єте? Палите?.. А як з жінками?

— Ні, ні, ні!

— Тоді ніякого весілля. Я не хочу, щоб моя дружина постійно ставила вас мені за приклад.

Мати навчає доню:

— Запам'ятай, люба, краще, щоб чоловік не бачив тебе зовсім оголеною. На тобі обов'язково що-небудь повинно бути одягнене.

Медовий місяць вже підходить до кінця. Зять при нагоді запитує тещу:

— Мамо, а чи не було у вашій родині людей з психічними розладами?

— Звісно, ні. А чому ти про це запитуєш?

— Бачите, нормальна людина ніколи не буде з маніакальною впертістю одягати в ліжко соло-м'яний капелюшок...

— О, пані Маріє, так приємно бачити вас! Що новенького? Коли весілля вашої Катерини?

— Бог його знає... Її наречений постійно щось вигадує...

— А що цього разу?

— Тепер він чомусь вирішив, що третя дитина — не його!

Донька виходить заміж, і мати дає їй поради відносно шлюбного життя. Донька вислухала її і каже:

— І це все, мамо? Тепер мені зрозуміло, чому тато часто тобі зраджував!

— Мамо, скільки потрібно часу, щоб зустріти чоловіка своєї мрії?

— Багато, доню. Щоб не витратити даремно час, можна кілька разів вийти заміж.

— До нашої доньки сваталися двоє — інженер і журналіст!

— І кому з них усміхнулося щастя?

— Інженерові. Донька вийшла заміж за журналіста.

— Доню, навіщо ти ходиш із цим хлопцем? У нього навіть грошей немає!

— Ну що ти, мамо! Я йому вчора дала сотню.

— Чому ви не кинулися рятувати тещу, коли вона тонула?

— Я навіть не подумав, що вона тоне. Репетувала, як завжди.

Прийшли свати в хату. Мати:

— Вона ще молода, нехай трішки підросте...

— Нехай беруть, — каже батько, — раніше піде, раніше повернеться...

Теща читає книгу, зітхає, навіть трохи плаче. Зять:

— Хвилююча повість?

— Це не повість, це довоєнна куховарська книга.

— Матусю, я виходжу заміж за Івана. У нього такі гарні вуса!

— Але ж цього, доню, замало...

— Не хвилюйтеся, мамо, він вже бороду відпускає.

— Ти, доню, заміж поспішаєш, не подумавши!

— Але ж, мамо, ти сама казала, що про заміжжя мені думати ще рано!

— Мамо, Семен каже, що я найкраща дівчина на світі! Може, запросити його до нас?

— Не треба, доню. Хай продовжує так думати.

— Я запросила вас настроїти піаніно, а ви цілуєте мою доню!

— Але ж вона виглядає дуже розстроєною...

Доня пише листа матері у село: «...Познайомилася з гарним хлопцем. Працює водієм. Не курить, не п'є, спортсмен. Може, й заміж піду за нього...»

Мама пише у відповідь: «...То все добре, доню, що водій і спортсмен. А що горілки не п'є, придивись, може хворий...»

— Мамо, за кого заміж іти? Один добре за-
робляє, другий добре танцює...

— А той, перший, не може навчитися танцювати?

— Я погоджуся на ваш шлюб з моєю донею,
якщо ви кинете пити, не будете ходити на фут-
бол, допомагатимете їй по господарству...

— Невже ви хочете, щоб ваша доня вийшла
заміж за ідіота?

— Вам подобається моя доня? — запитує мама
дівчини.

— Так! Я заради неї через вогонь пройду! Я їй
зірку з неба дістану!

— Е-е-е, молодий чоловіче, забудьте дорогу
до нашого дому! Для нашої сім'ї одного брехуна
досить!

— Я б і женився, та жодна з дівчат не подо-
бається моїй матері!

— Знайди схожу на неї.

— Знайшов. Батько категорично проти.

— Слухай, жінко, ну куди нашій Оленці по-
спішати. Той Петро такий... Може ми знайдемо
їй розумнішого...

— Якби я так колись думала, до цих пір була б старою дівою!

Пішла дочка в прийми у велику сім'ю. Через деякий час мати її запитує:

— Як тобі живеться?

— Добре, мамо. Тільки кожного ранку мокрим рушником втираюся.

— А ти, доню, раніше за всіх вставай...

— Мамо, знайомся, це Світлана. Вона не п'є, не палить, не матюкається.

Мама у захваті:

— Це правда, Світланко?

— Правда, — хрипить дівчина, — бо вже більше не можу!

Через декілька днів після весілля Галя телефонує матері:

— Я подаю на розлучення і ніколи не вийду більше заміж за журналіста!

— Що трапилось? Василь — чудовий чоловік!

— Він опублікував мої любовні листи до нього у своїй газеті!

— Це ж прекрасно!

— Але, мамо, він опублікував їх на сторінці гумору!

Донька – матері:

– Знаєш, мамо, я ніколи не вийду заміж за чоловіка, який хропе, як наш тато.

– Це розумно, доню, – схвалює мати, – тільки будь обережною при випробуваннях.

– Мамо, виходити мені заміж за Петра?

– Чому ти його шкодуєш? Виходь!

– Коли моя дружина була ще нареченою, її батьки були проти нашого шлюбу. Довелося її викрасти.

– І як же після цього ви жили?

– Напрочуд щасливо! Я тоді ще багато чого вкрав...

– Мамо, як узнати, чи хорошого чоловіка я собі вибрала?

– Якщо вибрала поганого, то визнаєш відразу.

– А якщо хорошого?

– Не визнаєш ніколи.

Молода дівчина пояснює матері:

– Художник сказав мені, що коли я хочу, щоб портрет був гарним, я повинна буду йому позувати не менше двадцяти разів.

— Доню, а ти запитай його, скільки сеансів йому буде потрібно, якщо на кожному буду присутня і я.

Наречений майбутній дружині перед весіллям:

— Ходімо, я покажу тобі свій весільний подарунок.

— А мама казали, що до весілля не можна...

Незабаром після шлюбу доня телефонує мамі:

— Матусю, я така щаслива! Учора вперше приготувала чоловікові обід!

- Ну? Вдався?
- Ще й як! Він вирішив найняти куховарку!

– Миколо, а чому це твоя теща плаває у фужайці і в хустці?

– Теща плаває? Та вона ж плавати не вміє! Може, тоне...

– Найкращі дні мого життя пов'язані з Карпатами!

- Ти ж ніколи там не був!
- Моя теща їздить туди кожного року!

Лікар:

- У вашої дружини рожа.
- Хіба то рожа? Бачили б ви мою тещу!

Дівчина каже матері:

– Я хотіла б стати кінозіркою, щоб про мене говорив увесь світ!

– Тобі мало, що про тебе балакає вся вулиця?!

На поминках тещі зять увесь час шепоче: «Хай земля тобі буде пухом! Хай земля тобі буде пухом!» Товариш запитує:

- Що ти так побиваєшся? Ти ж її терпіти не міг!
- Якби ти знав, яка у неї була алергія на пух!

Зять підвіз тещу в салон краси. Через деякий час приїхав забрати. Теща виходить. Зять:

— Ну... Нічого... У крайньому разі, мамо, ви намагалися...

Зять проводить тещу в аеропорту. Теща підходить до каси:

— Я б хотіла полетіти в Париж!

— У нас багато рейсів в Париж. Якою компанією ви хотіли б полетіти?

— Яка ще компанія? — теща ненависно озирється на зятя. — Я одна хочу летіти!

1918 рік. Одеса. У квартиру вимогливо стукають. Відкриває жінка. На порозі червоноармійці.

— Ми у вас на підвіконні поставимо кулемет!

— Та ви хоч гармату притягніть, але що скажуть люди?! У мене доросла доня, а з вікна стріляють геть незнайомі чоловіки!

Зять за домовленістю заїхав за тещою і везе її на базар. Сам не в настрої, зітхає увесь час, супиться.

— Ти на мене супишся? — питає теща.

— Та ні, мамо... Приїхав у гості наш інститутський друг Петро. А він такий, знаєте... Оце, думаю, а раптом він у нас буде ночувати?

- Так нині ж день, чоґо переймаєшся?
- Е-е-е! Мамо! Ви його не знаєте! Він і вдень може переночувати!

- Ваша доня виходить заміж?
- Ага! Виходить потихеньку...

ОГОЛОШЕННЯ 1985 року.

Інтелігентній російській сім'ї потрібен єврейський зять на виїзд.

- Тітко Наталко! Я вашу Галю... той...
- Так женись! Побачиш, яка я теща!
- Та ні... не побачу... я її... трактором переїхав...

Теща:

– Сьогодні роковини вашого весілля! Як ви збираєтесь відзначати?

Зять:

– Хвилиною мовчання!

– З приїздом, бабусю! Тепер усі зібралися! Тато казав, що вас нам тільки й не вистачало!

Зять:

— Мамо, приходьте завтра до нас на вечерю.

Теща:

— Завтра я не зможу.

Зять:

— Це дуже люб'язно в вашого боку...

— Мамо, я дізналася, що мій Семен мені зраджує! Як ти думаєш, сказати йому про це?

— Навіщо? Впевнена, що він про це знає!

Теща збирається додому. Зять до маленького сина:

— Синку, попрощайся з бабусею. Що треба сказати, коли бабуся йде?

— Слава Богу...

— Люба моя, я хочу тебе поцілувати!

— Ні в якому разі! Моя мама проти поцілунків.

— Але, моя рибко, я й не хочу цілувати твою маму!

У тюрмі.

— Іванишин, до тебе теща.

— Ніфіга! У вирокі нічого такого не було!

Зять і теща сваряться. Теща:

— Який же дурний чоловік у моєї Насті!

- А розумних чоловіків, мамо, просто не буває!
- Оце тобі! Чому ж то?
- Розумні не женяться!

Іде суд. Виступає адвокат:

– Так. Підзахисний полив салат синильною кислотою. Так. Теща отруїлася. Але салат він полив помилково! Ви ж знаєте, чого можна чекати від чоловіка, якщо його примушують займатися кухнею!

Підсудного виправдали.

– Моє кохання до тебе таке велике, таке неповторне, таке..., таке... що я готовий піти за тобою в пекло! Я готовий битися за своє кохання із самим дияволом!

– Ти спершу поговори про це з моєю мату-сею!

В купе їде рабин похилого віку. На горішній полиці попутник — юнак. Вкладаючись спати, юнак запитує:

– Котра година?

Рабин мовчки відвернувся до стінки і за мить захропів. Вранці поїзд прибув за призначенням. Рабин каже:

– Ви запитували котра година — нині за 30 хвилин десята.

– Я ж учора запитував...

— Якби я відповів вам учора, ви б запитали куди я їду. Я відповів би, ви сказали б, що теж туди їдете і що вам немає де переночувати. Я людина добра, запросив би вас до себе. А в мене доня на виданні. Ви б її, я впевнений, спокусили, а тоді вам довелось б на ній одружитися...

— Ну, ну... І що з того?

— А навіщо мені зять, у якого навіть годинника немає?

— Он моя теща все життя пропрацювала на залізниці, і це аж ніяк не позначилось на її здоров'ї! Так, мамо?

— Так-так, так-так, так-так...

Чоловіки вийшли з кафе добре напідпитку.

— Іване, — каже Петро, — он твоя теща стоїть! Іван спочатку хапнувся, а потім заспокоївся.

— О! Ти вже тещі не боїшся!

— Та вона ж спиною до нас.

Теща підполковника приходить до генерала:

— Що ж це за несправедливість? Кожного місяця у мого зятя із зарплати вираховують 70 гривень за танк, який підбили в Афганістані, коли він там служив!

Генерал викликає підполковника:

— Ти б совість мав! Я за літак і то всього по 50 гривень плачу! На тобі довідку, будеш плати-

ти по 30 гривень! Все, що можу для тебе зробити!

Підполковник приходить додому і з порога заявляє дружині:

— Твоя матінка довиступалася! До 70 гривень нарахували ще 30!

- Мамо, купи мені Барбі!
- Тобі вже жениха шукати треба...
- Поки ти пошукаєш, я пограюся!

Дівчина з пристойної сім'ї зібралася вийти заміж за хлопця сумнівної репутації. Увечері відбувається розмова її батьків:

— Ти сказала їй, що не дам не копійки? — запитує батько.

— Навіщо? Я сказала про це женихові!

Молода ще теща-вдова скаржитися зятю:

— Ой, щось без кінця серце болить!

— Та... мамо... без кінця всі жінки хворіють...

— Жінко, ти не помітила, що у нашої Настусі живіт побільшав...

— Так.

— Мені здається, коли ми лягаємо спати...

— Що тобі здається?

— Що вона встає і лазить в холодильник!

Батько сидячи курить біля грубки. Мати го-тує вечерю. Доня-студентка приїхала з міста, в коротенькій спідничці бігає по кімнаті, перехиляючись, ставить на стіл тарілки тощо. Доня ви-пурхнула з кімнати. Батько:

— Галю, а скільки ж це років нашій Світлані?

— Тьху на тебе! Порахуй...

Батько задумливо:

— Сам бачу, що пора... А скільки ж це їй років?..

Зять — тещі, яка втричі від нього товща:

— Мамо, а ви не чули про нові консерви, для тих, хто хоче схуднути?

— Ні. А що воно таке?

— Відкриваєш бляшанку, а там... нічого немає.

Теща:

— Лікар тобі нічого не казав про мій стан?

Зять:

— Ні. Він тільки дивувався, як можна протиснути домовину у такі вузькі двері...

— Добре вже, юначе! Я відпущу свою доню з вами на дискотеку. Але запам'ятайте — моя дівчинка чемна і вихована. Додому вона має повернутися не пізніше, ніж через три дні!

Теща:

— От якби я була твоєю жінкою, я б тобі у каву отрути насипала!

Зять:

— Якби ви, мамо, були моєю жінкою, я б ту отруту випив із задоволенням!

Вісімнадцятилітня доня повертається додому на світанку. Мати кричить:

— Де ти була? Та я у твоєму віці...

— «У моєму віці», мамо, у тебе мені вже було вісім місяців.

Син приходять зі школи і по-діловому запитує:

— Хотите, я вам слово з трьох букв напишу?

Мама долонею гарненько приклалася нижче спини, і бабця по тому ж місцю віником! Дитя плаче. Приходить тато і розпитує. Син схлипуючи розказує, що у школі навчився писати слово «дім», хотів мамі і бабусі написати, а вони... Батько матері по щоці – лясь!

– Про дім треба думати! А ти про що думаєш?

Синок:

– Ї бабці дай, щоб про те не думала!

– Так ви кажете, що отой тип в зачовганих штанях і потертій шкірянці, з довгим волоссям, – дівчина? Ви впевнені?

– Не сперечайтесь. То ж моя доня.

– Ви її тато?

– Ні! Я – її мама!

– Мамо, я так втомилася від Петра! – скаржиться доня.

– А ти б поменше за ним бігала!

– Мамо! Я десятку знайшла!

– Було б чим хвалитися! Обтруси спідницю! Я у твоєму віці вже 25-ки знаходила!

– Мамо! Василь зробив мені пропозицію!

– Ї що ти йому на те?

— Не знаю, думаю. Він запропонував мені вибрати: або те станеться у нього вдома, або в лі-сосмузі...

Симпатична юнка років сімнадцяти показує курортнику кімнату.

— Ї ви кажете, що вона з комфортом? — іронізує чоловік. — А яка ж тоді без комфорту?

— Ця ж сама... Якщо її обслуговує мама.

— Ви чули? У Марусі дочка двійню народила!

— Овва! Можу собі уявити, що буде, коли вона вийде заміж!

Доня вийшла заміж. Через кілька днів питає у мами:

— Мамо, а що ти робиш з обідом, якщо він татові не подобається?

— Залишаю на вечерю...

— А я свою тещу вчора на «Отелло» водив!

— Культурна програма?

— Ні, попередження.

— Добре тобі, у тебе теща глухоніма!

— Бачив би ти вираз її обличчя!

— Твоя теща майже зовсім глуха. Навіщо береш її на концерт?

— Саме в тому її приємність.

Теща:

— От помру, будуть про мене говорити, як про Лесю Українку!

Зять:

— Ну, ви, мамо, даєте!

— А чому ж? Нині говорять, що Леся Українка — небіжчиця, про мене те ж саме скажуть.

Вистава в сільському клубі. Героїня з почуттям кричить зі сцени:

— Матусю, де ж ти?!

В першому ряді схоплюється огрядна жінка:

— Тут я! Чого тобі, доню?

Зять:

— Мамо, там якийсь чоловік до вас прийшов, з протезом...

Теща:

— Скажи йому, що протез я не замовляла!

Теща скаржиться:

— На базарі хтось украв у мене гроші з бюст-гальтера!

Зять:

— Ви що, не чули, що туди пхають руку?!

— Але ж... я думала, що то моя рука!

Зять збирається від сільської тещі їхати додому до міста. Теща:

— Бери, синку, яблучка!

— Але ж, мамо, у вас тут в селі є ще онуки...

— Ой, синку, бери, бери, цього року яблука так вродили і такі якісь недобрі, що навіть свині не хочуть їсти.

Зять-учений розповідає тещі й жінці про африканські племена:

— ...От, наприклад, в такому-то племені на одну жінку приходиться по п'ять чоловіків... Ото, вам, мамо, там був би рай...

Теща ображено крутнулася і виходить з кімнати. Зять:

— Але ж не треба, мамо, так відверто туди поспішати...

— Хочу піти до вас у музей і подивитися на виставку курйозів природи.

— Прошу дуже, там на вході вас зустріне моя теща.

Біля театру прогулюється сімейство. Зять:
— Підемо на цей спектакль. Має бути цікаве
дійство.

Теща:

— Ні, ні... При твоїх заробітках не варто. Ба-
чиш припис: «Ціни знижені».

— Як назвати чоловіка, який два рази одру-
житьсь?

— Бідний чоловік.

— Моя теща така музикальна! Одного разу це
навіть врятувало їй життя.

— Як то?

— Коли повинь знесла її дім, вона врятувала-
ся на фортепіано.

В музеї екскурсивод:

— Це стародавній візок скіфів. Вартість — по-
над 500 тисяч доларів...

Теща до зятя:

— Бачиш, як люди жили, такі дорогі вози ку-
пували!..

— Мамо, ви співаєте, як сирена! — каже зять
тещі, коли та заспівала увечері в садку після вечері.

- Та я можу! – гордиться теща.
- Ага... Як пожежна сирена...

– Твій чоловік виглядає як поет, – каже мама доні.

- Такий гоноровий?
- Ні, такий голодний.

На концерті у філармонії сидять молода пара і мама молодички. Мама з донею увесь час про щось шепочуться.

– Чи ти пробувала коли слухати концерт із стуленими очима? – запитує мама.

– Мамо, а чи ви пробували коли слухали концерт із стуленими вустами? – уривається терпещ зятю.

Пообідали. Зять каже:

– Тепер вип'ю винця.

Теща:

– Що, синку, маєш спрагу?

– Ні, маю вино.

У поїзді зять до тещі:

– Мамо, чи ви не читаєте газети, на яких сидите?

Зять:

— Оце, мамо, як вип'ю кави, то не можу спати!

Теща:

— А я, синку, навпаки, як сплю, то не можу пити каву...

Теща:

— От, перебив мене! Якраз думка вискочила з голови!

Зять:

— Шаслива думка.

Теща:

— Ти пишеш вірші, та хіба ж їх можна читати?!

Зять:

— Ви варите борщі... Я ж їм...

— Який би анекдот ти не розказав, твоя теща регоче! Поважає.

— Та ні... У неї просто нові зуби.

На гостинах у тещі. Пізній вечір. Теща:

— Доню, ну заграй що-небудь на піаніно.

Донька:

— Відчепіться, мамо!

Зять:

— Вона втомилася... Та й навіщо це?

Теща:

— Хай сусіди позляться.

— Коли моя доня співала по-італійськи, ви ледве було не заплакали. Ви італієць?

— Ні, я учитель співу.

Теща:

— Для мене було б страшним ударом, якби я не співала.

Зять:

— А для мене удар те, що ви співаєте...

У церкві глухувата теща до зятя:

— А чому хор так тихо співає?

— Та сьогодні нема хору, мамо!

Зять:

— Ну і чим же це я, мамо, обмежую свободу вашої доні?

Теща:

— Мізерним заробітком!

Суддя:

— Ну і чому, підсудний, ваші пояснення цілком протилежні поясненням матері вашої дружини?

— Так це у нас із нею так ведеться ще з дня весілля.

Суддя:

— Чому ви тричі поверталися в пограбований вами магазин?

— Так... Теща з дружиною сукні приміряли і все їм не підходило!

Зустрілися Петро і Настя із імовірним майбутнім зятем.

- Вчишся? – питає Петро.
– На третьому курсі. Маю надію з Божою поміччю закінчити університет.
– А далі?
– З Божою поміччю влаштуюся на добру роботу...
– Ну, ну...
– Потім житло підшукаю пристойне. А там і поберемося з вашою донькою...
Після зустрічі Настя питає Петра:
– Ну, як тобі майбутній зять?
– Нічого, упевнений такий, беручий. Але чому він мене Богом вважає?..

Суддя:

- Чому ви кинули в зятя чашку з гарячою кавою?
– Я хотіла йому помахати на прощання і забула, що у мене в руці кавою...

Син телефонує мамі:

- Мамо! Я одружуюсь!
– Синку, яка я рада!
– Тільки... Мамо... Вона негритянка...
– Нічого, хлопчику, ми ж з татом не расисти...
– А ще... У неї троє дітей...
– Ну... Ми з татом діточок любимо...
– Мамо... Нам немає де жити!
– Приїздіть. Помістимося у нашій затишній однокімнатній.

- Як же ми там помістимось?
– Ну, ви з дружиною і дітьми у кімнаті, а та-
то в комірчині...
– А ви, мамо?
– А я зараз слухавку кладу, бо в мене... зупи-
няється серце...

- Суддя до чоловіка:
– Чому ви розводитеся?
– Бо не знав до весілля, що вона несповна
розуму!
Теща із залу:
– Неправда! Все він добре знав!

- Ви скаржитеся на вашого зятя за те, що він
підняв на вас руку?
– Ні, за те, що опустив!

- Ви стверджуєте, що ваш зять бив вас і ва-
шу доньку, тобто, свою дружину, смертним бо-
єм? А чи просив він опісля у вас пробачення, чи
жалкував, що так вчинив?
– Ні... Швидка допомога забрала його у не-
притомному стані.

- Мій зять назвав мене мавпою, коровою,
крокодиллом...

- Може, був п'яний?
- Ні, абсолютно тверезий!

– Ваш зять вас лупцював, але ж ви відкусили йому вухо!

- То він сам собі відкусив, а на мене бреше!

- З якої причини ви побили вашу тещу?
- Та яка там причина?! Ми просто поговорили... По-сімейному...

– Це добре, що ви затримали злодія, але навіщо вже було його так бити?

- А ми з донькою і гадки не мали, що то злодій! Ми думали, що то її чоловік, якого ми всю ніч чекали.

- Чому це ви прийшли з дрючком?
- Ви самі казали, щоб я приніс засоби оборони від тещі...

Теща вголос:

- Хотіла б я мати усі грошики наших українських олігархів!

Зять пошепки:

- А я хотів би, щоб ви протягнули ноги, а я став вашим спадкоємцем...

Дружина адвоката до свого чоловіка:

— Хто той чоловік, який так довго тобі кланявся і тиснув руку? Я не пам'ятаю, щоб ти його захищав.

— Я захищав його тещу. Вона дістала два роки...

Слідчий:

— Ваш зять був удома тринадцятого лютого з п'ятої до восьмої вечора?

— Був... Але, можливо, тільки затим, щоб забезпечити собі алібі...

— Чому ви так радієте, Микитівно?

— Моєму зятю зняли половину карного терміну!

— Так... Ви можете гордитися своїм зятем!

— Ви побили сусіда з власної волі?

— Та де там?! Зі мною були жінка й теща.

Теща приїхали погостювати та й гостює собі вже третій тиждень.

— Мамо, — питає зять, — а чоловік ваш за вами не скучив?

— Ти правий, синку. Ось піду на пошту, дам телеграму, хай би приїхав!

– У тебе позавчора померла теща, і ти такий веселий?

– Я ж не винен, що похорон сьогодні. Побачив би ти мене вчора, який був сумний.

Репортер до прабабусі:

– Які відчуття були у вас, коли народився перший правнук?

– Це було прекрасно! Але до тієї миті, поки я не зрозуміла, що стала мамою дідуся!

– Слухай, у тебе така цікава теща!

– Ага! Вона з цікавості і на світ вродилася!

– Мій тесть, як вип'є горілки, то аж на третій день п'яніє!

– А моя теща взимку промочить ноги, а влітку чхає!

– Той драб, що ходив до вас так часто, утік і з твоєю донею, і з твоїми грошима?

– Отож! Але, видно, совість заїла, повернув!

– Гроші?

– Дочку...

— Що це з тобою сталося, Петре? П'єш тільки каву.

— Ат! Надокучило!

— Що?

— Приходиш додому і бачиш усе дві тещі!

— Федю, чому це твоя теща виходить з церкви перед проповіддю?

— А то ти не знаєш! Вона ж терпіти не може, коли до неї говорять, а вона не має змоги відповісти.

- Жінко, дай грошей!
- Не дам, бо проп'єш! Он у тебе є золотий перстень, застав його.
- Але ж то пам'ять по моєму татові!
- А гроші – пам'ять по моїй мамі!

- Дружина до чоловіка:
- Я чула, що зараз роблять операції по омолодженню. Дві тисячі доларів – і ти на двадцять років молодша.
 - Так? Тоді – ось тобі чотири тисячі доларів, і відправляйся до матусі в утробу.

- У тебе теща така слаба лежить, а ти в пивній сидиш!
- Та я ж п'ю за її здоров'я!

- З тих пір, як оженився, маю гризоту!
- Яку?
- Що оженився...

- Чим ти, друже, тещу годуєш, що вона в тебе як слон?
- Та вона ж їсть один раз на день.
- Бреши, бреши!

— Чому це я брешу? Кажу тобі, що моя теща їсть раз на день — з ранку до вечора...

- Твоя теща снилася мені цієї ночі.
- І що говорила?
- Нічого.
- Тоді це не моя теща.

Теща і зять сваряться:

— Аби ти дожив до такого, щоб прийшов до мене кусок хліба просити!

— Аби ви, мамо, дожили до такого, щоб не мали куска хліба мені дати, коли я прийду до вас просити!

Теща до зятя письменника:

- Що робиш, синку?
- Книгу пишу.
- Так збіднів, що готової купити не можеш?

- Ти чув учора по радіо...
- Ні.
- Ти не слухаєш радіо?
- Ні.
- Чому?
- Та я за день жінку з тещею не встигаю переслухати!

— Чому називаємо місце перебування перших людей раєм?

— Бо там не було ні тещі, ні свекрухи...

— Такий у мене пес добрий був, такий добрий...

— Чому?

— Так на тещу гавкав, так гавкав...

— Ну?

— Продав я його!

— З якого лиха?!

— На тещу гавкав, а мене кусав...

Сідає зять до столу і виделку скатертиною витирає. Теща:

— Іване, що ти робиш?! По-перше, у мене виделки чисті, а, по-друге, як забрудниш скатертину — буде твоя жінка прати!

Подарував кум кумові на день народження чайник із свистком. Через деякий час зустрічаються, запитує:

— Ну як чайник?

— Клас! Як вода кипить — збігаються собаки з усієї вулиці, а як свисну на пса — теща біжить чай пити!

- Петро твій родич?
- Ага. Він одружився з моєю нареченою...

Теща:

– Ти прикладаєш ту горілку, що я тобі принесла, до голови?

Зять:

– Та... Мамо... Я її вище рота піднести не можу...

Теща:

– Що б мені зробити, щоб схуднути?

Зять:

– А ви, мамо, рухайте головою набік, зліва направо і навпаки...

– Чи ж то pomoже... А коли рухати?

– Коли вас до столу припрошують...

Зять:

– Мамо, вам же лікар сказав, що маєте їсти легенькі салати, черствий хліб, пити узвар – тоді лиш схуднете!

– А я, синку, те все їм.

– Треба, мамо, те їсти замість обіду, а не перед обідом!

Вона:

— Тато сказав, що після шлюбу візьме на себе половину наших витрат!

Він:

— Прекрасно! Треба знайти ще когось, щоб покривав другу половину.

— Як ваш шлунок, Олексіївно?

— Такий, як і мій зять. Все бере, але нічого не віддає...

Старий астролог навчає молодого:

— Ніколи не будь категоричним. Пам'ятаєш вибори нашого мера? Так от, коли він до мене звернувся, я йому сказав, що якщо діятиме наполегливо, активно, долатиме труднощі — бажане здійсниться: все залежить тільки від тебе...

Опісля приходять до молодого астролога крутелики і запитують:

— Коли вже моя теща дуба дасть?

— Якщо діятимеш наполегливо, активно, подолаєш труднощі — бажане здійсниться. Але все залежить тільки від тебе...

— Дмитре, чому до тещі не поїхав? Ти ж обіцяв картоплю посадити...

— Не зміг! Загадав у понеділок поїхати у вівторок. Подивився у середу, що у четвер не зможу. Чого ж їхати в п'ятницю, коли субота й неділя вихідні?

Їде Микита з ярмарку возом. Віжки намотав на руку, дрімає. Петро стоїть під тином, гукає:

— Микито, ти ж із тещею їздив, куди її подів?

— Ат... Спить на возі.

— Та ж на возі нікого немає!

— Ага! Тепер то я вже точно знаю, що це так на гребельці у воду булькнуло!

Приїхала невістка до свекрухи вперше на село.
— Візьми стілець і видої корову, — каже свекруха.

Через деякий час невістка повертається:

— Корова мене не слухає! Хоч ти стрілай, а на стілець сідати не хоче!

Зять, учений агроном, гостює у тещі.

— Скажи, сину, от картопля у мене в одному місці дрібна родить, а в іншому велика... Як би так, щоб тільки велика родила?

Порадив зять як садити, місцями міняти, сортувати тощо. Наступного року запитує:

— Ну як картопля, мамо?

— Ой, синку, біда та й годі!

— Що, не допомогли мої поради?

— Та допомогли. Картопля одна в одну — гарна... Тільки ж тепер малої для поросят немає, а великої давати жаль...

Залишила свекруха невістку господарювати, а сама поїхала на кілька днів родичів провідати. Повернулася, запитує:

— Ну як тут?

— Та все нічого, тільки кури перестали нести-ся... Але я їм помстилася!

— Як?

— Півня зарізала!

Перевернув Іван на дорозі воза з сіном. Поруч шинок. Кличе Іван Петра, щоб той допоміг підняти.

— А пива поставиш? — питає Петро.

— Поставлю.

— То вже. Бо потім відмовиш.

— Та тесть буде гніватись.

— Що тесть! Пішли.

Випили пива.

— Ходімо, Петре. Підсоби.

— Давай ще по одній.

— Кажу ж тобі, тесть буде гніватись.

— Ти вже так тестя боїшся? Де ж він?

— Та лежить під возом...

— Чому два дні не був на роботі? — строго запитує Славка начальник.

— Теща померла.

— Все ти собі якісь свята вигадуєш...

Свекруха біля ЗАГСу:

— Ой, невістко, сукня у тебе не дуже гарна!

Невістка:

— Нічого, наступного разу — буде краща!

— Доню, твій Михайло такий слабий... Вже й лічені дні йому лишилися... Думала я, як помре, то йди за Миколу... Він роботящий, горілки не п'є...

— Та я, мамо, вже про це сама думала...

- Ти писав до мого батька?
- Писав.
- Просив дозволу одружитися зі мною?
- Просив.
- Я так переживаю! Ти ж знаєш, як він тебе не любить!
- Ой, не переймайся! Я підписався чужим іменем.

- Хочете одружитися з моєю Уляною?
- Хочу!
- А зможете сім'ю утримувати?
- Зможу.
- Подумайте добре, бо нас у сім'ї п'ятеро...

- Один раз за все життя ми з тещею подумали і поступили однаково.
- Коли ж це?
- Коли була пожежа і ми одночасно побігли до дверей.

Родина збирається до театру. Жінка вдягає світлу сукню до свого світлого волосся, донька вдягає яскраву сукню до чорного волосся, теща вдягає сіру сукню до сивини. Зять погладжує лисину:

- Мабуть, я залишуся вдома...

Банкір прогорів. Каже женихові своєї доні:

— У мене все пропало. Єдина втіха — доня моя! Маю щастя, що доню віддаю в добрі руки, ти будеш дбати про неї...

— Та що вже я — безсердечний? У вас нічого не лишилося, як можемо забрати вашу єдину втіху!

Теща:

— Ваню, завжди, коли тобі захочеться їсти, скажи мені — і я тебе нагодою.

Зять:

— Мамо, завжди, коли мене побачите, знайте — я голодний!

Юнак до майбутнього тестя-банкіра:

— Повірте, буду найкращим у світі зятем! Буду вашу доню на руках носити, як тільки...

— Що, як тільки?

— Як тільки ви поставите мене на ноги.

— Як ваша доня могла вийти за такого затурканого чоловіка?

— До шлюбу він таким не був.

— Синку, синку... Що ти робиш?! Береш за жінку театральну актрису...

— Мамо! Ніяка вона не актриса, то їй так здається...

— Мамо, щось мені тая женячка не до вподоби!

— Чому, сину?

— Галя затовста, а вівці, що за нею дають, затонкі...

— Чув я від людей, що у тій крайній хаті ніби якісь жахи...

— Ага. Там моя теща живе.

— Мамо, ніколи не вийду за чоловіка, якого не кохатиму.

— А якщо у нього тисяч сто доларів буде?

— То я в нього закохаюся!

Сповістила теща, що зробила ремонт. Через місяць зять приїздить, а вона шпалери знімає, акуратно так.

— Мамо! Що ж ви робите? Такі гарні шпалери! Вам що, не подобається?

— Та переїжджаю я, синку! Переїжджаю!

— Ну як твоя доня з Федором, любляться?

— Так...

— Бо я чула...

— Любляться. Він себе любить, а вона себе...

— Мамо, я з Іваном посварилася. Хто має поступитися?

— До весілля ти йому, а після — він тобі.

— Де живе Роман Придорожній?

— Який він із себе?

— Високий, каштанова шевелюра...

— А чим він займається?

— Моєю донею...

— Ти вдало віддала доню заміж?

— Для першого разу непогано.

— Що нового, Трохимівно?

— Нічого.

— А я чула, що ваша Леся віддалася.

— Ото новина! Вона вже й додому повернулася!

— Ще мене не знає, мамо, а вже хоче зі мною одружитися.

— Погоджуйся, поки він тебе не знає...

В майстерню до художника приходять літня жінка.

- Що у вас до мене? – запитує художник.
- Моя доня у вас модель, вона захворіла, я прийшла замість неї.

- Теща сидить вдома і читає підряд всю пресу.
- Скільки рекордів ставлять чоловіки, а ти хоч би який рекордик поставив! – каже до зятя.
 - Хай би хоч один з тих рекордсменів пожив так довго з вашою донею, як я...

- Мамо, ви знову зібралися до театру. Але ж той спектакль вже два рази бачили!

Теща:

- Хіба то моя вина, що нову сукню придбала якраз сьогодні?!

- Чого плачете, Остапівно?
- Біда та й годі! Позаминулого місяця корова здохла, минулого місяця – зять, а нині кабанчик слабій...

- Ваша донечка мов ангел!
- Що з того? Ніякий чорт її заміж не бере!

- Чого захрип, Іване?
- Теща простудилася.

- Теща простудилася, а ти хрипиш?
- Вона усю ніч чхала, а я казав: «Будьте здорові»...

- Як же це ви віддаєте свою Галю за Петра? Ви ж мені дали слово?!
- Тобі я дала слово, а Петрові даю Галю.

Помер Микита, потрапив на небо. Зустрічає його святий Петро:

- Чого тобі, чоловіче?
- Прийміть на небо.
- А в чистилищі був?
- Ні. Але у мене лиха була жінка! А теща – страшно згадати...

– То ти вже на землі спокутував. Їди на небо.

Помер Опанас. Теж зустрічає його святий Петро.

- В чистилищі був?
- А Микита он вперед мене йшов, він теж у чистилищі не був.
- Він мав лиху жінку й тещу.
- А я мав аж дві жінки! Не кращі від Мики-тиної! Ї дві тещі!
- Ну, для таких дурнів місця на небі немає! – сказав святий Петро і зачинив двері.

– Люба моя, сьогодні у нас буде гарний вечір. Я купив квиток до театру.

- Один?
- Для твоєї мами.

- Якби ж мені хто сказав, коли я помру... – сама до себе каже теща.
- Перед великим святом! – виривається у зятя.
- Чому? – запитує теща.
- Ну... Тоді у мене буде свято.

- Я так поставила, що кожна моя доня має вийти заміж у 18 років.
- А якщо якій не вдасться?
- Буде мати 18 років, поки не вийде заміж.

- Миколо, чому не вітаєшся?
- Щось я вас не впізнаю...
- Та я три місяці була твоєю тещею!

- Ти йдеш добровольцем на війну?
- Еге. Я не маю сім'ї, люблю пригоди, авантюри... А ти чому йдеш добровольцем?
- Бачиш... Я маю жінку, тещу, але люблю спокій.

- Що більше, сім мільйонів чи сім дочок?
- Сім мільйонів!
- Ні. Хто має сім мільйонів, той хоче ще

більше. А хто має сім дочок, той вже більше не хоче.

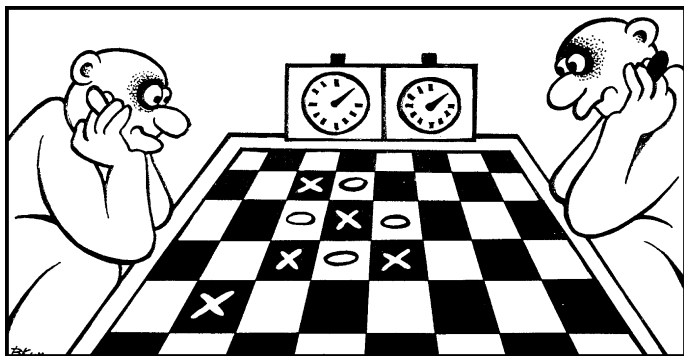

Теща:

— Що можна робити у світі без грошей?

Зять:

— Борги, мамо, борги...

Зустрілися два кандидати на пост мера.

— Як справи? — запитує один.

— Та... Рейтинг упав у півтора раза!

— Що сталося?

— Теща відмовилася йти на вибори!

Лисий чоловік запитує в аптеці засіб для поновлення волосся.

— Візьміть ось цю пляшечку.

— А воно дієве?

— Абсолютно. Моя теща відкривала зубами, так у неї вуса вирости.

— Мамо! Більше ж ніколи я не буду з нетерпінням чекати його дзвінка!

— Боже, що сталося?

— Ніколи не засиджуватимемося з ним на кухні до півночі!

— Ти що, доню?

— Він більше не називатиме мене ніжними словами... Сьогодні спав усі його листи!

— Ви розстаєтеся?

— Ні. Я виходжу за нього заміж!

Син приводить додому дівчину і каже матері:

— Мамо, це чудесна дівчина. Вона так смачно готує, в неї у квартирі ідеальний порядок...

— Добре, синку. Бажано, щоб вона приходила в п'ятницю або в четвер. Я думаю, що 20 доларів у тиждень її влаштує.

РЕКЛАМА.

У вас теща скандалістка? Одна кулька жувальної гумки Задюбінського цементного підприємства — і рот вашої тещі не відкриється протягом трьох днів.

Зять і теща сваряться:

- Ти – ненависник і вар'ят!
- А ти – стара відьма!
- Ну при чому тут вік?!

– Мабуть, твоя теща й коня на ходу зупинить?
– Коли вона без макіяжу, коні самі дибки стають!

– У мене є вірний спосіб діставати тещу!
– Який?
– Купую детектив, читаю, потім пишу прізвище вбивці на першій сторінці і ніби ненароком забуваю книгу в тещі...

ОГОЛОШЕННЯ.

Продається сім'я «під ключ». Красуня дружина, миле дитя і теща.

– У твоєї тещі такі великі вуха...
– То вона курити хоче...

– Я згоден на тобі оженитися, але ти повинна знати: щовечора я відвідую свою хвору матусю.
– О! Не хвилюйся, любий! Я не збираюся

нудьгувати! У твою відсутність мене буде відвідувати мій паралізований татусь.

В Одеському дворіку:

— Та що ж ви увесь час питаєте, на кого схоже дитя моєї Соні?.. Коли падаєш на колючий куш шипшини, хіба знаєш, яка шпичка тебе найболючіше вколола?

Сім'я відпочиває на березі моря. Зять закурює. Теща:

— А не міг би ти не курити? Твоя цигарка мене дратує!

— Мамо! Мене вона взагалі убиває!

Теща:

— Синку, а подивись ти у вікно, що то за мара в садку?

Зять:

— То не мара, мамо, а корова. І то не вікно, а дзеркало...

— Ромцю! Не пхай олівчик у замкову шпару. Бабці око виколеш!

— Що значать кільця на шлюбному авто?

— Початковий рахунок 0:0.

Теща:

— Ти що, вважаєш мене ідіоткою?!

Зять:

— Ні... Але я можу помилятися.

Теща купила диван. Зять:

— Мамо, як вам пасує цей диван!

— Це ж я ще сиджу!

Зять і теща заходять до м'ясного магазину.

Теща:

— У вас кури є?

Продавець дістає з холодильника останню курку, зважує. Ваги показують 1 кг.

— А що, більшої немає? — запитує зять.

Продавець забирає курку, кладе її в холодильник, потім знову дістає, кладе на ваги і притискує пальцем. Ваги показують 1,5 кг.

— Оцю беремо, — каже зять.

— Беремо обидві! — каже теща.

Пізній вечір. Морг. Телефонний дзвінок. П'яний чоловічий голос:

— Алло, морг? Як подзвонить моя теща, скажете, що я у вас!

Зять:

— Мамо, ну як картопля цього року?

Теща:

— Як ніколи! Десять мішків посадила і десять мішків збирала, жодна картоплина не пропала!

— Скоро ми будемо щасливими!

— Так. Залишилось якихось два тижні.

— Краще б це сталося вже завтра.

— Це неможливо, голубонько. Не одні ж ми з тобою розлучаємось, існує черга...

Жінка до ворожки:

— Якщо ти вже наворожила моїй доні багатого жениха, то скажи його адресу.

— Тату, ну дозволь нам з Орисею побратися...

— Ні! Ти подивись, третій день про одне й те ж! Ти ще довго мені набридатимеш?!

— Сьогодні — востаннє. Орися більше не може сидіти під замком у stodolі.

— Петре, одружуйся з нашою Галинкою. Вона така роботяща, моторна, спокійна, весела, готувати-прати вміє...

— Овва! Якщо вона така, чому досі заміж не вийшла?

- Є одна вада...
- Яка?
- Вона трохи вагітна...

— Завтра у моєї Настусі починається медовий місяць!

- А у зятя що, не починається?
- Він діабетик!

- Любиш мою доню?
- Люблю!
- Ї приданого не візьмеш? Ні добра, ні грошей?
- Не візьму!
- То йди собі, шукай іншу!
- Чому?!
- А навіщо мені такий безклепкий зять?!

Хлопець і дівчина одружилися потайки, супроти волі матері дівчини. Хлопець посилає свого товариша до тещі, аби той сказав про шлюб.

— Але не кажи зразу. Підготуй її... Ну, скажи спочатку... що я помер...

- Я божеволю від кохання!
- Краще збожеволіти, аніж одружитися!

- Тату, скільки ти одержуєш зарплатні?
- 700 гривень.
- Так... Мабуть, доведеться тобі шукати прибутковішу роботу...
- Це чому?
- Я тут женитися надумав...

- Галю! Ти прийшла дуже пізно! Годинник відбив три рази!
- Мамо! Я не хотіла тебе будити! Годинник відбив би вісім разів – я його встигла зупинити!

- Чому ви, мамо, плачете?
- Тобі вже двадцять, сину, а помочі від тебе ніякої!
- Ось я скоро оженюся – буде вам поміч.

- Вчора твій Іван моїй Марусі освідчився.
- Звідки знаєш?
- Чула, як він сказав їй: «Пора закінчувати з нашою дружбою»...

- Петре, куди такий гарнезний букет несеш?
- Іду до свого начальника просити руки його дочки.
- Якої? У нього ж дві доні.

— Якщо він буде в доброму гуморі, то проситиму молодшої...

Теща — зятю:

— Чому ви такі несправедливі до нинішньої молоді? Що ви так її шпетите? Років п'ятдесят тому я не могла на вулицю вийти, щоб до мене хтось не причепився. Теперішні молоді люди у сто разів вихованіші. Можу вийти з дому в будь-який час, хоч серед ночі, хоч би хто глянув!

Батько:

— Моя доня сказала, що дала згоду вийти за вас заміж. Коли весілля?

Жених:

- Це вона вирішить.
- Скільки гостей будемо кликати?
- Це вирішить її мати.
- Де ви будете жити і за що?
- Це вирішите ви.

Адвокат доповідає жінці, яка найняла його для влаштування справи про розлучення своєї доні:

- Я так з ними вів мову, що умови розлучення влаштовують обох...
- Обох? Я вас хіба для цього наймала?

- Я хочу розлучитися зі своїм чоловіком.
- Що він такого зробив?
- Це обов'язково розказувати?
- Звичайно. Це потрібно для шлюборозвідного процесу.
- Він ще нічого не скоїв. І, взагалі, я ще не заміжня. Просто, хотіла знати наперед, як можна буде розвестись.

Після шлюборозвідного процесу:

- Ой, мамо, він таке написав судді!
- Що він таке написав?
- Що я гуляю з іншими чоловіками!
- Як він міг?! Ну, гуляєш ти з іншими... З чоловіками, з хлопцями... Але яке це має відношення до розлучення?..

— Микито, кажуть, ти передумав розлучатися з жінкою?

— Ага. Вона так розтовстіла, що не може повернути мені шлюбну обручку.

— А моя пішла від нього відразу ж по тому, як роздали весільні борги...

— Так швидко?

— Та не дуже й швидко... Десять років віддавали...

— Ніколи вдома не снідаю...

— А я — завжди. Жінка готує.

— Добре тобі, що у тебе жінка рідна. А в мене — третя...

— Мамо, мій Іван мене дратує постійними розмовами про свою колишню жінку!

— А ти, доню, почни йому говорити про свого майбутнього чоловіка...

— Найкраще тобі було б повернутися до моєї Наталки! — каже теща зятю.

— Ой, не хочу найкраще, хай вже мені буде найгірше! — відповідає зять.

Міжнародний з'їзд тещ. Програма:

1. Урочисті збори.
2. Зустріч з депутатами.
3. Прогулянка до лісу з Іваном Сусаніним.

Суддя:

— Розлучаю вас. Присуджую жінці 50 гривень щомісяця.

Чоловік:

— Ото добре! З вашого боку це дуже люб'язно! А я зі свого боку іноді даватиму їй гривень десять...

— Як? Ви віддали свою доню за Півненчино-го сина? Та ви ж з його матір'ю такі ненависники! Півненчиха ж про вас доброго слова ніколи не казала!

— Ото я їй і помстилася!

В Одесі:

— Абрам, у тебе, кажуть, народився п'ятий онук! Вітаю!

— Так, онуків я ще можу робити!..

— Опанасе, чому не одружуєшся?

— Та кожного дня стільки роботи, що ніколи.

— А у вихідний?

— Так відпочити ж хочеться...

В картинній галереї теща довго дивилася на одну картину, потім:

— Це найгірша картина на виставці!

Зять:

— Мамо, то ж дзеркало!

Зять:

— Що ви, мамо, зі мною сперечаєтесь? Ви ж копійки без мене не варті!

Теща:

— Як ти можеш таке казати?!

— Аж дивіться... Таксі! Скільки коштуватиме доїхати до вулиці Криничної?

— Десять гривень.

— А з цією жінкою?

— Все одно — десять гривень.

— Бачите, мамо!

— Даниловичу дали 15 років!

— Що сталося?!

— Жінку кинув... І тещу кинув...

— І я кинув! То й що?!

— Він з дев'ятого поверху кинув...

— Карпівно, як ви думаєте, чому Господь дав вам можливість дожити до дев'яноста років?

— Мабуть, щоб випробувати терпіння моїх родичів...

Іван мріє обмити нове авто.
Петро мріє обмити нову квартиру.
Микита мріє обмити свою тещу.

Зять приходять з роботи. Теща:
— Синку, а де знаходиться місто Ковськ?
— Навіщо воно вам, мамо?
— Там добрий чай випускають, назва така поетична.

— Звідки ви знаєте?
— По радіо передавали. Для цінителів прекрасного. Чай Ковський «Іюланта»...

Зять збирається в басейн. Теща:
— Синку, скільки коштує басейн?
— Година — двадцять гривень.
— Візьми мене з собою. Я тільки ополоснусь... На дві гривні...

Онук:
— Бабусю, а що це таке — коханець?
— Коханець... Коханець... Господи!
Кинула в'язання, побігла в коридор до шафи, відкрила. Звідти випав скелет.

Теща:

- А ти, синку, хліб маслом намасти.
- Я, мамо, намастив.
- Ти не намастив... Ти шматок масла поклав!

Зять до тестя:

- Тату, вам якого вина, червоного чи білого?
- Все одно. Я — дальтонік.

Теща пригосає зятя. Зять:

- Які смачні грибочки! Де ви їх берете?
- У сусідів на балконі.
- Вони їх там вирощують?
- Ні. Сушать.

Зять:

— Мамо, чому ви такі знервовані? У чім причина? Що ви сьогодні робили?

Теща:

- Сортувала помідори.
- Ну?
- Ну... Сиділа і відбирала: в одну корзину великі, в другу — середні, в третю — малі...
- Це ж така спокійна робота!
- Спокійна? Та зрозумій же ти, я цілий день приймала рішення, рішення, рішення!

Свекруха:

— Ї ти ще не задоволена чоловіком! Та він же кожного ранку тобі каву в ліжко подає!..

Невістка:

— Ага! Мені лишається тільки її змолоти і заварити!..

Зять їсть позавчорашній кислий борщ. Не стримався:

— Мамо, це борщ чи помій?!

— А ти що, сам не можеш розібрати?

— Ні!

— То хіба тоді тобі не все одно?

Зять:

— Мамо, вам же лікар заборонив їсти м'ясо! Ви ж усім розказували, яка ви стала вегетаріанкою! Ї їсте кроля!

Теща:

— То помста! Він зжер мою капусту!

Велике сімейне свято. Зібралося багато родичів. Розмова:

— Твоя теща нічого не їсть...

— А вона їсть тільки тоді, коли хоче.

— Ну, прямо, як скотина...

Зять:

— А чи не випити нам шампанського?

Теща:

— А чому би й ні...

— Ну «ні», так ні...

— Твоя теща шикарно виглядає!

— Це дякуючи «Гербалайфу».

— Вона його приймає?

— Ні! Вона його розповсюджує.

Теща поставила зятю тарілку борщу та й пішла в кімнату. Зять кличе:

— Мамо! Попробуйте борщ.

— Не хочу, синку.

— Та ні, ви попробуйте!

— Я вже їла!

— А я кажу, попробуйте!

Теща прийшла, вже й готова виконати забаганку зятя...

— О... А де ж ложка?

— От про ложку я й хотів вас запитати...

Зять:

— Мамо, яку курку купити на вечерю: на три чи на п'ять кілограмів?

Теща:

— Бери на три. Лікар рекомендував мені легку їжу.

Помирає теща. Забігає зять з пляшкою горілки і з порога:

— Ну що, мамо, на коня?

З історії хвороби: «Потерпілий сказав, що його вкусила гадюка, якою є його теща».

— Можна подумати! У них доня вдало вийшла заміж! Та вони б лопнули від заздрощів, якби дізналися, від яких чоловіків наша доня отримує аліменти!

Зять:

— Мамо! Знову ви після ванної пішли на балкон! Там холодно! Ви простудитесь, захворієте... І, як завжди, не помрете!

Телеграма:

«Дорога Маріє Іванівно! Телеграму про Ваш приїзд отримали. Чекаємо. А так — усе добре. Ваш зять».

І покликав цар сина свого, Івана-дурника,

і дав йому лук і стріли, і звелів стріляти, щоб за давньою традицією обрати собі наречену. Вистрілив Іван-дурник. Упала стріла на боярський двір. Дуже вдало вцілів Іван-дурник. Весілля і поминки тещі збіглися...

Прийшов Петро до тещі в лікарню — у тещі серйозна хвороба ніг.

— Здрастуйте, мамо, я бачу, у вас тут і почитати нічого. Ось я книжку вам приніс, «Повість о настоящем человеке» називається...

— Якщо не прийдеться на пса, буде на тещу! — сказав зять, купуючи намордник.

Мати — доні:

— Ну що з тобою, доню, робити? Ти так рощеш, що кожного року потрібно шити тобі нову весільну сукню.

— Ось оженишся, синку, і зрозумієш, що таке щастя... Але буде вже пізно...

— Нізащо! Я ніколи на це не погоджусь! Холодильник поламався, крани течуть, люстра відвисла, а ти збираєшся заміж за поета!

Зять:

— Господи! Смерті прошу в Тебе! Не відмов мені, Господи... Не для себе ж прошу...

В магазині:

— Мені 300 грамів сиру, і поріжте на 200 чоловік. Донька заміж виходить...

— Пане директоре! Віддайте за мене свою дочку або візьміть мене своїм заступником!..

Зять:

— Цікаво мені, мамо, звідки ви знаєте всі ті інтимні штучки, які радите своїй доні?..

— Я дуже строго виховую свою дочку. Ніяких гульок! Поки не вийде заміж, має приходити додому не пізніше восьмої вечора! Мені вже надокучило замість неї купати і вкладати спати онука!

Зять замовив напис на пам'ятнику тещі:
«Мої сльози тебе не воскресять. І тому я плачу».

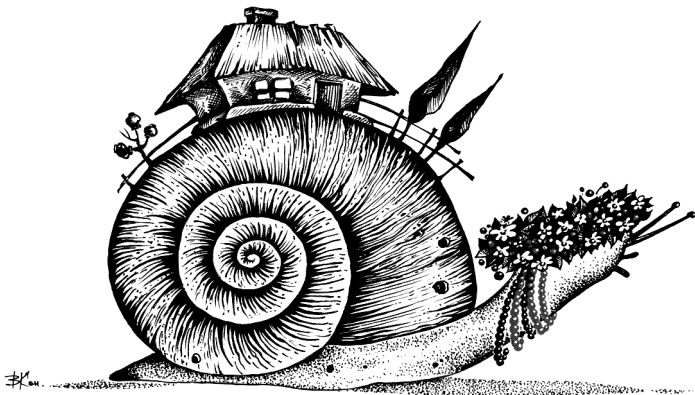

Зять:

— Мамо, ви не повірите, але гуляш, який ви приготували, я з'їв сам!

— Дівчинко моя люба, я б з тобою одружився, але боюся, що ви не зійдетеся характерами з моєю тещею...

Шлюбне оголошення.

«Шукаю вірного друга для своєї тещі. Вона: голосиста, нудна, нахабна. Він: підлий, безжалісний, забіякуватий».

Епітафія.

«Тут лежить чудова жінка, яка варила мені обіди, штопала мені шкарпетки і піклувалася про моїх дітей, — моя теща».

Останнім часом Іван почав ставитися до тещі набагато краще: приїздить із квітами, фарбує огорожку...

Вчора молодий льотчик цивільної авіації Петренко вперше подолав звуковий бар'єр — він зміг вставити слово під час діалогу своєї тещі з сусідками по дачі.

Об'ява у газеті.

«Фірма виконає лакофарбувальні роботи на дому у вашої тещі. Стовідсоткову токсичність гарантуємо».

Теща:

— Куди ти, синку? На вулиці он який дощ! Може, повечеряєш?

Зять:

— А що на вечерю?

— Відварила макарони...

— Та, знаєте, мамо, дощ не такий вже й сильний...

Зять:

— Мамо, а скільки молока в день дає ваша Манюня?

Теща:

— Десять літрів.

— І ви все продаєте?

— Ні. П'ять літрів залишаю собі, а сім продаю.

Теща:

— Ну от чому ти ходиш в пивбар?

Зять:

— Там музичка класна!

— Так ходи до консерваторії. Там теж музика гарна.

— Ну, мамо, ви даєте! Там же немає пива!

Теща потрапила в лікарню. Зять прийшов провідати. У неї синці, переломи...

— Що сталося, мамо?

— Та все через нашу дільничну лікарку, хай би їй тряся! Сказала мені: «Коли миєтесь, обливайтесь парним молоком...» Це від корости... Два дні нормально було... А сьогодні корова на брусочку мила підсковзнулася!

Зять:

— Мамо, а чому ви на свіжину дальніх кумів запросили, а ближчих ні?

Теща:

— Бо дальні сало не їдять!

- Ваша доня вийшла заміж?
- Ні.
- Але ж он вона годує дитя!
- Чому б не погодувати, якщо є час і молоко?

- Де твоя теща працює?
- Вона солістка.
- Співає?
- Не співає! Солить капусту, огірки і помідори.

Полковник нарешті одружився. Чує вранці, як теща навчає доню:

– Ніколи не клади яйця на срібло, воно від цього потьмяніє.

– Вік живи, вік учись, – сказав полковник і переклав свій срібний портсигар з кишені штанів до кишені кітеля.

Теща:

– От ми їмо одні й ті ж макарони, ти – тонкий, як цвях, а я – товста, як...

Зять:

– Тому, що я їх їм вповодж, а ви – впоперек...

– Моя жінка з тещею наче змовились! Вже два дні мені доказують, що корисно їсти все сире!

— Мої теж не люблять готувати!

Свекруха вчить невістку хліб у печі пекти.
Невістка ставить просто.

— Не туди! — каже свекруха.

Невістка ставить праворуч.

— Не туди!

Невістка ставить ліворуч.

— Та не туди ж!

— А куди ж, мамо?

— Сама не знаю куди, але не туди!

Купила жінка в магазині редуктор до газового балона. Чоловік лаштує і ніяк не виходить. Аж подивився — він без різьби.

— Що ти купила? Він же без різьби!

А свекруха тут як тут:

— Бачиш, яка роззява! Поки несла з магазину — різьбу загубила!

На весіллі:

— Тітко Галю, заспівайте ще!

— Ой, людоньки, не просіть більше! Бо як співатиму, то захрипну, і не зможу невістку як слід виляяти.

Свекруха:

— А що, Марійко, треба, щоб смачний борщ удався?

Невістка:

— Незлу свекруху і голодного чоловіка.

Свекор:

— Хто винен, що молоко збігло?

Свекруха:

— Невістка!

— Та ж її вдома нема!

— Але ж он спідниця висить!

Їдуть на возі молоді ще чоловік і жінка, а з ними жінчина мама. Дорога погана, на грудках трясє — жах!

— Мамо, — каже зять, — сідайте позаду, хай вас тільки два колеса трясє, а ти, жінко, сідай посередині, хай тебе усі чотири колеса трясуть!

Сів обідати син з тещею і молодою жінкою, відрізав тоненький шматок хліба, дав тещі і привітав:

— Дивіться, мамо, щоб не переломився.

А жінці відрізав грубенький кавалок:

— Їж, щоб тебе розірвало!

— Татку, а чому богиня перемоги зображується у вигляді жінки?

— Виростеш, синку... Оженишся... Тоді зрозумієш...

— Ти сказав жінці, що вона дурна. Бачиш, плаче? Скажи їй, що ти жалкуєш з того! — сварить теща зятя.

Зять:

— Мила моя, я дуже жалкую з того, що ти дурна.

Зима. Жінка прийшла з роботи.

— Милій! — тулиться до чоловіка. — Як холодно в хаті! Коли я була малою, мама мене завжди до себе пригортала.

— Ні, ні! Не треба маму викликати! Ще нам тещі серед зими не вистачало!

— Доню, твій Микола затримався у нас вчора допізна! Мама тобі нічого не казала?

— Казала, що чоловіки нітрохи не змінилися...

— Доню, щось ви довго кожного вечора з Микитою сидите там на кухні!

— Тату! Ми тільки п'ємо каву, і він іде додому!

— То скажи йому, щоб не забирав мою вранішню газету!

– Іване! – каже батько дівчини її кавалеро-ві. – Хочу тебе попередити, що ми у квартирі після одинадцятої вимикаємо світло.

– Дуже добре! Це мене влаштовує! – киває Іван.

– Тату, можна я поплаваю? – проситься малий син.

– Ні.

– А бабуся ж он попливла!

– Бабуся застрахована.

– Микито, негайно кидай мити посуд, лягай на дивин і читай газету!

– Що сталось, люба?

– Твоя мати до нас іде!

– Слухай, Опанасе, я дивуюсь твоєму спокою! Як тобі те вдається?

– Все просто. Вдома у мене дружина, теща, троє дітей, пес, папуга, телевізор без звуку і за-пальничка, яка спрацьовує з десятого разу...

– Ні, мамо, за Тараса заміж не вийду. Він не вірить ні в Бога, ні в чорта!

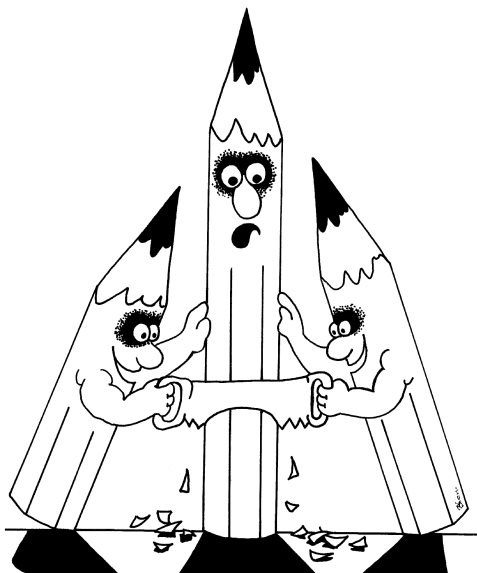
– Нічого, доню. З тобою одружаться – повірять...

— Мамо, я подаю на розлучення! Мій чоловік мене вдарив!

— Як то могло статися, доню? Він же у відрядженні!

— Я теж так думала!

— Ой, Галю, розлюбив тебе Іван...

— З чого ви взяли, мамо?!

— Раніше, як повертався додому, і під ліжко заглядав, і в шафу... А зараз — тільки в холодильник...

Теща:

— Дивись, Петре, як Сашко кожного ранку свою Катрю цілує, коли іде з дому... А ти?

Зять:

— Мамо! Та я з Катрею ледь знайомий, щоб її цілувати...

— Про що ти, доню, думаєш?

— Та, мамо... Вчора дзвонить телефон, взяла я слухавку... Чоловічий голос запитує: «Чоловік вдома?», кажу: «Ні»... Через півгодини дзвінок у двері, відчиняю, стоїть симпатичний чоловік, запитує: «Чоловік вдома?», кажу: «Ні, у відрядженні»... Запросила, пригостила кавою, непогано провели час...

— Ну? І чому задумалась?

— Ніяк не можу зрозуміти: навіщо йому був потрібний мій чоловік?

У в'язниці в'язні зробили підкоп і втекли. В камері залишився один.

— Чому не втік? — запитує слідчий.

— Засуджений за двоєженство.

Пізній вечір. Полягали чоловік і жінка спати. Раптом дзвінок у двері. Жінка пішла відчиняти. Коли повернулася, чоловік питає:

- Жінко, хто до тебе так пізно приходив?
- А ти від кого за штору з одягом втік?

Сидять тітки на лавці, бесіднують:

- У мене із зятем казкові відносини.
- Як то?
- Не встигну про щось його попросити, як він відразу зникає! Пальцем вдома не ворухне!
- А мій тільки й ворухить пальцями, показуючи, що ми з Надійкою повинні робити.

- От мої молодята добре живуть! Я така рада! – хвалиться сусідка сусідці. – Тільки зять прокинеться, відразу кричить моїй доні: «Орису, теплої води!»
- Навіщо?
- Теплою водою посуд краще ж відмивається.

До багатого єврея приходив один з його службовців, бідний юнак:

- У мене до вас ділова пропозиція. Кожному з нас вона принесе по 300 тисяч!
- Це добрі гроші. В чому суть пропозиції?
- Я чув, що ви віддаєте за вашу дочкою 600 тисяч. Так я згоден взяти її за 300.

Теща роздивляється фотокартки:

- Яка ж я страшнюча вийшла!

Зять:

— Мамо, не переживайте ви так... Яка є, така й вийшла...

— Як там у вас працюється моїй доні? Вона ще недосвідчена, чи багато робить помилок?

— Не дуже. За ту годинку, що вона буває на робочому місці, багато й не напам'янешся...

Зять:

— Мамо, чому ви відмовили квартирантові? Він вчасно платив?

Теща:

— Коли людина увесь час затуляє замкову шпату — це підозріло!

— Доню, сусіди кажуть, що ви вчора з чоловіком голосно сварилися...

— Неправда! Чого тільки люди не вигадують... Ми вже тиждень не розмовляємо!

— Я, Іване, три мови знаю!

— Та ну? Брешеш!

— Українську...

— А ще?

— А ще мову жінки і мову тещі!

– Моя Ганя, коли свариться з чоловіком, відправляє дітей на вулицю погуляти!

– Так, так... У ваших онуків такий здоровий вигляд.

– Люди як автомобілі... Мчать по шосе Життя назустріч один одному... Буває, хтось когось зачепить, пошкрябає, зіб'є в кювет...

– Ага. Моя теща – броньований автомобіль.

– Що це ти, Василю, побитий?

– Та, оце на тому тижні теща померла... Ми з її сином спадок ділили... Я отримав свою частку...

– Мамо, тільки шість днів пройшло, як ми з Іваном побралися, а він вже пішов спати на сінник!

– Не переймайся, доню! Навіть Господь сьомого дня відпочивав після трудів праведних.

– Мамо! У мого Петра є коханка!

– Та звідки ти знаєш, доню? Ніяких же доказів.

– Ага! У нього в автомобілі на передньому сидінні прив'язний ремінь безпеки розрахований не на мою фігуру!

— Жінка й теща як нароблять дурниць яких, так перші ж і сміються.

— Весело живеш, друже!

— Що ж ти, Василю, кожного дня п'єш? — запитує теща.

— Як не пити — ваша Галя кожного дня гризе!..

— Галю, чому ти кожного дня Василя свариш?

— Як же мені, мамо, не сваритися, якщо він кожного дня п'є?!

Теща:

— Синку, що ж ти так п'єш?!

Зять:

— Я взагалі не п'ю! Може, тільки коли п'яному хто в рота силою налле...

Теща до зятя:

— Я ж тебе просила два гвіздки в стінку забити!

— Так я он забив!

— Красно дякую! А куди я тепер праску буду вмикати?!

— Микито, давай поміняємося жінками...

— І тещами?

– Запам'ятай, – навчає бабуся онучку, – у кожної жінки в житті повинна бути лише одна велика любов!

– А хто був твоєю великою любов'ю?

– Моряки...

– Ви вірите в потойбічне життя? – запитує начальник у підлеглого.

– Не зрозумів?..

– Теща, на похорон якої ви їздили минулого тижня, просить вас до телефону...

– Донечко, цей хлопець сирота, до того ще й кривий. Не йди за нього заміж!

– А мені не потрібен красень!

– Я не про те. Пожалій хлопця, йому вже й так дісталось від життя.

Теща:

– Ти ж знаєш, синку, чого хоче жінка, того хоче Бог!

Зять:

– Мамо, невже Бог хоче хутро, парфуми і нові чобітки?!

Бабця – онучці:

- У мої часи дівчата ще вмiли червонiти!
- Уявляю, що вам говорили хлопці!

Літо. Село. Сидять дві баби на призьбі. По вулиці проходить військовий підрозділ. Одна бабця каже другій:

– Бачиш, он командир карту дістав. Зараз до рогу запитуватиме.

На цвинтарі сторож увечері почув: «О, навіщо безжалісна смерть забрала тебе?!» Потім набрів біля могилки на чоловіка, який дуже побивався і плавав.

– Я розумію... Горе... Близька людина пішла... Але час вилікує...

– Та... я навіть не знав цю людину... – схлипуючи проказав чоловік.

– А чому ж ви так побиваєтесь?!

– То був перший чоловік моєї дружини!

– Громадянку Кринична, поясніть, з якої причини ви вдарили свого зятя праскою по голові?

– Та я ж його кожного дня переконувала, що у мене м'який і поступливий характер! А він не вірив і не вірив!

Чоловік заходить у квітковий магазин:

— Дівчата! А підберіть мені сто одну троянду для моєї тещі!

— Господи! Чим же ви так перед нею завинили?

— Обід тобі не такий! А до весілля божився, що заради мене вмерти готовий! — розійшлася Галя.

— Та, добре вже, добре, давай свої котлети... — хреститься Іван.

— Петре, ти, запеклий холостяк, одружуєшся?! Я вухам своїм не повірив!

— Та, знаєш... Просто немає іншого виходу... Накопичилося стільки брудної білизни і немитого посуду!

— Жодного дня більше не житиму з таким жмотом і скупердяєм! На, забирай свою шлюбну обручку!

— А де футлярчик?

— Це правда, що жінки живуть довше від чоловіків?

— Ну, не всі... Тільки вдови.

Зять у ванній кімнаті друкує фотознімки. Теща коментує:

— Уявляю, що то за фотки, якщо він їх у термяві друкує!

— Романе! — сердито вичитує Марія. — Коли ти зміниш водія?! Він сьогодні їхав з мамою і ледве не зробив аварію!

«Треба дати йому ще один шанс...» — подумав Роман.

Настя прийшла з роботи, не роздягаючись, підсіла до Семена.

— Знаєш... Мій директор знову сказав, що заради мене готовий кинути сім'ю. Звичайно ж, він жартує...

— А що, як не жартує? — з надією в голосі озвався Семен.

Дружина приходить у відділення міліції:

— У мене пропав чоловік!

Її розпитали детально і запитують наостанку:

— Що йому передати, коли знайдемо?

— Передайте, що моя мама вирішила до нас не приїжджати.

Мати до сина:

— Ну, ти вже так біля своєї жінки упадаєш!

Каву — в ліжко!..

— Добре, мамо, буду лити в чашку...

— Тобі сподобався сьогоднішній обід?

— Ти знову шукаєш причину для сварки?

Опера «Ріголетто». Йде сцена, в якій блазень дізнається про ганьбу своєї доні і у відчай рве на собі волосся. В партері шепочуться дві літні жінки:

— Чому це він впадає в істерику?

— Бачите... У ті часи це вважалося гріхом...

В кінозалі після закінчення сеансу і при виході жінка віч-на-віч зіткнулася зі своїм чоловіком:

— Ага! Так ось як ти сидиш з дітьми, поки я провідую хвору маму!

Дві жінки літнього віку на лавочці:

— Моя Галя — просто свята!

— Ага. І чоловік у неї великомученик...

— Тату, а це правда, що в деяких країнах Сходу жених не знає, хто його наречена, поки з нею не одружаться?

— Та це скрізь так, синку!

Марійка принарядилася в нову білизну, крутиться перед дзеркалом. Теща до Івана:

— І ти скажи, що твоя жінка не красуня!

— Красуня, мамо! А була б чужа — ціни б їй не було!

Теща сердито до зятя:

— Ти совість маєш?! Приперся додому о сьомій ранку!

— А що, я не маю права поснідати з сім'єю?!

Сварка в сім'ї. Теща:

— Краще б я померла, ніж з вами жити!

Зять:

— Я теж!

Теща:

— Годі я не хочу помирати!

— Остапівно, а що це я вашого зятя рідко бачу. Де він?

— Вдома. З чотириногим другом.

— Ви песика завели?

— Ні! З диваном!

Теща:

— Вставай, вже півні давно прокукурікали!

Зять:

— А мені до лампочки! Я що, курка?

В гостях:

— А що п'є твоя теща?

— Мою кров.

Дві жінки літнього віку на лавочці:

— Як пощастило моїй доні! Уявляєш, мій зять їй кожного ранку варить каву і подає в ліжку!

— А моему синові з жінкою — біда! Така лінива невістка попалася, така лінива! Каву собі вранці зварити не може, все він її тішить!

— Мій зять такий розбещений. Яку пісню від нього не почую — все з матюками!

- Він їх вдома співає?
- Ні, насвистує.

- Вчора моя теща в салон краси поперлася!
- Я її сьогодні бачив. Мабуть, салон закритий був...

- Зять заїхав до тещі на хвилинку. Теща:
- Тобі чарку вина чи чашку чаю?
 - Краще чашку вина...

Пише син листа матері з в'язниці: «Оце лежу зараз біля параші, пишу листа і мрію про волю...»
Мати пише синові: «Якщо Параша тебе любить, то одружуйся...»

- Теща телефонує зятю:
- У мене кішечка на дерево вилізла! Порятуй!
 - Та не переживайте так! Сама злізе...
 - А як не злізе? Вона ж там з голоду помре!
 - Мамо, ви коли-небудь бачили на дереві скелет кішки?

- Зять скаржиться тещі:
- Ваша доня дістає мене, що їй нічого одягнути! Це мені нічого надіти, а не їй!
 - Та вона ж – жінка!

— Правильно! Коли жінка каже, що нема що одягнути, значить у неї закінчилися нові речі! А коли чоловік таке каже, значить, закінчився чистий одяг...

До тещі прибули на гостини донька з чоловіком. Теща:

— Навіщо ви на подарунки витрачалися? Краще б самі не приїжджали...

В купе поїзда:

— Дивлюсь я нас вас і дивуюсь: якби не вуса — ви точно моя теща!

— Де ж у мене вуса?!

— У неї вуса!

Доня телефонує мамі серед ночі:

— Мамо! Вже друга година ночі, а чоловіка немає! Напевно він мені зраджує!

— Ти не хвилюйся так, доню, може, він просто під машину попав!

— Петре, як працюється?

— Як у лісі! Начальник — дуб, підлеглі — пеньки, папери — липа!.. А ти як живеш?

— Як у казці! Жінка — відьма, теща — Баба Яга, сусідка — Василиса Прекрасна, а її чоловік — Іванко-дурник!

— Коли я був холостяком, я з великою недовірою ставився до шлюбу. Я відчував себе боксером, який чекає підступного удару...

— А як оженився?

— Досі дивуюся, як же умудрився пропустити той удар?!

Теща живе далеко. Приїхала в гості. Зять з такої радості загуляв з приятелями. Мама з донєю вечеряють.

— Ти, мамо, не дивуйся, він завжди пізно додому вертає.

— І що каже?

— Та... локшину мені на вуха кожного разу чіпляє!

— А ти?

— А я йому ту локшину на роги намотую!

— Як живете, доню? — телефонує мама.

— Я — нормально. Діти доглянуті. А чоловік... Ніякого толку від нього!

— Тобто?

— Зверху покладу — засинає... Знизу покладу — задихається...

— Доню, збоку клади!

— Ет, мамо! Пробувала — телевізор дивиться!

Хоронять тещу, а зятя все немає. Родичі нервують, особливо доня покійної, його дружина. Аж коли вже намірилися домовину опускати, біжить увесь змилений зять до домовини і щось тикає в ноги покійній.

— Де ти ходиш?! — шипить дружина.

— Усеньке місто оббіг — ніде квітів не було. Так я їй шоколадку купив, вона так любила!

Сварка в Одеському дворіку:

— Ким ти себе несеш?! Ти навіть не знаєш, хто твої мати і бабця!

— Про моїх кажуть різне, наприклад, що моя бабця — це ти!

— Що це ти, Василю, якийсь напружений, задумливий?

— Та, розумієш, думки обсіли... Тут моя колишня дружина розійшлася з третім чоловіком і знову вийшла за першого... А я був у неї другом...

Одеський дворик:

— Моя донечка позувала відомому майстру пензля! Він творить полотно «Єва і змія».

— А з кого малює Єву?

Зять:

— Мамо, а чому ж у вас буряки не ростуть?

Теща:

— Так... Не садимо.

— А чому ж не садите?

— Так... Не ростуть.

— Ви переїхали в нову квартиру? Як почуваетесь?

— Спочатку було дуже зле! Місця собі не знаходив! Теща діставала!

— А зараз?

— Вже нормально. Вона перезнайомилась із сусідами і тепер свариться з ними.

В магазин «Мисливець» залітає розпашілий чоловік і просить продати пістолет.

— З якою метою ви хочете купити зброю? — запитує продавець.

— Теща дістала, застрелю!

— Я б вам порадив прийти увечері.

— Чому?!

— Ви зараз дуже знервовані і можете промахнутися.

Чоловіки п'ють пиво у дворі на лавочці.

— Петре, а чому твоя теща гуляє навкруг будинку і зупиняється біля кожного дерева?

— Звичка. Вона кільканадцять років ходила по цьому маршруту зі своїм песиком...

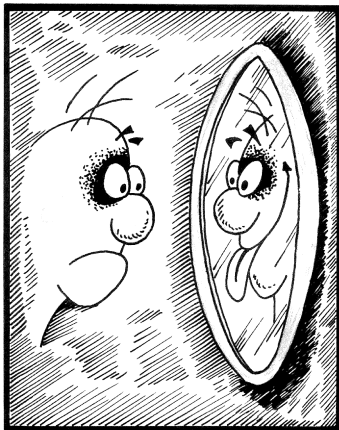
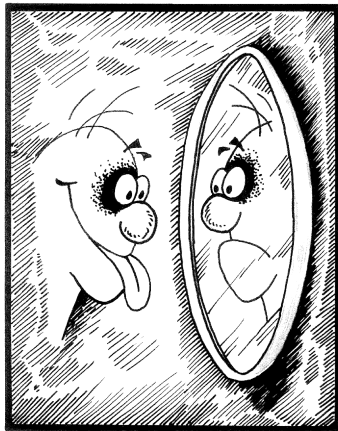
Теща пригощає зятя:

— Їж, сину, млинці!

Зять смакує та хвалить:

— От смачні! Тільки затовсті...

— Так ти ж по два береш!

Василь у присутності тещі до жінки:

— Людмила! Ти перестала слідкувати за своєю фігурою!

Теща:

— Як це перестала? Вона он учора нову сукню купила! На два розміри більшу.

В суді:

- Ваш сімейний стан?
- Нестерпний!

В суді. Адвокат:

— Шановні судді! Ну звідки цей молодий чоловік міг знати, що та стара жінка, його теща, така чутлива до миш'яку?!

- Ну моя теща утнула! Ну дає!
- Що таке?
- Купила килим і тепер вимагає, щоб я роззувався!
- Так усі роблять.
- Ну да! Килим-то у неї на стіні висить.

— Зять називає мене товстою коровою! От що робити?

- Схуднути, Карпівно...

Суддя:

— Підсудний, ви призналися в тому, що побили дружину і тещу. Скільки часу вам потрібно, щоб ви охололи і пересердились?

- Зо два тижні...
- Я присуджую вам покарання – п'ятнадцять діб!

- Уяви собі, в Америці засудили на три роки мужика, у якого було чотири дружини! – каже жінка чоловікові.
- У покарання чи для відпочинку?..

- Чому твій зять у в'язниці, Остапівно?
- Бо не випускають...

- Алло, міліція?!
- Так.
- Тут сусід жінку в сараї зачинив!
- Ну то й що?
- Тещу ганяє, з сокирою за нею бігає!
- Відійде...
- А ще кричить, що всі менти – козли воночі!
- Адресу!

- Алло, міліція? Я отримав листа з погрозами! Якийсь ідіот пише, що заріже мене, якщо я не перестану приставати до його жінки!
- То дайте їй спокій!
- Кому?! Він же листа не підписав!

Жінка літнього віку телефонує у пожежну частину:

— Алло! Тут до мене у вікно намагається залізти якийсь чоловік!

— Дзвоніть в міліцію!

— Оце тобі! При чім тут міліція? Йому потрібна пожежна драбина!

Учительський запис в щоденнику:

«Ваша доня — базіка!»

Відповідь тата:

«Аби ви послушали її бабусю!»

Зять приходиться до тещі в перукарню. Теща:

— Як тебе підстригти?

Зять:

— Мовчки.

Теща:

— Ти розтринькуєш гроші! Купуєш непотріб!

Зять:

— Мамо! Я не скупий, але речі я купую необхідні!

Теща:

— А вогнегасник? Ти купив його кілька років тому, а ми досі ним не скористалися!

Зять добре п'яний заходить до тещі в хату і вручає їй букет троянд.

— Боже! Які гарні квіти! — тішиться теща. — Вони так схожі на ті, що ростуть у мене під вікном.

Зять:

— Вже не ростуть...

— Переді мною страшна картина! — говорить ворожка клієнту. — Завтра ваша теща помре!

— Це я знаю. Мене цікавить, чи не звинуватять мене в її смерті?

— Іванівно, як там твоя доня? Її алкаш досі над нею знущається?

— Ні вже. Я з ним серйозно поговорила, тепер він не п'є, навіть не курить! Лежить собі тишенько в реанімації.

Зять привіз із міста новий телевізор. Теща:

— Синку, а що то на коробці фужер намальований?

Зять:

— Це, мамо, значить, що покупку треба обмити!

Теща:

— Я зраділа, що ти випив чарку за моє здоров'я. Але мене не радує, що ти за моє здоров'я вже пляшку закінчуєш!

Зять:

— Вибачте, мамо, але ви такі кепсько виглядаєте...

— Микитівно, а твій зять — програміст?

— Ой, Максимівно, на роботі всі вони програмісти, тільки вдома — користувачі...

Зять ремонтує електропроводку. Кличе тещу:

— Мамо! Подайте он той провід, будь ласка!

Теща подала. Зять:

— Дякую, мамо, я й думав, що то не фаза, а нуль...

Бог сотворив Адама і Єву. Через тиждень Єва мовить до Адама:

— Ти знаєш, завтра до нас приїде погостювати моя мама...

— Ти образив учора мою маму, свою тещу! Я тобі в морду дам!

— Пізно! Вона вже вчора дала!

Зять:

— Мамо, чому це ви від колодязя з порожніми відрами йдете?

Теща:

— А хай воно сказиться! За тими балачками і води забула набрати!

Невістка запитує у свекрухи:

— Мамо, скільки живу з вами, ви жодного разу своєму чоловікові наперекір не зробили і слова проти не сказали...

— Ой, доню... Давно то було... Приїхав він за мною трійкою на санях, забрав до церкви, вінчатися. По дорозі один кінь зашпортнувся і збив ходу. Чоловік мій майбутній зіскочив із саней, взяв коня за морду, довго і пильно подивився коневі в очі, потім дістав наган і застрелив того коня... А як вийшли ми з церкви, сіли в сани, повернув він до свого двору. Я йому так різко кажу: «Вези мене до мами!» Він спинив коней, подивився довго і пильно мені в очі... З тих пір я йому жодного разу не перечила...

— Йосипівно, що це ви святкували, що вчора так танцювали?

— Та хай йому грець, зять вулик перевернув!

— Я такий радий, що моя доня виходить заміж!

— А за кого ж?

— За свого колишнього однокласника.

— Це добре. Такому літньому чоловікові дав-но пора мати сім'ю.

— Доню, а чому ти не ведеш щоденник? У наш час всі дівчатка вели щоденники!

— Мамо, я веду картотеку!

Мати сварить 15-тирічну доньку, яка пізно повернулася додому:

— Я у твоєму віці навіть з дому нікуди не виходила. Чим тинятися по вулиці, краще допоможи мені перебігти тротуар на моє тридцятиліття!

Батько радить синові:

— Не одружуйся у серпні, тільки у вересні.

— А яка різниця, тату?

— Щоб там не казали, але ти виграєш цілий місяць...

Свекруха:

— Галю, який у мене камінь за гороскопом?

Невістка:

— Цеглина...

Прийшов парубок свататись.

— Даю придане за кожною дочкою, — каже

батько. — Як візьмеш меншу — корову з телям,
за старшу — мотоцикл з коляскою.

— А ще старшої у вас часом немає?

Молода пара у супроводі огрядної жінки заходить до магазину. Жінка до молодиці:

— Доню, я хотіла би подивитися купальний костюм, який би мені підійшов.

Зять пошепки:

— Я теж...

Дружина через три місяці після весілля:

— У нас буде дитина.

— Як? Вже?

— Моя мати відмовилася її доглядати.

— Моя доня любить вже двадцять років!

— От повезло вашому зятю!

— Та він про це не знає...

Зять:

— Мамо! Що це у вас борщ пахне бензином?

— То не борщ! То салат. Борщ у мене пахне керосином.

Чоловік приходить додому з лікарні, де він провідував тещу:

— Здається мені, що твою маму скоро випишуть, — каже жінці.

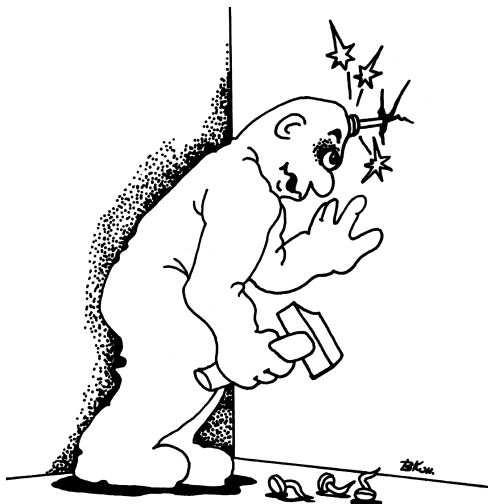
— Чому?

— Лікар сказав, що треба готуватися до гіршого...

— Ну, як твій чоловік веде сімейний бюджет, донечко?

— Ой, мамо, я почуваюсь у сімейному бюджеті освітою і культурою!

Судове засідання. Суддя:

— Ви вдарили свою тещу цеглиною по голові?

— Так. Але ноги криві у неї були ще до того.

Теща молодому зятю:

— Синку, ти вранці Галю будиш?

Зять:

— Буду, мамо, буду...

— Мамо, я зібралася виходити заміж! Що порадиш?

— При сварках не виганяй на перших порах чоловіка з дому — він може не повернутися.

— Лікарю, у моєї тещі болить горло і вона втратила голос.

— Боюсь, що я не зможу її вилікувати.

— Розумію... Навіть не знаю, як вам дякувати...

До психіатра в кабінет заходить чоловік у пристойному костюмі. З вух звисає локшина, на піджаку сліди від муки, з голови стікають розбиті яйця.

— І що ж нас турбує? — ущипливо запитує лікар.

— На цю хвилину, — ввічливо відповідає чоловік, — мене турбує душевний стан моєї тещі.

До лікаря-терапевта в кабінет вривається молодик:

— Я прошу руку вашої доні!

— Ні в якому разі! З вашого виду мені одразу ясно, що у вас хворі нирки!

— Вибачте...

— Хоч би подякував за консультацію!

Лікарня. Коридор. Чоловік ходить туди-сюди, місця собі не знаходить. Виходить лікар:

— Це ваша теща попала в автокатастрофу?

— Так...

— У мене для вас дві новини — добра і погана.

— Давайте погану...

— Ваша теща стала інвалідом, ніколи не буде ходити і навіть не зможе контролювати функції свого організму, вам доведеться годувати її з ложечки, прибирати за нею, усі ваші заробітки підуть на ліки!

— І якою ж після цього може бути добра новина?

— Я пожартував, насправді, ваша теща померла...

— Я дуже турбуюся за свою Ганю! У неї такі вогняні очі, такий палаючий погляд, таке гаряче серце! А їй же вже вісімнадцять! Що робити?

— Віддайте її за пожежника.

— Що з твоєю тещею? Рука перев'язана, нога перев'язана...

— Вмикала пилосос, а він її струмом ударив у руку!

- А з ногою що?
- Вона дала йому здачі!

Господиня, яка віддавала дочку заміж, зустріла на вулиці лікаря:

— Я так жалкую, що ви не були на весіллі! Нам було би дуже приємно, якби ви прийшли!

— Не переймайтеся, пані! Ваше весілля й так для мене приємне. Я лікую від отруєння вже третього вашого гостя.

- Як почуваеться ваш зять?
- Дякую. Йому на днях зробили знімок голови, але нічого в ній не знайшли.

В суді. Свідчить теща:

— Мій зять закінчив школу із золотою медаллю!

Суддя:

- А що ви знаєте про його першу судимість?
- Це за крадіжку золотої медалі?

— Цей лікар прямо чарівник! Він практично за хвилинувилікував мою тещу.

— Як?

— Сказав, що всі її хвороби — симптоми старіння.

— Втрачаю слух, — скаржитесь теща, — не чую навіть, як кашляю.

Наступного дня зять з порога:

— Ось вам пігулки, мамо, приймайте тричі на день.

— Я краще чутиму?

— Ні, голосніше кашлятимете.

— Кажуть, що ваш зять у лікарні... Що з ним?

— Та... Він злавив з даху по драбині, яку я тільки-но приборала...

Збуджений чоловічок залітає в аптеку:

— Моя теща хоче отруїтися отрутою для щурів!

— На жаль, ми не маємо протиотрути...

— Навіщо?! Мені треба отрута для щурів!

Жіночка заходить до психіатра:

— Мій син вже другий день тільки й робить, що пускає мильні бульби...

— Хай дитя награється!

— І я так вважаю! А невістка і його сварить, і мене сварить!

Психіатр:

— А усвідомлення неповноцінності прийшло

до вас раптово чи розвивалося нормально у зв'язку з одруженням?

— Мамо, — скаржиться доня, яка тільки-но вийшла заміж, — мій чоловік мені зовсім не довіряє.

— Чому?

— Сьогодні я приготувала свій перший обід, і він запросив на обід свого товариша. Думаєш кого? Лікаря! А коли я його запитала: «Чому?» — він відповів: «Про всяк випадок!»

— Ти точно чекаєш дитину? — запитує батько у доньки.

— Так, мені про це лікар сказав.

— Але від кого?

— А цього лікар не казав.

— Лікаря, кожного дня болить голова!

— Вам треба одружитися!

Минув час. Зустрілися.

— Ну як?

— Одружився!

— А голова болить?

— У жінки болить, у тещі болить...

У коридорі лікарні юна особа запитує жінку в білому халаті:

- Чи не підкажете, в якій палаті лежить хворий Іваненко?
- А хто ви йому будете?
- Сестра.
- Приємно познайомитись, я його мама.

- Лікарю, останнім часом мене дуже непокоять мої розумові здібності!
- А які симптоми?
- Дуже тривожні: все, що говорить моя теща, мені здається доцільним.

Теща:

– Коли у мене грип, я геть дурію!

Зять:

– Мабуть, у вас хронічний грип...

Теща:

– Що зі мною? Кожного ранку погляну в дзеркало і мене просто нудить!

Зять:

– Зір у вас, мамо, стовідсотковий...

– Там у вас теща моя... Після операції... Скажіть, будь ласка, чи є яка надія?

– В залежності від того, на що ви надієтесь...

На базарі:

– Почім ягоди?

– Десять гривень.

– А що, окрім ягід і цукру, ще треба, щоб зварити варення?

– Потрібна жінка, у крайньому випадку теща...

– Бог з ним! Обійдусь без варення...

Сьогодні в клубі фільм жахів «Здрастуйте, я – ваша теща»!

Молодята гостюють у жінчиних батьків. До-

бре пообідали, а потім теща сідає за рояль і грає Чайковського, Шопена, Шуберта.

- Що вам найбільше сподобалося? – запитує зять.
- Борщ...

Теща:

– Ти подарував мені віяло, а воно зламалося того ж дня!

Зять:

– Я ж вас попереджав, що махати треба не віялом, а головою!

Телефонний дзвінок:

– Я хотів би просити руки вашої доні!

Мама дівчини:

– Звичайно! З радістю! А хто ви будете?

– Мій зять кожного ранку після п'янки – як огірочок!

– Свіжий і бадьорий?

– Ні! Зелений і весь у пухирцях!

Теща:

– Синку, коли я кінчиком язика торкаюся до фольги, в якій була запечена картопля, то у мене поколює за вухом. Що б то могло значити?

Зять:

– А те, мамо, що у вас забагато вільного часу...

Свекруха приїхала з села до невістки і сина. Переночувала. Коли вранці невістка пішла на роботу, вона каже:

— Синку, а що це твоя жінка така не бережлива?

— Як то, мамо?

— А вона у холодильнику світло не вимикає.

— Навіть не знаю, чи вдасться мені добитися кохання вашої дочки...

— Це залежить від вас. Поки що це вдавалося кожному.

— Мамо, ти б вийшла за нього заміж на моєму місці?

— На твоєму, донечко, — за будь-кого!

Жінка літнього віку підходить до каси в магазині, відкриває сумочку, щоб дістати гаманець — аж звідти випадає телевізійний пульт.

— Навіщо ви його з собою носите? — дивується хтось з черги.

— А це ми із зятем посварились!

Теща приїхала в гості з села. Зять приходив з роботи, вітається, а потім каже:

– Піду, прийму ванну.

Теща до своєї дочки:

– Що ж це він так? Чим я його образила, що він вже й ванну хоче прийняти... Може б я теж помилася...

Теща прийшла провідати зятя у в'язниці. Зять:

– Тут не так і погано. Правда, їсти дають не дуже, порції маленькі... Але ніхто не примушує мити посуд!

Сім'я снідає. Теща:

– Скоро 8-ме березня...

Зять, захилюючись кавою:

– Шо-о, знову?!

– Мамо, я йому сказала: «Ти ніколи не візьмеш мене насильно!»

– А він?

– А він дістав чекову книжку...

– Ви одружитесь із моєю дочкою?

– Ну, це як суд вирішить...

Зять:

– Ваша дочка виявляється таки дурна!

Теща:

— А навіщо ти задурив їй голову?

— Мій зять поїхав до брата...

— А я чула, що його посадили до в'язниці.

— Отож. Його брат там уже рік сидить.

— А мені чоловіка мама вибирала!

— Як це?!

— Бачиш, я б з ума зійшла тільки від однієї думки, що вибрала його сама!

Доня-студентка дзвонить мамі:

— Мамо! Я вагітна!

— Хто ж батько дитини?

— Ну, мамо, мені, звичайно, можна дорікати легковажністю, але не надмірною цікавістю!

У молодят народилася дитина. Теща з далекого райцентру телефонує. Трубку бере зять:

— Алло! Як там моя донечка, як малий?

— Нормально!

— Як назвали?

— Ну, знаєте, мамо, не могли придумати. Вирішили, хто перший зайде в гості, того іменем і назвемо...

— Ну!

— Спочатку зайшла її подруга Тереза Сигизмундівна... Потім сусід Ахмед... Потім мій на-

чальник Сидір Стратилатович... Ну... Назвали Сашком...

Син приїхав до матері в село. Вона розпитує про невістку:

— Як там твоя жінка, синку?

— Та, мамо, з тих пір, як її у дворі пес налякав, почала по сторонах поглядати...

Судове засідання. Обвинувачуваний:

— Шановні судді! Прошу врахувати, що тещу я убив виключно в нападі самооборони!

— Скоро ми з вами станемо родичами!

— Сватами? Ваша дочка буде моєю невісткою?

— Ні! Це я буду вашою невісткою!

— Доню, як там мій зятьок? Як перший обід для чоловіка?

— Нормально, мамо. Завтра виписують з лікарні...

— Чому ви зятя мавпою називаєте?

— Ат! Тому, що від нього вже походить кілька чоловік...

Молодята виходять із загсу. Теща з тестем підходять до зятя. Теща:

- Тепер ми будемо ділити з вами всі ваші біди!
- У нас їх немає...

Тесть:

- Не хвилюйся, будуть!

Зять приходить з роботи. Теща:

- Що будеш? Каву? Чай?

Зять:

- Каву...

Теща:

- А от і не вгадав! Чай!

*«Соточка»
прикмет, висловів, прислів'їв,
приказок, придумок*

А ЩЕ – ВСЬОГО ТАКОГО ІНШОГО
ПРО ТЕЩУ ТА СВЕКРУХУ,
ТЕСТЯ ТА СВЕКРА,
ЗЯТЯ ТА НЕВІСТКУ

(Почуті й записані, а також із книги «УКРАЇНСЬКІ ПРИКАЗКИ, ПРИСЛІВ'Я і таке инше. Збірники О. В. МАРКОВИЧА и других». Спорудив М. НОМИС. С.-ПЕТЕРБУРГ в друкарнях Тиблена и комп. И. Куліша. 1864).

Невістка – чужа кістка.

От у мене зять – нема за що й взять!

Веселим словом і зі свекром поладити можна.

Заручена дівка усякому гарна.

Сів зажурився, що з милою оженився.

Оженився, як на кризі обломився.

Забув, що оженився, та й пішов у солому спати.

Невістка шиє та поре, та все ниткам горе.

Наша невістка – що не дай, то тріска.

Побреду я по кісточки, щоб любили невісточ-
ки; побреду я по коліна, щоб головка не боліла.

*(Примовляють, як, скупавшись и надівши сорочку, зно-
ву уступають у воду, щоб ноги пополоскати).*

Невісток багато, а хата неметена.

Кумовому молотникові зять.

Сват не сват, а мого не руш.

Піймала долю – гуляй, доню!

Проти тещі тестю треба зятя брати.

Бійся тестя багатого, як чорта рогатого.

Свекруха і на піч лізе – бурчить, і з печі – гарчить.

Рідна мати б'є, та не болять, а свекруха б'є гірше словами, ніж кулаками.

Свекор і свекруха – чужого духа.

І ткач, і пекар можуть бурчати, як свекор.

Коли свекор терпить багацько, тоді він як батько.

Син невістку б'є, а свекор дубця дає.

У сім'ї всі сплять, а невістці молоти велять.

Що невістка, що зять — не вміють догоджати!

Двоєженство карається двома тещами.

Добре півню: жінок багато, а тещі жодної!

Мрія багатоженця: «Мати багато жінок і жодної тещі».

Терміново міняю дуже добру тещу на що-небудь!

Любов до тещі прямо пропорційна відстані у кілометрах.

Якщо теща вперто мовчить, значить, їй є що сказати.

Є тисячі способів змусити тещу говорити, але жодного, щоб змусити її замовчати!

Будь-який санаторій значно покращить ваше здоров'я, якщо відправити туди тещу.

Віддам добру тещу у злі руки.

Білі строї нареченої символізують цноту, радість, щастя, піднесення. Чорний костюм нареченого...

Не все те, що кричить, теща.

Найкращий спосіб запам'ятати день народження тещі – один раз про нього забути!

Перший шлюб часто буває невдалим через те, що жінка поспішає одружитися. А поспішає тому, що хоче встигнути вступити у другий шлюб, якщо перший виявиться невдалим...

Він пообіцяв одружитися з нею, коли виграє 100 тисяч на перегонах. Тепер до іподрому навіть не підходить, щоб ненароком не сталося неприємностей...

У Адама, певно, були свої неприємності. Але йому ніколи не доводилося вислуховувати від Єви балачок про тих чоловіків, за яких вона могла вийти заміж.

Жінки — наша надія, наша опора, наша сила... Їнкили — нечиста.

У жіночі директиви не внось свої корективи.

У сім'ї всі рівноправні. Особливо теща...

Починає чоловік лаятись, набери, жінко, в рот води — і не плюнь, і не ковтни!

Старих холостяків, які вирішили вперше одружитися, чекає блискуча ретроспектива.

Не всіляке життя закінчується смертю. Їнкили життя закінчується шлюбом.

Якщо зять любить вареники на сніданок, треба не жаліти його розбудити раненько, щоб він їх наліпив.

Кожна мати надіється, що її доня буде щасливішою в шлюбі, ніж вона сама, але жодна з матерів не надіється, що її син оженився вдаліше, ніж його батько.

Відбулося відчуження дружини на користь тещі...

Свекруха — це мати ідеального сина, якому страшенно не пощастило з дружиною.

Тій невістці, яка живе біля свекрухи, вже нічого не страшно!

Ділова свекруха: дірки не зробила, а кров висмоктала.

Свекруха — як у Спасівку муха!

Скільки зятя не годуй, а він їсть та їсть!

Одружений чоловік — це мотоцикл з коляскою...

Розумна жінка знає собі ціну, але ніколи її не називає.

Дурень – стан, в якому може перебувати чоловік, навіть не здогадуючись про те. Якщо, звичайно, у нього немає дружини...

Якщо теща не права, треба вибачитися і замовкнути.

Із книги Матвія Терентійовича НОМИСА (Симонова)

Скинь шапку – теща глуха буде.

Оце роззяпив двері, як теща рот.

Прибулося тещі зятеві діти колихати.

Не тиш тещі коростявим зятем.

Жінка для совіту, теща для привіту, матінка рідна лучче всього світу.

Приймаці (приймакові) як собаці: собака у приймах був, та й хвоста збув.

Тесть любить честь, а зять любить взять, а шурин — очі жмурить, щоб не дати.

З чужого чортяти не зробиш свого дитяти.

Ні втять, ні взять — лучче собака, ніж зять.

Нема ворога, як зять.

Ні із пса солонини, ні із зятя дитини.

З сином позмагайся, та й на печі зоставайся, а із зятем позмагайся, то із села вбирайся.

Із сином сварись, та й за стіл берись, а із зятем сварись, за поріг берись.

Коли син виганя з хати — на піч укладайся;
коли зять стане бурчати, то за двері хватайся.

Коли б у мого зятя високі ворота, а в мене ще
вищі, то я б їх запомогла — теща казала, а вони
мене не допоможуть.

Хто повідає — ні одного разу тещі не бив, то
той на тім світі буде зайці пасти.

Як єсть, то єсть — лучче собака, ніж тесь.

Як м'яко спиться! (Наче теща послала).

Ну, ще твоя теща не вмерла! (Поспів на обід).

Невістчина й плахта шкоду робить, хоч не-
вістки дома нема.

Кішку б'ють, а невістці замітку дають.

Збирається, як свекор пелюшок прать.

Як нема невістки, то нема на селі звістки;
а як стала невістка, то стане на селі звістка.

Син за поріг, а мати з печі та за пиріг. (Ма-
ти безпечніша у сина, ніж у зятя; не боїться сво-
го дитяти).

Один тому час, що невістка у плахті, а мати
щодня, та й дива нема.

Відрізана скибка до хліба не пристане. (Вий-
шла заміж).

Як була я у батенька, так була чубатенька;
а як стала у свекрухи, то й об'їли чуб мухи.

Забувай батькові норови, а бери свекрові.

Де родилася, а де пригодилася.

Оженився на чотири вітри, а на п'ятий шум.

Не мав лиха, так оженився.

Господар як чиряк, де схоче, там і сяде.

Дівчатам сторожа не допоможе: як схоче хто ледаче зробити, то піде по тріски та й наробить смішки.

Син, як син, та синиха лиха.

Дочки чужа користь.

Нічна зозуля денну перекує.

(Невістка – свекруху).

Невістка скаржитися, а на лиці не змарніла.

АРМІЙСЬКІ БУДНІ

*Сержант політив, що новобранець
зажурився, запитує:*

- Як ви себе почуваете, радий Кетренко?*
- У мене меланхолія, товаришу сержант.*
- Ви тепер в армії, а тут меланхолія повинна бути веселою!*

Анекдоти про військових

В армії обов'язки розподілені чітко і конкретно.

Усі до старшого лейтенанта включно повинні уміти працювати самостійно.

Капітан повинен уміти організувати роботу.

Майор повинен знати, де що робиться.

Полковник повинен уміти самостійно знайти місце в паперах, де йому належить розписатися.

Генерал повинен уміти самостійно розписатися там, де йому покажуть.

Їдуть два прапорщики.

— Іване, — каже один, — якби ти знав, який страшний сон мені приснився!

— Який?

— Приснилось, наче купили ми з тобою пляшку горілки, а по дорозі в казарму розбили...

— Та ти що?! А на чії гроші купили?

— На мої.

— Ну слава Богу! Від серця відлягло!

— Товаришу полковнику, ви не капітан Іваненко?

— Товариші курсанти, слухай мою команду! Від мене вправо до наступного стовпа — по-плас-тунськи!

Товариші новобранці, запам'ятайте раз на завжди: пересування стройовим кроком — це чітке, ритмічно-відпрацьоване пересування себе власними силами.

Генерал оглядає молодих солдатів.

— Як твоє прізвище?

— Кузьменко, товаришу генерале!

— Де служив до того, як пішов на військову службу?

— В університеті, товаришу генерале!

Сидять два прапорщики і дивляться випуск новин. Якраз іде репортаж про чоловіка, який погрожує покінчити життя самогубством – стрибнути з 12-го поверху. Один прапор каже:

– Давай закладемося на 20 баксів, що він не стрибне!

– Давай, – каже другий.

За кілька хвилин чоловік стрибає і розбивається. Той, що програв, віддає переможцю 20 баксів.

– Я не можу взяти, – каже прапор, – я бачив, як він скочив, у попередньому випуску новин.

– Я теж бачив. Але я ніколи б не подумав, що він стрибне вдруге...

– Товаришу прапорщик, а якби не було армії, чим би ви займались?

– В міліцію пішов би.

– А якби не було міліції?

– Був би пожежником.

– А якби і пожежних не було?

– Не знаю! Але все одно б не працював!

– Рядовий Петренко, чого це ви стали до мене спиною, коли я уважно дивлюся вам у вічі?

– Товариші новобранці, ви – нездари!.. А тепер я буду лаятися мовчки.

Офіцер запитує солдата:

— Припустимо, ти стоїш на посту, я йду, ти тричі кричиш мені: «Стій! Хто йде?», я не відповідаю, — твої дії?

— Покличу старшого наряду.

— Навіщо?

— Щоб прибрати ваш труп!

Їдуть у поїзді Наташа Ростова і поручик Ржевський. Поручик читає газету. Наташа намагається привернути увагу поручика, піднімає поділ сукні, оголює одну ніжку, іншу. Поручик не реагує. Наташа запитує:

— Поручику, а який камінь у вашому персні?

Ржевський відкладає газету:

— Знаєте, Наташо, просто не хочеться...

Капітан:

— Прапорщику завжди не вистачало грошей в останні 30 днів до зарплати.

Прапорщик:

— Якщо вам нічого робити, то не треба робити це тут!

Майор живе над прапорщиком. Затіяв ремонт. Треба купити шпалери. Майор:

— Марійко, сходи до Петровича, вони недавно клеїли, запитай скільки вони брали рулонів на велику кімнату.

Сходила, сказали: дванадцять. Купили, почали клеїти — 5 рулонів залишилось. Майор, сердитий, іде до прапора:

— Петровичу, твою дивізію, тобі важко було сказати по правді! У мене 5 рулонів залишилось!

— І у нас стільки ж залишилось...

Справжні моряки не кажуть: «Це — г...но», вони кажуть: «Це — не тоне!»

Прапор іде працювати «на гражданку», проходить співбесіду по найму. Менеджер пояснює:

— Приходиш на роботу, включаєш рубильник, сидиш 8 годин, виключаєш рубильник, ідеш додому. Зрозумів?

Прапор:

— Ні.

Менеджер:

— Приходиш на роботу, включаєш рубильник, сидиш 8 годин, виключаєш рубильник, ідеш додому. Зрозумів?

Прапор:

— Не зрозумів.

Менеджер:

– Приходиш на роботу, включаєш рубильник, сидиш 8 годин, виключаєш рубильник, ідеш додому. Зрозумів?

Прапор:

– Ну ти тупий! Я тобі втретє кажу – не зрозумів!

Зима. Мороз. Іде майор, дивиться – стоїть біля штабу прапорщик, пританцьовує, замерз.

– Петровичу, кого чекаєш на вулиці в такий мороз?

– Та, от... Розбилася сулія з самогоном... Чекаю, поки мороз самогон докупи збере...

Сержант навчає рядового жіночого батальйону:

– І запам'ятайте, рядовий Юля Кутькіна, постовий зобов'язаний кричати: «Стій! Хто йде?» – а не «Не підходь, бо закричу!».

Результати роззброєння.

Для відбиття ракетної атаки супротивника у повітря піднялися дельтаплани-перехоплювачі...

На призовній медкомісії:

– Ви завжди заїкаєтесь?

– Н-ні-і, т-т-тільки к-к-коли р-р-розмовляю...

Молодий лейтенант, випускник авіаційного училища, прибув на службу. Командир говорить:
— Йди на склад, отримай табельну зброю.

Приходить на склад, йому дають пістолет Макарова. Лейтенант:

— Так ось ти який, МІГ-29...

Солдат утік з поля бою. Ховається в кущах і натикається на когось теж у військовій формі:

— Вибачте, товаришу лейтенант...

— Я не лейтенант.

— Вибачте, товаришу капітан...

— Я не капітан.

— Вибачте, товаришу майор...

— Я полковник!

— Невже я так далеко забіг?!

— Я пішов у розвідку.

— Через мінне поле йди обережно. Там вовки...

Офіцер зупинив солдата, який тинявся без діла перед казармою.

— Ви чому нічим не зайняті? Чому тиняєтесь? Ви ким були до армії?

— Я був заступником начальника відділу у торговельній фірмі.

— Підлеглі були?

- Так точно! 10 чоловік.
- Що б ви зробили, якби побачили, що ваш підлеглий тиняється без діла?
- Звільнив би не задумуючись!

Маршал телефонує генералу:

- У тебе є пару толкових полковників?
- Ну... є!
- Пришли їх до мене, мені треба диван переставити.

Прапорщик:

- Ніколи не забуду, як минулої суботи написався – нічого не пам'ятаю...

Прапорщик недолюблював жінок. Не встигав...

Прапорщик:

- Заходжу в казарму – нікого немає! Запитую: «Де всі?» – мовчать...

Майор:

- Мені вчора на базарі циганка ворожила. Всього за сімдесят гривень я дізнався, що я лох.

- Привітай мене – мені дали майора!
- Вітаю! І що ти з ним зробив?

Прикордонник із собакою йде по прикордонній смузі. Раптом шелест у кущах. Прикордонник до собаки:

- Іди подивись, що там.

Пес:

- Сам іди! Я і звідси погавкати можу!

Реклама.

«Зараз нам як ніколи потрібні нові обличчя і типажі. Саме тому проводиться додатковий обмежений набір юнаків від 18 років. Поспішай, стань зіркою». Військкомат.

– У нас син – вундеркінд. В одинадцять років вже школу закінчив!

- Ну... І що?

- А нічого. У дванадцять в армію забрали...

- Земля! Я бачу землю!

- Заткнись, ми тільки-но відпливли...

У військкоматі працює призовна комісія.

До військового комісара підходить наодинці призовник і благає:

— Пане полковнику, «відмажте» мене від армії, я вам п'ять тисяч доларів дам!

— Не обдуриш? Добре. Приходь сьогодні на кладовище о другій годині ночі з грошима...

— А чому на кладовище?!

— А я там кожної ночі сиджу...

У призначений час призовник прийшов на кладовище і бачить таку картину: сидить військовий комісар на хресті, увесь голий, в руках гітара — пісні співає. Побачив призовника, зліз із хреста, взяв гроші і говорить:

— Завтра о 10-й годині приходь на призовну комісію — я все влаштую...

Приходить наступного дня, а йому кажуть:

— Вітаємо вас — ви зараховані на флот, на 3 роки!

У призовника серце ледве не зупинилось:

— Як же так?! Я ж сьогодні вночі військовому комісарові хабар дав — п'ять штук баксів, а ви мене на флот, та ще на три роки!

Військовий комісар вражений:

— Коли? Брехня! Нічого такого не було!

— Як же, пане полковнику, ви ж зовсім голим на хресті сиділи, пісні на все кладовище співали!

Військовий комісар:

— Господи, та коли ж це було?

— Як коли? О другій годині ночі! Ви ж там кожної ночі сидите!

Військовий комісар:

— Шановні члени комісії! Ви ж бачите, що

у хлопця з головою не все в порядку. Його не те що у флот – йому взагалі в армію не можна!

– Я вчора сусіда в армію проводжав. Його дівчина так плакала, так плакала...

– Ще б пак! Він же її із собою взяв.

Прапорщик:

– Я свою норму знаю, тільки досягнути її не можу – з ніг падаю...

Стара приказка на новий лад:
«Не впійманий – не призовник».

Прапорщик:

– Серце чоловіка складається з двох шлуночків: один – для горілки, а другий – для закуски!

Старший прапорщик:

– Петровичу, знаєш речення з трьох слів, і щоб усі три слова – дієслова?

Прапорщик:

– Ні.

Старший прапорщик:

– «Сходи купи випити»!

Військовий комісар:

— Народжених повзати — призивають в піхоту!

— Хлопці, мене в армію забирають!

— Як же так, у тебе ж енурез і головокружіння?!

— Мені сказали: «За німців будеш!»

Майор:

— Рідненька, я тобі пізніше подзвоню! Розумієш, я зараз не можу матюкатися!

Дружина до прапорщика Петренка:

— Ми з тобою ніколи ніде разом не буваємо!

— Добре, завтра піду сміття викидати — візьму тебе з собою!

Старшина:

— Якщо ви вже півгодини стукаєте у двері своєї квартири і вам не відкривають, а за дверима — гудіння, значить, або там гудять без вас, або це — трансформаторна будка.

Дружина до прапорщика Андрійчука:

— Чому у тебе кола навкруг очей? Знову вчора пив?

— Чому зразу — пив? Просто заснув на стаканах...

Прапорщик Говдя:

— Військовий — справжня професія! А пожежники, лікарі — професії неадекватні, люди борються з тим, за рахунок чого живуть.

Військова кафедра. Полковник до курсантів:

— Ось ви тільки що — відразу до мене біжіте: «Пане полковнику, а це як, а це куди?» А коли війна почнеться, пана полковника там не буде!

Якщо поганий той солдат, який не мріє стати генералом, то тоді поганий той генерал, який не мріє стати диктатором.

Призовна комісія:

— Так, призовник, що умієш робити? По воді ходиш? В морську піхоту!

— Так! Підборіддя вище! Голову вправо! Плечі ширше! Дивимось сюди! Ось так! Прекрасно! Взвод, цілься! Вогонь!

У нас армія формується на контрактній основі: служать ті, хто не зміг скласти «контракт» з військкоматом.

Прапорщик закінчив службу, наймається на роботу:

- Вам потрібен експерт по одеколонах?
- Потрібен. А ви добре розбираєтесь у запахах?
- А їх що, ще треба і нюхати?

Сержант на «гражданці» розказує за кухлем пива однокласнику:

- Писав із армії чотирьом дівчатам, але жодна мене не дочекалася...

Дружина до прапорщика Івасенка:

- А де зарплата?
- Украли!
- У якої ще «кралі»?

Прапорщик Івасенко:

- Люба, у мене для тебе сюрприз!
- Не може бути! Невже з ранку тверезий?

Десантники-новобранці піднімаються у літаку в небо, щоб уперше стрибати з парашутом. Інструктор звертається до них:

- Прийшов час для вашого першого стрибка. Ми знаходимося на висоті 10 тисяч метрів. Приготуйтеся!

З глибини літака голос:

— Але ж це дуже високо!

Інструктор задумався, потім каже:

— Так, дійсно, 10 тисяч метрів — зависоко для першого разу. Зараз знизимось до 7 тисяч метрів.

Знизилися. Інструктор:

— Ну, сміливіше. 7 тисяч метрів — готуйтеся!

Той же голос:

— Все одно, дуже високо.

Інструктор знову задумався:

— Ви праві, ще високо. Знизимось до 5 тисяч метрів.

Знизилися. Інструктор:

— Ну, все, 5 тисяч метрів, вперед!

Той же голос:

— Та ні, ще високо!

Інструктор вже сердиться, але дає команду пілотові знизитися до 2,5 тисяч метрів:

— Ми на висоті 2500 метрів, одягаємо парашути і стрибаємо! Виконуйте наказ!

Той же голос:

— А, так це з парашутом...

Старший прапорщик:

— Господь дивиться на вас, хлопці! Постарайтесь, щоб Йому було цікаво!

Майор іде зі шматочком крейди в руці, зустрічає прапорщика на плацу:

— Ану, намалюй мені на спині квадрат!

– Навіщо, товаришу майор?

– Швиденько!

Намалював.

– Кресли на ньому клітинки десять на десять.

Розкреслив.

– Тепер пиши цифри в рядки, а букви в стовпчики!

Зробив.

– А тепер швиденько почухай у квадраті Д-6!

Військовий лікар приймає стан санітарії у сержанта:

– Як ви готуєте воду для пиття?

– Ну, спочатку ми її фільтруємо...

– Добре. Потім?

– Потім кип'ятимо.

– Прекрасно. А потім?

– А потім, щоб не ризикувати, ми п'ємо пиво.

Стоїть днювальний на посту. Проходить сержант і запитує:

– Боєць, ти снідав?

– Ні.

– Капітан ітиме, скажеш, що снідав.

Через деякий час проходить капітан:

– Боєць, ти обідати ходив?

– Ні.

– Полковник ітиме, скажеш, що обідав.

Іде полковник:

— На вечері був?

— Ні!

— Генерал на території! Запитає — скажеш, що вечеряв.

Проходить генерал:

— Боєць, як служба?

— Та найвса, товаришу генерал, за день, як свиня, і стою тут...

Приходить прапорщик додому і до жінки:

— Їсти давай!

— Ой, рідненький, почекай хвилинку — доварюю. Я за день так втомилася, так закрутилася, що й не присідала.

Прапорщик дружину пожалів і примусив її присісти всього тридцять разів.

Майор на військовій кафедрі:

— Загальний порядок ведення війни такий: танки знищують своє, ракети своє, авіація своє, потім прилітають гелікоптери і підчищають те, що залишилось, а потім приходять солдат-піхотинець і всіх бере в полон!

Майор:

— Одного разу у нас в полку гінцю з донесенням не дали пакет, а примусили вивчити текст напам'ять. На випадок захоплення в полон разом з ним послали людоїда.

Перекличка в армії:

– Рядовий Петренко!

– Я!

– Ти дивись, яке дивне прізвище...

– Так точно!

Генерал:

– Наберуть в армію боягузів, а потім обурюються, чому вони не помирають як герої!

Офіцер запитує солдата, чому той пішов до армії. Новобранець відповідає чесно:

– По-перше, я хочу захищати свою батьківщину.

– Правильно!

– По-друге, служба робить мене сильнішим.

– Точно!

– А по-третє, моєї згоди ніхто не питав.

Слідчий до майора:

– Чому ви видали військову таємницю?

– Я думав, що у неї закінчився термін зберігання...

Солдати дивляться фільм жахів. Один каже:

– Як страшно, у мене навіть мурашки по спині бігають.

Другий:

— У мене теж. Одну ось упіймав.

Одному хлопчині зовсім не хотілося йти до армії. На медичній комісії він сказав старшому лікарю, що не може ні пити, ні їсти, ні спати.

— Прекрасно! Більше б таких як ви, Кабаненко, наші витрати на військові потреби скоротилися б самі собою.

Прапорщик одружується. Весілля у повному розпалі. Прапорщик заходить до гостей після перекуру.

— О! А ми вже весільний торт розрізали!

— Як розрізали?! З нього ж теща мала вистрибувати!

У гості приїхала теща. Скоро, не змінюючи місця проживання, прапорщик Говдя виявився у неї в гостях.

— Товаришу майор, як відсвяткували Масляну?

— Прекрасно! Вранці спалив опудало тещі. В обід вона швиденько поїхала додому.

Прапорщик Говдя:

— Якщо теща дзвонить і запитує, як поміня-

ти лампочку у ванній, правильно їй відповідати слід так: «Наберіть повну ванну води...»

Прапорщик Говдя:

— Розлучення — це болючий процес, коли амури намагаються висмикнути свої стріли назад.

Підполковник Мудрий:

— Щороку навесні ми переводимо годинники на годину вперед. Щороку ми цим не задоволені. Але ж так просто всіх порадувати! Досить переводити годинники не в ніч із суботи на неділю, а всередині робочого дня в п'ятницю.

— Ви не підкажете, до скількох працює військомат?

— До 27...

— А що таке ідеальна пара?

— Товаришу майор, це дві шкарпетки одного кольору!

Раз за разом з'являлася голова караульного і, побачивши командира, ховалася...

Майор:

— Тільки сядеш попрацювати, як обов'язково хто-небудь розбудить!

Полковник:

— От, жінка, зараза, не дає грошей!

Прапорщик:

— Та ви не так просите! Треба підійти ззаду, обняти за талію, поцілувати у вушко...

Полковник увечері так і зробив: обняв, поцілував...

— Що, прапор, знову гроші закінчилися? — грайливо сказала дружина.

— Чим ви займаєтесь на роботі?

— Не можу тобі сказати, це секретна інформація. Я не можу навіть сказати, де знаходиться наше підприємство.

— Ну, скажи хоч би, скільки ти отримуєш за свої таємні справи?

— По 50 гривень за кожную протитанкову гранату і по 25 гривень — за ручну.

— Рядовий Півненко, ви сьогодні голилися?

— Так точно!

— Наступного разу попробуйте стояти ближче до бритви!

Старшина:

— Слухай мою команду! Снаряди носити обережно, щоб вас бачили, а не пам'ятали!

До свята 23 лютого солдати готують виставу. Приходить лейтенант з перевіркою, просить сержанта показати сценарій. Той помилково подає йому телефонний довідник. Лейтенант швиденько погортав і каже:

— Відмінно, хлопці! Як ви сюжет закрутили, прямо мексиканський серіал! А діючих осіб скільки!

Лікар:

— Рядовий Півненко, цього разу підпишу, але запам'ятай — це твоє останнє звільнення!

— Лікарю, у мене ще є гланди!

Призовник у військкоматі з маленьким песиком на руках. Прапорщик:

— А собаку навіщо приніс?

— З собою візьму!

— Не можна!

— Як це не можна?! А хто мені капці вранці принеситиме?

- У прапорщика Храпенка черепна травма!
- Може черепно-мозкова?
- Та немає у нього мозку! Він на день народження дружини припхався з коханкою!

- Рядовий Петренко, чому гудзики на кальсонах перебираєш?! За баяном скучив?

Старшина Жовненко з цікавістю розглядав відкриту пляшку пива:

- Це вже наступна чи попередня?

– Рядовий Вовченко, чому не співаєте в строю?

- Зуби розболілися!
- Тоді вий голосніше!

Пілот:

– Наш літак увесь час потрапляв у повітряні ями тому, що десантники рили собі окопи.

Військові навчання. Командир танкової колони по рації:

- Перший пішов!
- Ревіння мотора, танк рвонув уперед.

— Другий пішов!

Ревіння мотора, танк рвонув уперед.

— Третій пішов!

Танк залишився на місці...

— Третій!!!

Відкривається люк, вилазить рядовий Хрінченко і, махаючи шоломофоном, кричить:

— Пане полковнику, не повірите, — шапка розмовляє!

Найбільша мрія старшого прапорщика Мохненка:

«Поставити обігрівач в холодильник, увімкнути і побачити — хто кого?!»

— Петровичу, я двадцять хвилин тому ковтнув стопку!

— Як? Прапорщик, ти з'їхав з глузду?..

— Та, якось... Все життя з горла пив... А тут... Як затьмарило...

Старшина:

— Тісні чоботи надають обличчю надто філософського вигляду!

Майор відчитує прапорщика:

— Що примушує вас напиватися кожного дня в дим?!

– Нічого не примушує. Я доброволець...

Прапорщик Бухайло:

– Горілку? Вранці??? Теплу?! З мильниці?!!

Буду.

Майор Правденко:

– Нове – це добре забуте старе...

Тухле – це добре приховане свіже...

П'яне – це добре підгуляле тверезе...

Тверезе – це добре виспане п'яне.

– Допоможіть позбутися комплексів!

– А які вони у вас?

– Ракетно-зенітні.

– Чому загинув прапорщик, який пив молоко?

– Корова лягла...

– Як прапорщик робить варення?

– Вичавлює з пиріжків...

– Для чого прапорщик перелазить через скляну стіну?

– Щоб подивитися, що за нею...

- Товаришу прапорщик, ви у психіатра були?
- Вчора!
- Ну і як?
- Утік, гад!

- Я хочу розвестися зі своїм чоловіком, – каже судді дружина прапорщика Сидорчука. – За чотири роки він сказав мені не більше чотирьох слів.
- Ну-ну... А діти у вас є?
- Так. Четверо.

- Майор Поперхайло раніше прийшов додому. Дивиться – на балконі коханець.
- Як ти сюди потрапив?
- Та, ось... із парашутом стрибав... за балкон зачепився...
- Ну заходь, заходь, по чарці вип'ємо!
- А вас це... не дивує?
- А чому дивуватися? Учора у нас в туалеті геологи нафту знайшли!

- Дружина прапорщика Сидорчука з коханцем, а чоловік прийшов на обід. Вона швиденько сховала коханця в холодильник. Чоловік заходить на кухню, відкриває холодильник і...
- Ти хто?
- Вася.

— А що тут робиш?

— Ковбасу їм...

Прийшов прапорщик наступного дня на роботу і розказав старшому прапорщику Припнутому.

— Дурень ти! — сміється Припнутий. — Це ж коханець твоєї дружини!

Прибіг прапорщик Сидорчук додому і до холодильника, а в ньому інший мужик.

— Як тебе звати?

— Федя.

— Слухай, Федоре, передай Васі, якщо я його ще побачу — уб'ю!

Гуцул на кордоні в наряді йде повз річку. Раптом чує плюскіт, дивиться — човен, кричить:

— Стій! Пароль!

У відповідь з темряви:

— Пішов ти!..

Гуцул полегшено зітхає:

— Другий рік служу на кордоні, а пароль не змінюється.

Йдуть по плацу три солдати. Їх зупиняє майор, запитує:

— Прізвища?

— Рядові Петренко, Іваненко, Сидоренко!

— Що, брати?

— Ні!

— А-а, однофамільці...

Прапорщик:

— Чуєш, лейтенанте, давай заведемо козла в казармі. Ну, як талісман, на щастя.

— А сморід?

— Звикне. Ми ж звикли.

Полковник читає лекцію курсантам:

— Нехай кількість танків прирівняємо до «К»... Ні, «К» мало, візьмемо «М».

— Покличте мені курсанта Хмеля, я його бабуся.

— Ніяк не можу. Півгодини тому він відпросився на ваші похорони.

Капітан в літаку стоїть перед дверцятами і випускає десантників:

— Готовий? Пішов. Готовий? Пішов. Готовий. Пішов? Готовий?

— Ні.

— Пішов! Пішов, пішов, пішов... Готовий!

На медкомісії окуліст до призовника:

— Закрийте праве око. Яка буква?

Призовник мовчить.

— Закрийте ліве око. Яка буква?

Призовник мовчить. Окуліст:

– Ви що, зовсім нічого не бачите?

– Та... я прекрасно все бачу. Просто... я забув, як вони називаються.

– Товаришу старшина, що мені видали? Дивіться, штани до колін, сорочка без гудзиків, рукава короткі, взуття хляпає – дивитися страшно!

– Все нормально! Воїн повинен викликати у ворога страх!

Курсант льотної школи має полетіти у перший навчальний політ з інструктором. Система управління дубльована. Курсант заводить мотор, заплющує очі і виконує всі дії, яким навчали на тренажері. Відкриває очі, дивиться вниз:

– Дивіться, дивіться, які маленькі люди внизу, як мурахи!

Інструктор:

– А то і є мурахи, ми ще не злетіли...

Офіцер дає настанову з атомного захисту:

– Якщо вибух буде близько, треба лягти головою до нього, насунути каску на чоло і покласти автомат під себе.

– А навіщо автомат під себе?

– Щоб не сплавився!

— Скажіть, а чи можна назвати людину, яка дме в трубу о 6-й ранку, нормальною? Може пришлете санітарів?

— Адреса?

— Народного ополчення, 12, казарма.

— Дивись, яка страшна пика намальована на носі того бомбардувальника!

— Тихо! Це командир полку висунувся з кабіни.

Молодий прикордонник в наряді:

— Стій! Стрілятиму!

— Стою!

— Стріляю!

Над прапорщиками завис вертоліт.

— Слухай, — каже один, — чому це він зупинився?

Старший прапорщик:

— Мабуть, пальне закінчилося...

Генерал у своєму кабінеті пише мемуари. Під вікном гарчить танк. Генерал виглядає у вікно і кричить:

— Прапорщик, заглуши танк!

Прапорщик:

– А-а-а-а-а!!!

– Стій! Хто йде?

– Свій з пляшкою!

– Свій – проходь. Пляшка – стій!

На екзамені у військовому училищі викладач запитує:

– Що б ви зробили у випадку війни, щоб наша залізниця не дісталась супротивнику?

– Я б спалив усі залізничні квитки!

Десантники стрибають з парашутом. Один підходить до командира:

– Товаришу лейтенант! Рядовий Кравченко...

– Що рядовий Кравченко?

– Стрибнув без парашута...

– Як? Знову?!

Зустрілися осел і прапорщик. Осел запитує:

– Ти хто?

Прапорщик роззирнувся – нема нікого:

– Я – офіцер. А ти хто?

Осел роззирнувся – нема нікого:

– А я – кінь!

Солдати розбирають і збирають зброю. Лейтенант:

— Питання є?

— Є. Товаришу лейтенант, а чому автомат зібрати і розібрати можна, а людину ні?

— Питання зрозумів, відповідаю. От, наприклад, ти себе розібрав і ліг спати. А тут — тривога. Ти поспіхом все зібрав, а на місце голови ненароком приставив зад. І що виходить? Кашкет не налазить, гімнастерка не застібається, усі кричать «ура», а ти?

— Товаришу прапорщик, скажіть що-небудь...

— Струнко!

— Та ні, що-небудь ніжне, тепле...

— Вільно...

— Тебе чому комісували?

— По хворобі.

— Яка хвороба?

— Не знаю, але всю роту від мене нудило.

Полковник запитує солдатів у їдальні:

— Ну, як годують, хлопці?

— Добре. Вистачає. Ще й залишається.

— А що ж залишається?

— Лавровий лист.

Майор:

- Сьогодні будемо грузити люміній.
- Не люміній, – поправляє його солдат, – правильно – алюміній.
- Повторюю: сьогодні всі будуть грузити люміній. А грамотії будуть грузити чавуній!

Перед приїздом генерала прапорщику наказали пофарбувати навчальну ракету. До носа вертикально розташованої ракети прапорщик не діставав, драбину нести було лінь. Кинув відро з фарбою на ніс ракети, фарба стекла вниз, а відро залишилося нагорі.

- Що це? – запитує генерал, показуючи на відро.
- Синхрофазотрон, – відповідає прапорщик.
- Бачу, що синхрофазотрон. Чому не пофарбований?

Капітан вишикував роту:

- Художники є?
- Є! – вийшли двоє.
- Візьміть сокири і «намалюйте» до обіду купу дрівець для лазні!

- Товаришу прапорщик, котра година?
- Прапорщик дивиться на електронний годинник:

— Дванадцять поділити на сім... Я поспішаю, вирахуй сам.

— Товаришу прапорщик, подивіться, он у тієї справа такі гарні ноги.

— Не знаю, не бачив, як вона марширує.

Офіцер вишикував роту і грізно запитує:

— Ну! Хто вчора із звільнення п'яний прийшов?

Мовчанка.

— Я запитую, хто прийшов учора п'яний?!

Один солдат вийшов:

— Я...

— Так. Підеш зі мною похмелятися. Всі інші — напра-во!

Старший прапорщик:

— За що на тебе вчора так жінка кричала?

Прапорщик:

— Та за бібліотеку...

— Ходив до бібліотеки?

— Ага...

— А кричала чому?

— Та... труси в читальні забув...

— Товаришу капітан, там до тебе дружина прийшла!

- Не до «тебе», а до «вас»!
- До нас вона вчора приходила...

Прапорщик Сидорчук:

– Хотів би я бути Дідом Морозом, а ти жінко, щоб у мене була Снігурочкою: Дід Мороз і Снігурка не хворіють ніколи, не старіють і гроші на подарунки завжди є!

- Ало! А куди я попав?
- А куди ви цілились?

Старшина:

– Ви не тільки поганий солдат! Ви перший десантник, який скаржиться на те, що парашут не розкрився!

На призовному пункті старенький генерал екзаменує новобранця:

- Зліва – ворог, справа – ворог. Що робитимеш?
- Ну... Дістаю автомат... Стріляю...
- Добре. А якщо справа і зліва по два вороги, а на тебе суне танк?
- Дістаю автомат, убиваю ворогів, а в танк кидаю гранату.
- Прекрасно! А якщо з боків по десять ворогів, спереду танк, позаду три танки, а над тобою вертоліт?

- Товаришу генерал, можна запити?
- Питай!
- А я що, один служити буду?

Полковник отримав чергове звання. Приходить додому, а жінка з порога:

- Мабуть, коли одружувався зі мною, і не надіявся, що колись спатимеш із генеральшею!

Викладач на лекції у військовому піхотному училищі:

– Якщо камінь підкинути вгору, він упаде на землю. Це значить, що на нього діє сила земного тяжіння.

– А якщо він упаде у воду? – запитує курсант.

– Це нас не стосується. Цим займаються на флоті.

Командир розказує новобранцям:

– Вартові повинні стояти на відстані витягнутого пострілу один від одного.

Молодий лейтенант-артилерист танцює з дівчиною. Вона запитує:

– А як роблять гармати?

– Дуже просто. Береться дірка і обливається міддю.

Прапорщик веде заняття з тактики бою:

— Танки наступають невеликими групами, зазвичай по 2-3 чоловіки.

Під час військових маневрів начальник артилерії помічає, що одна з гармат не стріляє. Він викликає по рації командира батареї і вимагає пояснень.

— Справа в тому, — пояснює офіцер, — що бійці так замаскували свою гармату, що тепер не можуть знайти.

Умовний противник, як завжди, умовно слабкий і умовно недогадливий. А наші умовні танки як завжди умовно швидкі і умовно точні.

Жінка:

— Чого ти вічно мені вичитуєш?

Чоловік, полковник артилерії:

— Ще слово — і я тебе взагалі відспіваю!

Прапорщик Сидорчук:

— Ми тут з майором на весілля ходили. Він молодим телевізор подарував, а я — телепрограмку на тиждень. Пройшло три дні — і що ж? Телевізор вже гигнувся, а програмка все ще діє!

Оголошення.

«Шукаю роботу на складі вибухових речовин.
Хочу кинути курити».

Полковник Люмпен:

— Офіціант! Принеси двері! Я хочу вийти!

— Чим займаєшся, Козленко?

— Пишу дисертацію на тему: «Ухиляння від проходження військової служби способом імітації наукової діяльності».

Дружина до прапорщика Сидорчука:

— Любий, сьогодні неділя. Поведи дитину хоч в туалет!

Майор Дубовий:

— Погано, коли у чоловіка молода дружина, яка постійно хворіє, але ще гірше, коли дружина стара і при тому міцна, як граніт...

Після довгого запою командир підводного човна викликає штурмана:

— Щоб через годину мені були наші координати!

– Товаришу командир, по навігаційних приладах нічого не ясно...

Командир:

– Акустик! Доповідай обстановку!

– Шум гвинтів зліва по борту.

– Залп трьома торпедами і тихо мені! Пропустимо SOS – так і не дізнаємось, де ми знаходимось!

– У дитинстві мама мені казала: «Їж, синку! Бо в армію не візьмуть!» Навіщо я її слухав!

Дружина майора Дубового:

– Він сказав: якщо дізнається, що я йому ще раз зраджу, – застрелить... З тих пір я йому більше нічого не розкакую і вже сім разів врятувала його від смерті...

Прапорщик Сидорчук:

– Кожна людина по-своєму права, а по-моєму – ні!

– Капітан Волошечка, вас ваша служба задовольняє?

– Ви знаєте, йду на службу – дівчата гарні, хочеться. Іду зі служби – дівчата ті ж самі, але вже не хочеться. Значить, задовольняє.

Прапорщик Сидорчук:

— А у каптьорці у нас не курять! Від перегару може вибух статися!

Прапорщик Сидорчук:

— Люба моя, сьогодні таке свято, що мене з роботи трохи пізніше принесуть!

Прапорщик Сидорчук:

— Не рий яму іншому, щоб він не використав її проти тебе як окоп!

— Слухай, майоре, а чим тебе жінка годує, що ти такий повний?

— Нічим не годує! З голоду пухну!

Прапорщик Сидорчук:

— З усіх родичів моєї жінки більше всіх мені подобаюсь я.

Офіцер перевіряє варту:

— Вартовий, пост ніхто не порушував?

— Приходила молодиця...

— Ну, ти звичайно її ігнорував?

— Так... Двічі...

Прапорщик Сидорчук:

— Щоб носки носилися вдвічі довше, треба їх на ніч знімати.

Прапорщик Сидорчук:

— Не видавай бажану за дійсну!

— Ти в інститут вже поступив?

— Ні. Та й навіщо? У мене плоскостопість.

Прапорщик Сидорчук:

— З ранку трясуться руки на похмілля. Почав застібати сорочку — відлетіли гудзики. Взявся за портфель — відпала ручка. Боюся в туалет іти...

Двадцять вантажників за ціною одного! Звертатися до в/ч 11055, запитати прапорщика Розго-
ненка.

Офіцер проводить із солдатами заняття по дисциплінарному статуту.

— Рядовий Ковбасенко, що ви повинні робити, якщо офіцер, прапорщик або сержант вчинять з вами несправедливо?

— Мовчати.

- Чому? Ви ж можете подати рапорт.
- Так.
- І що буде після того, коли ви поскаржитесь?
- Мене покарають.

Студент періодично запізнюється на лекції. Професор роздратовано запитує:

- Ви служили в армії?
- Так.
- І що вам казав старшина, коли ви запізнювались на шикування?
- Бажаю здоров'я, товаришу лейтенант!

В одній з військових частин йде гра «Останній солдат». Правила: за кого проголосує більшість, той їде додому раніше терміну. По казармі бігає солдатик, метушиться, до всіх чіпляється:

– Хлопці, проголосуйте за мене. У мене мама хвора, мене дівчина чекає... Я вам п'ять, ні, десять ящиків горілки поставлю. Товаришу майор, я вам двісті баксів дам! Проголосуйте! Будь ласочка!

Майор:

– Рядовий Сидоренко, не вийде... У тебе захисний тотем... Ще цілих п'ять діб гауптвахти!

Прапорщик прокидається вранці добряче на похмілля, дивиться в дзеркало:

– Все, хана, на роботу йти нікому!..

Дві доби, виконуючи наказ полковника Розумного, батальйон шукав вітер в полі.

Зі стапелів Новопрістаньського суднобудівного заводу зійшло нове військове судно «Богатирі» водовміщенням 80 тисяч тонн. Окрім 80 тисяч тонн води судно може прийняти на борт екіпаж у кількості 15 чоловік та двох перевіряючих, вага яких у сумі не повинна перевищувати 145 кг.

— Товаришу майоре, як поживає ваша дружина?

— Прапорщик, твою дивізію! Я — вдівець!

— Боже! Я забув! Я хотів запитати, як поживає ваша вдова?

Полковник викликає лейтенанта до себе в кабінет. Той кидає усі справи, летить з усіх ніг. Залітає захеканий. Полковник:

— Що, втомився, лейтенанте? Нічого. Станеш, як я, полковником, нічого робити не треба буде, тільки накази віддаватимеш! А тепер можеш іти...

— Товаришу генерал, ви говорили, що для вибуху підготували ядерний пристрій силою 5 кі-

лотонн, але за нашими підрахунками сила вибуху була у кілька разів більшою...

— Та ми самі думали, що 5 кілотонн, а воно як бабахне!

П'яний прапорщик увіткнувся лобом у стовп. Поруч висить оголений дріт. Прапорщик:

— Не з-розум-ії-в! (хапає дріт рукою, смикається від удару струмом). Все! Зрозумів! Зрозумів!!!

Лейтенант:

— Учора в барі я хотів відзначити своє лейтенантське звання, але бармен образив мене — запропонував тільки пиво.

— І що ти зробив?

— Проковтнув образу.

Дружина прапорщика:

— Миючі шпалери, звичайно, — прекрасна річ, але як важко було їх відривати від стінки і пхати в пральну машинку!

— Товаришу старший прапорщик, коли ви знайшли мій гаманець?

— 31 грудня.

— Чому ви не віддали його мені у той же день?

- Вас не було, товаришу майор!
- А наступного дня?
- Наступного дня в гаманці нічого не було.

- Стій! Пароль?
- «День».
- Проходь.
- Наступний.
- Стій! Пароль?
- «День».
- Проходь.
- Наступний.
- Стій! Пароль?
- «Ніч».
- Дурень, «День»! Проходь.

- Куди це полковник пішов?
- Тихо ти! Може він прочитав мої думки?

- Викладач до студента:
- Молодий чоловіче, ви в армії служили?
 - Ні.
 - Можу влаштувати...

Дружина цілий тиждень годує прапорщика Сидорчука одним горохом. Вранці в неділю прапорщик Сидорчук каже:

- Піду на риболовлю. Горох надоїв. Рибки хочу.

- А де ж вудочки?
- Я не ловитиму, я глушитиму!

Генерал інспектує танкову частину:

— Що це? — кричить він на командира. — Бойові машини? Це помийні відра, а не бойові машини! А це що? Солдати? Це старі баби, а не солдати! А якщо війна? Хто буде Батьківщину захищати? Я? Та хіба я генерал? Держак без мітли, а не генерал!

В будинку культури офіцерів лекція про сім'ю та шлюб:

— За результатами досліджень, на першому місці за кількістю подружніх зрад ідуть актори, на другому — офіцери...

В залі піднімається генерал:

— Це шельмування армії! Я одружений сорок років і жодного разу не зраджував дружині.

За спиною генерала в залі голос:

— Ось через таких телепнів ми й опинилися на другому місці!

Міністерство оборони оголосило про створення військової піраміди: кожен, хто приведе з собою до військового комісаріату трьох «клієнтів», звільняється від служби в армії.

Спить прапорщик. Раптом у кімнаті – шарудіння. Він підхоплюється:

– Хто тут?

– Тут нікого немає.

– Я не запитую, кого тут немає, я запитую, хто тут є!

Стоять солдати на плацу. Сержант:

– Художники є? Два кроки вперед!

П'ять чоловік вийшло.

– Кругом! Марш за ворота – вирити яму бую «Г».

Четверо пішли. Один залишився.

– Ти чому залишився?

– Я не художник, я – фотограф.

– А-а-а... Тоді підеш за ними і збільшиш яму в два рази!

Військова кафедра. Заняття. Майор:

– Кут підйому кулемета на БТР складає не більше 30 градусів...

Питання з аудиторії:

– По Фаренгейту чи по Цельсію?

Майор (подумавши):

– По Фаренгейту!

Регіт в аудиторії. Майор:

– Пожартував, пожартував... По Цельсію, звичайно!

Лікар, який вважає, що у вас все в порядку, працює тільки у військовому комісаріаті.

Адмірал любив давати несподівані команди. Піднявся одного разу на судно, зняв кашкет, кинув на палубу і крикнув:

— Це бомба! Ваші дії?

Один хвацький матрос ударив ногою і кашкет відлетів у воду. Усі притихли — якою ж буде реакція адмірала? Той показав рукою на кашкет:

— Людина за бортом!

— Іваненко!

— Я!

— Петренко!

— Я!

— Три тисячі тридцятий!

— (Ображено). Моє прізвище Зозо, товаришу прапорщик!

Старшина:

— Кажуть, що у Кутузова не було одного ока. Брехня! У Кутузова одне око було!

Прапорщик:

— Вчора хотів бути з жінкою ласкавим. Але

на слова «Люба, заспокойся, будь ласка» вона не відреагувала. Довелося знову врізати.

— Прапорщик Сидорчук, що це ви написали в особистому листку у графі «Наявність дітей» — 6/9? У вас шестеро хлопчиків і дев'ять дівчат?

— Ні! У мене жінка на шостому місяці...

Капітан:

— Майоре, а що це за коктейль у вас: 50 грамів «Пшеничної», 50 грамів «Російської», 50 грамів «Української»?.. Взяли б 150 грамів однієї — яка різниця?

— Та хочеться все ж попробувати.

Старший прапорщик до прапорщика:

— Що так погано виглядаєш? З похмілля?

— З народження!

Прапорщик Сидорчук:

— Відучити дружину купувати все підряд легко. Треба обмивати з нею кожну її покупку.

Капітан Мотузкін:

— Моя дружина дуже любить гратися зі мною в хованки. Вранці вона ховає пляшку. І якщо я за день ту пляшку знаходжу — то ввечері ховається вже вона.

Майор:

- Старшина, мідний таз є?
- А навіщо?
- Принтер накрити!

Жінка:

– Бачиш, який ти! Тобі все по барабану! Обіцяв помити посуд, а сам завалився на диван!

Прапорщик Сидорчук:

– Ну, як обіцяв, так і бути тому... Неси сюди посуд, помию!

Прапорщик Сидорчук:

– В гостях – добре, це в ліфті – незручно.

Прапорщик Сидорчук:

– Коли в сім'ї тільки одна дружина, вона виростає егоїсткою!

На плацу шикуються жіночий батальйон новобранців:

– Рівняйся! Струнко! На перший-другий розрахуйся!

- Перший!
- Другий!
- Перший!

– Другий!
– Перший!
– Товаришу командир, а у мене п'ятий!
– Кру-угом! Так, усі на заняття з тактики,
а ти – до мене в канцелярію!

На території в/ч 010166 м. Горбного знайде-но склад нерозпроданих боєприпасів. За допомо-гою саперів небезпечні предмети були вивезені за межу міста і обережно розпродані.

Доповідає старшина:
– Заходжу в казарму, а там – солдати сидять на ліжках і курять! Наче табуретів немає!

Майор Клячкін:
– Дивно, принципово одна конструкція, але у арабів виходить кальян, а у нас – самогонний апарат!

– Майор пішки не ходить, він бере з собою ГАЗ-69 або роту солдатів.

Прапорщик Петренко:
– Якщо хтось бажає щось сказати, стійте і мовчіть.

— Як можна позбавити розуму прапорщика?

— Запустити його в круглу кімнату і сказати, що там у кутку валяється сто баксів!

Прапорщик Крайній:

— Якщо ви відчуваєте важкість у шлунку, значить, занадто багато жінок шукають шлях до вашого серця!

— Панове офіцери, пильуйте! Неправильно розраховане похмілля може призвести до запою!

— Навіть найтемніші сонцезахисні окуляри не зможуть приховати перегар!

— Капітане, пити будеш?

— Ні, майоре!

— А якщо я збігаю?

Прапорщик Говдя:

— Минулого тижня дав оголошення у газеті, що шукаю супутницю життя. Отримав мішок листів!

— Що в них?

— В основному одне й те ж: «Бери мою!»

– Як можна кинути пити в країні, де молоко дорожче від пива?

– Панове офіцери! Збори завтра о 10.00. У кого електронний годинник – в тисячу!

– Розумна жінка схожа на дирижабль... До речі, ти давно бачив дирижабль?

– Скоро наступить перша сесія. Вона якраз і відокремить хлопчиків від мужчин. Мужчини підуть до армії, а хлопчики – на другий семестр.

Командир танкового полку:

– Поганий той їжак, який не мріє стати протитанковим!

Дві блондинки розмовляють:

– Якби я не зустріла свого генерала, я б наклала руки на іншого...

Прапорщик Говдя:

– Де ти ходиш, Петровичу?! Риболовля у розпалі! Вже важко відрізнити наживку від закуски!

- Яке пиво найкраще?
- Те, яке випадково залишилось на ранок!

- Люба, що наймиліше на світі?
- Автомат Калашникова. Рожевий.

- Прапорщик Говдя:
- Жадібність – найкращий засіб від жінок!

- Прапорщик Говдя:
- Одягаючи на палець весільну обручку, ніколи не вгадаєш, чим вона для тебе виявиться – кільцем парашута чи гранати.

- Прапорщик Говдя:
- Дзвонив по гарячій лінії.
- Ну?
- Обпікся!

- Прапорщик з роботи сідає до столу. Жінка:
- Я трохи пересолила. Це я тебе так сильно люблю!

- Прапорщик мовчки бере солону їжу і висипає жінці в тарілку:
- Я тебе теж!

— Кинув курити. Тепер немає чим пиво відкривати!

— Пане президенте, Верховна Рада відмовила вам у створенні національної гвардії.

— Жаль! Доведеться на пасіку наймати звичайних сторожів.

Прапорщик:

— Цікаво, що всіх грошей не заробиш, а пропити — можна.

Новорічне привітання з військкомату: «Знову годний!»

— Новобранці, щоб ви знали: ходьба стровим кроком — це чітке, ритмічне пересування себе самим собою.

— Рядовий Петренко, у Вас розкидане волосся по голові. Наказую підстригтися!

— Курсанти, запам'ятайте: сон — це не особистий час, сон — це відбій.

Прапорщик:

- Або ви перестанете курити, або одне з двох!

- Живете тут, як свині в барлозі!

- У якому ви вигляді, курсант, перед вами цілий прапорщик!

- Не кожен дурень може вчитися у Військовій академії, а я вчуся!

- Від цієї хвороби звичайно помирають або стають несповна розуму, а ми з братом вижили.

- Обличчя на фотографії повинно бути квадратним.

- Часу у мене мало, тому буду говорити не думаючи.

- Короткими перебіжками від мене до наступного дерева – марш!

- Ви курсант чи де? Ви в строю чи хто?

- Тут вам не там! Тут вас швидко відучать горілку пиячити і безпорядки порушувати!

- Все, що забороняється, прошу усіх дотримуватись!

— Пиво в казармі пити?! Не дозволю! Це вам не дитячий садок!

— Коли курсантові виголошують догану, він повинен встати і почервоніти!

— Взуття потрібно чистити звечора, щоб вранці взувати на свіжу голову!

— Чому ти вибіг в чому мати народила, у майці й трусах?

— В армії встають о 6-й ранку незалежно від часу доби.

— Ідете ви чистим полем, ніде ні ямки, ні горбочка, ні деревця і... раптом із-за рогу — танк!

— Солдатам вуха шапок опустити, а водіям можна і не треба.

— Крокувати треба колінами наперед!

— Щось-то ви говорите словами незрозуміло яких букв.

— Сержанте, у вас є своя голова за плечима?

— Ви що, не розумієте, що ходите по лезу порохової бочки?!

Зміст

СІМЕЙНІ ЗВАННЯ5
Стандарт-діалоги. Теща – зять6
Стандарт-діалоги. Свекруха – невістка7
Невістці – те, що не можна говорити свекрусі8
Зятю – те, що не можна говорити тещі8
 <i>Олексій Кононенко.</i>	
Звідки, чому і як народилася ця книга9
 СІМЕЙНІ АНЕКДОТИ19
«Соточка» прикмет, висловів, прислів'їв, приказок, придумок216
 АРМІЙСЬКІ БУДНІ228
Анекдоти про військових229

Серія «Антологія українського анекдота
«Українська веселка»

ЧОЛОВІЧЕ ЧТИВО
Комедія з елементами драми

Автор-упорядник
Олексій Анатолійович Кононенко

Ч75 Чоловіче читиво : комедія з елементами драми / Авт.-упоряд. О. А. Кононенко; художник В. А. Кононенко. — К.: Криниця, 2013. — 288 с.: іл. (Серія «Антологія українського анекдота «Українська веселка»).

ISBN 978-966-2434-08-8 (серія)

ISBN 978-966-2434-12-5

«Автор цих анекдотів — народ» — не втомлюється повторювати Олексій Кононенко у своїй семибарвній-семиструнній серії із 7 книг «Антологія українського анекдота «Українська веселка». Він не один рік збирав, упорядковував і супроводжував авторськими текстами ці збірники і веселих, і сатиричних історій та примовок.

Український народний гумор має віковічне коріння, на якому виростає та рясно родить і сучасний сміхограй. Тут є і так звані «мандрівні» сюжети, і дружні «позички» з гумору інших народів, є посилання на конкретних співтворців деяких гуморинок і тематичні варіанти анекдотів.

Книги цієї серії мають яскраві своєрідні теми, і кожну із них адресовано широкому колу читачів.

УДК 821.161.2-7

ББК 84.(4Укр)-7

Співголови редакційно-художньої ради —
Л. І. Андрієвський, В. А. Михалко
Головні редактори видавництва —
І. Л. Андрієвська, Т. В. Майданович

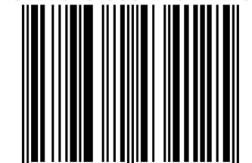
Відповідальна за випуск — *Ліона Андрієвська*
Редактор — *Тетяна Майданович*
Коректори — *Олеся Зінкевич, Світлана Мізак*
Художнє оформлення
та художнє-технічне редагування — *Віктор Мельничук*
Комп'ютерна верстка — *Наталія Веселицька*

Підписано до друку 05.04.2013. Формат 70x108/32.
Гарнітура 1251 Times, DS Note, Vivaldi CL.
Папір крейдяний, друк офсетний.
Обл.-вид. арк. 13.28. Умов.-друк. арк. 11.61.
Тираж 2000 прим. Зам. №

Видавництво «Криниця»
Свідоцтво держ. реєстру: серія ДК № 506 від 25.06. 2001 р.
Україна, 02660, м. Київ-660, вул. Електротехнічна, 4-А
Тел./факс (044) 515-76-91, 545-10-06; 548-10-19
E-mail: krynytsia@ukrlink.net

ТОВ «Видавництво Фоліо»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 3194 від 22.05.2008 р.
61002, Харків, вул. Чубаря, 11
Електронна адреса: www.folio.com.ua
E-mail: realization@folio.com.ua
Інтернет-магазин: www.bookpost.com.ua
Друк ТОВ «Видавництво Фоліо»
61002, Харків, вул. Чубаря, 11
Свідоцтво про реєстрацію ДК № 3194 від 22.05.2008 р.

ISBN 978-966-2434-12-5

9 789662 434125 >